

Inhoud:

3^e kwartaal 2017 – **Galaten**

Les	onderwerp	blz.
1.....	Paulus, de apostel naar de heidenen	4
2.....	Het gezag en het evangelie van Paulus.....	10
3.....	De eenheid van het evangelie	16
4.....	Rechtvaardiging door het geloof alleen	22
5.....	Oud Testamentisch Geloof	28
6.....	De prioriteit van de Belofte	33
7.....	De weg naar geloof	39
8.....	Van slaven tot erfgenamen	45
9.....	Paulus' pastorale oproep	51
10. ..	De Twee Verbonden	57
11. ..	Vrijheid in Christus	63
12. ..	Leven door de Geest.....	68
13. ..	Het evangelie en de kerk.....	74
14. ..	Roemen in het kruis	80

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. Paulus, de apostel naar de heidenen

Sabbatmiddag 24 juni

Na de dood van Stefanus ontstond er tegen de gemeente te Jeruzalem een zo meedogenloze vervolging, dat "zij allen verstrooid werden over de streken van Judea en Samaria." "Saulus verwoestte de gemeente, en hij ging het ene huis na het andere binnen en sleurde mannen en vrouwen mede, en hij leverde hen over in de gevangenis." Over zijn ijver bij dit gruwelijke werk zegt hij bij een latere gelegenheid: "Ik voor mij was tot de slotsom gekomen, dat ik tegen de naam van Jezus, de Nazoreeër fel moest optreden, wat ik dan ook gedaan heb te Jeruzalem; en ik heb velen van de heiligen in gevangenschappen opgesloten... En in alle synagogen trachtte ik hen dikwijls door toepassing van straffen tot lastering te dwingen en in tomeloze woede tegen hen heb ik hen vervolgd, tot zelfs in de buitenlandse steden." Dat Stefanus niet de enige was die de marteldood stierf, blijkt wel uit Saulus' eigen woorden: "En als zij zouden omgebracht worden, heb ik mijn stem er aan gegeven." Handelingen 26:9-11. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 75*

Saulus van Tarsus was in de hoogste mate vervuld van de trots en de vooroordelen van zijn volk. Reeds als jonge man werd hij een geëerd lid van het Sanhedrin. Men beschouwde hem als een veelbelovend man, een ijverig verdediger van het oude geloof...

Op de militaire scholen van Egypte werd Mozes onderwezen in de wet van geweld, en dat onderricht was zo diep ingeprent in zijn karakter, dat het veertig jaar vereiste in een rustige omgeving en gemeenschap met God en de natuur om hem door de wet der liefde geschikt te maken voor het leiderschap van Israël. Dezelfde les moest Paulus leren.

Bij de poort van Damascus bracht het visioen van de Gekruisigde een volkomen verandering in zijn leven teweeg. De vervolger werd een discipel, de leraar een leerling. De dagen der duisternis, doorgebracht in Damascus in alle eenzaamheid, waren voor zijn ervaring als jaren. De Oudtestamentische Schriften, gegrift in zijn geheugen, waren het onderwerp van zijn studie en Christus was zijn Leraar. Ook voor hem werden de eenzame plaatsen in de natuur een school. Hij ging naar de woestijn van Arabië om daar de Schriften te bestuderen en van God te leren. Hij bevrijdde zijn ziel van de vooroordelen en inzettingen die aan zijn leven vorm hadden gegeven en ontving onderricht van de Bron der waarheid.

Zijn latere leven werd geïnspireerd door het beginsel van zelfopoffering, de dienst der liefde. "Ik ben een schuldenaar," zei hij, "van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden." "De liefde van Christus dringt ons." Romeinen 1:14; 2 Korintiërs 5:14. – *Karaktervorming, blz. 64, 65*

De geleerde Saulus was een machtig instrument in de handen van Satan om zijn rebellie tegen de Zoon van God uit te voeren; maar Eén machtiger dan Satan had Saulus uitgekozen om de plaats in te nemen van de martelaar Stefanus en te werken en te lijden voor Zijn naam.— *The Story of Redemption, p. 267*

Zondag 25 juni: Vervolger van de christenen

Saulus van Tarsus was ook tegenwoordig (bij het proces) en speelde in de actie tegen Stefanus een leidinggevende rol. Hij wendde de kracht der welsprekendheid en de verstandelijke gevolgtrekkingen van de rabbi's aan om het volk ervan te overtuigen dat Stefanus misleidende en gevaarlijke leerstellingen predikte. Maar in Stefanus ontmoette hij iemand die een helder begrip had van Gods voornemen betreffende de verkondiging van het evangelie aan andere volken...

Toen Stefanus werd gevraagd, wat hij op de tot hem gerichte beschuldiging had in te brengen, begon hij zijn verdediging met heldere, doordringende stem, zodat men hem in de gehele rechtszaal kon horen. Hij herhaalde de geschiedenis van het uitverkoren volk...

Toen hij Christus met de profetie in verband bracht en op deze wijze over de tempel sprak, scheurde de priester, om zijn voorgewende ontsteltenis te kennen te geven, zijn kleren. Voor Stefanus was dit een teken dat zijn stem spoedig voor altijd tot zwijgen zou worden gebracht. Hij zag de tegenstand waarop zijn woorden stuitten en was zich ervan bewust dat hij zijn laatste getuigenis aflegde...

Meer op roofdieren dan op menselijke wezens gelijkend, wierpen ze (de priesters en oversten) zich knarsetandend op Stefanus. Op de gezichten rondom zich heen las de gevangene zijn lot. Maar hij wankelde niet. Vrees voor de dood kende hij niet meer. De woedende priesters en het opgewonden gepeupel konden hem geen vrees aanjagen. Het schouwspel om hem heen vervaagde door het visioen dat hij ontving. De poorten van de hemel werden voor hem geopend en naar binnen ziende, zag hij de heerlijkheid van Gods woonplaats, en Christus alsof Hij zojuist van Zijn troon was opgestaan en gereed stond om Zijn dienaar te ondersteunen. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 71, 72.*

Wij moeten leerlingen zijn in de school van Christus. Wij kunnen Zijn voorbeeld niet nabootsen tenzij wij een vriendelijke houding hebben en innemend zijn in gedrag. Ware christelijke beleefdheid zou moeten worden ontwikkeld. Niemand anders kan onze invloed laten afnemen, zoals wij het zelf kunnen verminderen door het toegeven aan onbeheerste prikkelbaarheid. Iemand die van nature chagrijnig is kent geen ware blijdschap en is zelden tevreden. Hij hoopt altijd om in een gunstiger positie te komen of zijn omgeving zo te veranderen dat hij vrede en rust kan hebben. Het lijkt of zijn leven belast is met zware kruizen en beproevingen, terwijl, als hij zijn prikkelbaarheid had beheerst en zijn mond had gehouden, veel van deze irritaties vermeden hadden kunnen worden. Het is het "zachte antwoord" dat "de woede afkeert". Wraak heeft nog nooit een tegenstander overwonnen. Een gelijkmatig temperament oefent een goede invloed uit op allen, maar "zoals een opengebroke stad zonder muur, zo is een man die zijn geest niet in bedwang houdt." — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 367.*

God kan nederige mensen machtig maken in Zijn dienst. Zij die gehoorzaam gehoor geven aan de roep van de plicht en hun vermogens tot het uiterste ontwikkelen, kunnen er zeker van zijn dat ze goddelijke bijstand ontvangen. Engelen zullen als boodschappers van het licht komen om diegenen te helpen die al het mogelijke doen van hun kant, en dan in God vertrouwen om mee te werken met hun inspanningen...

Zonde heeft het goddelijke beeld in de mens beschadigd. Door Christus kan dit hersteld worden, maar het is alleen door ernstig gebed en de overwinning over het eigen ik dat wij deelhebbbers worden van de goddelijke natuur.

De ware werkers in de wijngaard des Heren, zullen mensen van gebed, van geloof en zelfverloochening zijn. Mensen die de natuurlijke eetlust en hartstochten in bedwang houden. Zij zullen in hun eigen leven bewijs geven van de kracht van de waarheid die zij aan anderen verkondigen, en hun werken zullen niet zonder resultaat zijn.—*Gospel Workers*, pp. 79, 80

Maandag 26 juni: De bekering van Saulus

De geest van Saulus was diep geraakt door de overwinnende dood van Stefanus. Hij werd geraakt in zijn vooroordeel, maar de meningen en argumenten van de priesters en oversten overtuigden hem uiteindelijk dat Stefanus een lasteraar was, dat Jezus Christus die hij predikte een bedrieger was, en dat zij die dienden in de heilige ambten gelijk moesten hebben. Aangezien hij een man met een besliste geest en een vastbesloten voornemen was, werd hij zeer bitter in zijn tegenstand tegen het christendom nadat hij er volledig in zijn geest van overtuigd was dat de priesters en wetgeleerden het bij het juiste eind hadden. Zijn ijver bracht hem ertoe om zich vrijwillig bezig te houden met het vervolgen van de gelovigen. Hij zorgde ervoor dat heilige mannen voor de raad werden geslept en gevangen werden gezet of ter dood veroordeeld zonder bewijs van enige overtreding, behalve hun geloof in Jezus.—*The Story of Redemption*, p. 268.

Net zoals velen vandaag de dag, was Paulus (voor zijn bekering) zeer overtuigd van een geërfde vroomheid, maar zijn overtuiging was gebaseerd op een leugen. Het was geloof buiten Christus, want hij vertrouwde op vormen en ceremonies. Zijn ijver voor de wet was los van Christus en was waardeloos. Zijn roem was dat hij onberispelijk was in het doen van de werken der wet, maar de Christus die de wet waarde gaf wees hij af. Hij was er zeker van dat hij gelijk had. Hij zegt: "Ik dacht echt bij mijzelf dat ik tegen de Naam van Jezus van Nazareth veel vijandige dingen moest doen, wat ik ook in Jeruzalem gedaan heb. Ik heb velen van de heiligen in de gevangenis opgesloten, nadat ik daartoe volmacht van de overpriesters gekregen had; en als zij gedood werden, stemde ik daarmee in." Handelingen 26:9, 10. Een tijd lang deed Paulus zeer wrede dingen, denkende dat hij God daarmee diende, want hij zegt: "Ik heb het in onwetendheid gedaan, in ongeloof." 1 Timotheüs 1:13. Maar zijn oprechtheid rechtvaardige zijn werk niet, en maakte van dwaling geen waarheid.

Geloof is het middel waardoor waarheid of dwaling zich vastzetten in de geest. Het is door dezelfde handeling van de geest dat waarheid of dwaling worden aanvaard, maar het maakt een groot verschil of wij het Woord van God geloven of de woorden van mensen. Toen Christus zich aan Paulus openbaarde en hij overtuigd was dat hij Jezus vervolgde in de personen van Zijn heiligen, aanvaardde hij de waarheid zoals die in Jezus is. Een veranderende kracht werd geopenbaard op de geest en het karakter en hij werd een nieuwe man in Christus Jezus. Hij aanvaardde de waarheid zo volledig dat noch aarde noch hel zijn geloof kon doen wankelen.—*Selected Messages*, book 1, p. 346.

Dinsdag 27 juni: Saul in Damascus

Ananias kon de woorden van de engel nauwelijks geloven, want de berichten over Saulus' bittere vervolging van de heiligen te Jeruzalem hadden zich wijd en zijd verspreid... Maar de Here zeide tot hem: Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om Mijn naam te brengen voor de heidenen en koningen en de kinderen Israëls.

In gehoorzaamheid aan de aanwijzing van de engel zocht Ananias de man op die nog onlangs bedreigingen uitte tegenover allen die in de naam van Jezus geloofden; en zijn handen op het hoofd van de berouwvolle lijder leggend, zei hij: "Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg, waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt zien en met de Heilige Geest vervuld worden."...

Toen Saulus in zijn blinde vergissing en vooroordeel een openbaring van de Christus, die hij vervolgde, ontving, werd hij in onmiddellijke gemeenschap gebracht met de gemeente die het licht van de wereld is. In dit geval vertegenwoordigde Ananias Christus. Zo zijn ook de dienaren van Christus op aarde gesteld om op te treden in Zijn plaats. In Christus' plaats beroerde Ananias de ogen van Saulus, zodat hij ziende werd. In Christus' plaats legde hij hem de handen op, en toen hij in Christus' naam bad, ontving Saulus de Heilige Geest. Alles geschiedt in de naam en bij volmacht van Christus. Christus is de bron; de gemeente is het toevoerkanaal. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 90*

Pas wanneer u voelt, dat u uw gevoel van eigenwaarde zou kunnen opofferen – en zelfs uw leven zou kunnen afleggen – om een dwalende broeder te redden: pas dan heeft u de balk uit uw eigen oog weggedaan, zodat u in staat bent om uw broeder te helpen. Dan kunt u toenadering tot hem vinden en zijn hart raken. Niemand is ooit door vitten en verwijten van een verkeerd standpunt terug geroepen. Maar er zijn op die manier wel veel mensen van Christus weggedreven en ertoe gebracht hun hart toe te sluiten voor overtuigende bewijzen. Een tedere geest; zacht innemend gedrag, kan dwalende mensen redden en een menigte zonden bedekken. De openbaring van Christus in uw eigen karakter zal een veranderende kracht uitoefenen op alle mensen, met wie u in contact komt. Laat Christus dagelijks in u zichtbaar worden. Dan zal Hij door u heen de scheppende levenskracht van Zijn woord openbaren – een tedere, overredende, en toch machtige invloed om andere zielen te herscheppen naar de schoonheid van de Heer onze God...

De Heiland is nooit één ziel voorbijgegaan, hoe diep die ook in zonde weggezonden was, die bereid was om de kostbare waarheden van de hemel te ontvangen. Voor tollenaars en hoeren waren Zijn woorden het begin van een nieuw leven. Maria Magdalena, uit wie Hij zeven duivels had uitgeworpen, was de laatste aan het graf van de Heiland en de eerste die Hij groette op de morgen van Zijn opstanding. Saulus van Tarsus, één van de meest vastberaden vijanden van het evangelie, werd Paulus: de toegewijde dienaar van Christus. Onder de uiterlijke schijn van haat en verachting, zelfs achter misdaad en aftakeling, kan een ziel verborgen zijn, die door de genade van Christus gered zal worden, om als juweel in de kroon van de Verlosser te schitteren. – *Gedachten van de berg der zaligsprekingen, blz. 101*

Woensdag 28 juni: Het evangelie gaat naar de heidenen

Het werk van Barnabas in Antiochië werd rijkelijk gezegend en velen werden daar aan het aantal der gelovigen toegevoegd. Toen het werk zich uitbreidde, voelde Barnabas de noodzakelijkheid van gepaste hulp ten einde de door de voorzienigheid Gods geboden gunstige gelegenheden te benutten. Hij begaf zich naar Tarsus om Paulus te zoeken, die enige tijd geleden, na zijn vertrek uit Jeruzalem, in "de streken van Syrië en Cilicië" had gearbeid, om "het geloof dat hij tevoren trachtte uit te roeien," Galaten 1:21, 23, te verkondigen. Het gelukte Barnabas om Paulus te vinden en hem te overreden als medearbeider in het evangelie met hem terug te keren.

In de volkrijke stad Antiochië vond Paulus een voortreffelijk arbeidsveld. Zijn geleerdheid, wijsheid en ijver oefenden op de inwoners en bezoekers van deze cultuurstad een machtige invloed uit. Hij bleek juist de hulp te zijn die Barnabas nodig had. Een jaar lang werkte de twee discipelen in trouwe zielszorg samen en brachten aan velen de heilzame kennis van Jezus van Nazareth, de Heiland der wereld. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 118*

Hoewel de scheidsmuur tussen joden en heidenen was afgebroken door de dood van Christus, waardoor de heidenen deel hadden aan alle voorrechten van het evangelie, was de bedekking nog niet weggehaald van de ogen van vele gelovige joden, en zij konden het einddoel van wat tenietgedaan werd door de Zoon van God niet duidelijk onderscheiden. Het werk moest nu met kracht gedaan worden onder de heidenen en het moest leiden tot het versterken van de gemeente door een grote inzameling van zielen.

De apostelen zouden in dit, hun speciale werk, blootgesteld worden aan wantrouwen, vooroordeel en jaloezie. Als een natuurlijk gevolg van hun afwijking van de exclusiviteit van de joden, zouden hun leer en inzichten blootgesteld worden aan de beschuldiging van ketterij, en hun geloofsbrieven als dienaren van het evangelie zouden in twijfel worden getrokken door veel ijverige, gelovige joden. God voorzag al deze moeilijkheden die Zijn dienstknechten zouden ondergaan, en in Zijn wijze voorzienigheid zorgde Hij ervoor dat ze bekleed werden met onbetwistbaar gezag van de gevestigde gemeente van God, zodat er op hun werk niets aan te merken zou zijn.— *The Story of Redemption, pp. 303, 304.*

God verkoos Zich uit de heidenen een volk, en gaf hen de naam christenen. Dit is een koninklijke naam, gegeven aan degenen die zich met Christus verbinden... Petrus zegt: "Als iemand echter als christen lijdt, laat hij zich daarvoor niet schamen, maar God in dit opzicht verheerlijken."

Moge Gods volk Hem toch op Zijn woord geloven en beslag leggen op de geweldige schat van kennis die voor hen beschikbaar is!— *Lift Him Up, p. 291.*

Donderdag, 29 juni: Strijd binnen de gemeente

De gemeente te Antiochië was groot en werd nog steeds talrijker. Als middelpunt van zendingsactiviteit was zij een van de belangrijkste christengemeenten. Haar leden waren uit vele bevolkingsgroepen, zowel uit de joden als uit de heidenen.

Terwijl de apostelen in samenwerking met de predikers en leken ernstig trachtten om vele zielen voor Christus te winnen, slaagden enige joden uit Judea, "uit de partij der Farizeeën", erin een kwestie ter sprake te brengen die spoedig tot

een verstrekkende twist in de gemeente leidde en die onder de gelovige heidenen ontsteltenis teweegbracht. Met grote beslistheid beweerden deze judaïstische leraars dat men, om behouden te worden, besneden moest zijn en de gehele ceremoniële wet diende te houden.

Paulus en Barnabas traden deze valse leer onmiddellijk tegemoet en weigerden om dit onderwerp bij de heidenen ter sprake te brengen...

Voor zijn bekering had Paulus zichzelf beschouwd als "onberispelijk naar de gerechtigheid van de wet". Filippenzen 3:6. Maar sinds zijn bekering had hij een duidelijk inzicht gekregen in de komst van de Heiland als de Verlosser van het gehele menselijke geslacht, zowel van heidenen als van joden, en hij had het onderscheid tussen levend geloof en dood formalisme leren kennen. In het licht van het evangelie hadden de aan Israël toevertrouwde oude gebruiken en ceremonieën een nieuwe en diepere betekenis gekregen. Wat deze afbeeldden had plaatsgehad, en zij die leefden onder de nieuwe bedeling, waren van de inachtneming ervan bevrijd. De onveranderlijke wet Gods van de tien geboden werd echter door Paulus zowel naar de geest als naar de letter gehouden. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 140, 141.*

Ieder mens is naar lichaam, geest en ziel het eigendom van God. Christus is gestorven om allen te verlossen. Voor God is niets erger dan dat mensen, door hun godsdienstige dweepzucht lijden brengen over hen, die met het bloed van de Heiland zijn gekocht. – *Jezus de Wens der Eeuwen, blz. 405*

De ordening die in de eerste, christelijke gemeente in stand werd gehouden, stelde hen in staat om als een welgeordend leger, bekleed met de wapenrusting Gods, als één man voorwaarts te trekken. Ofschoon de groepen van gelovigen over een uitgestrekt gebied waren verspreid, waren zij toch allen leden van één lichaam. Allen leefden in samenwerking en in overeenstemming met elkander. Wanneer in een plaatselijke gemeente tweedracht heerste, zoals later in Antiochië en elders het geval was, en de gelovigen het niet eens konden worden, liet men toch niet toe dat deze zaken een oorzaak van verdeeldheid in de gemeente werden, maar werden zij verwezen naar een algemene raad van het gehele lichaam der gelovigen, bestaande uit afgevaardigden van de verschillende plaatselijke gemeenten, onder de verantwoordelijke leiding van de apostelen en de ouderlingen. Op deze wijze werd aan de pogingen van satan om de afzonderlijke gemeenten aan te vallen, door een eensgezind handelen van alle afgevaardigden het hoofd geboden, en werden de plannen van de vijand om scheuring en vernietiging teweeg te brengen, verijdeld.

"Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de gemeenten der heiligen." 1 Korintiërs 14:33. Hij verlangt dat bij de behandeling van gemeentelijke aangelegenheden heden ten dage evenzo orde en regel in acht wordt genomen als in de dagen van ouds... Christen moet met christen, gemeente met gemeente verenigd zijn, het menselijke werktuig moet met God samenwerken, iedere arbeidskracht onderdanig aan de Heilige Geest, en allen tezamen verenigd om de wereld de blijde boodschap van Gods genade te brengen. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 68, 69.*

Vrijdag 30 juni: Voor verdure bestudering

Testimonies for the Church, vol. 3, "Individual Independence," pp. 430–434.

2. Het gezag en het evangelie van Paulus

Sabbatmiddag 1 juli

Door de invloed van valse leraren die onder de gelovigen van Jeruzalem waren opgestaan, wonnen ketterij en materialisme spoedig veld onder de gelovigen in Galatië. Deze valse leraren vermengden joodse overleveringen met de waarheden van het evangelie. Met voorbijzien van het besluit van de algemene vergadering te Jeruzalem, drongen zij de bekeerden uit de heidenen de naleving van de ceremoniële wet op.

De toestand was kritiek. De dingen die ten onrechte waren geïntroduceerd dreigden weldra de gemeenten in Galatië af te breken.

Het ging Paulus zeer ter harte en hij was verontrust door deze openlijke afval van een deel van hen aan wie hij getrouw de grondbeginselen van het evangelie had onderwezen. Onmiddellijk schreef hij aan de misleide gelovigen, belichtte de valse theorieën die ze hadden aanvaard, en berispte met grote gestrengheid allen die van het geloof waren afgeweken...

Zich toevertrouwend aan Gods reddende macht, en weigerend de leringen van de afvallige leraren te erkennen, streefde Paulus ernaar de bekeerden te doen inzien dat zij grotelijks misleid waren, maar dat door terugkeer naar hun vroeger geloof in het evangelie, zij de opzet van satan nog konden verijdelen. Met vastberadenheid koos hij de zijde van de waarheid en gerechtigheid. En zijn onwankelbaar geloof en vertrouwen in de boodschap die hij verkondigde, hielpen menigeen van wie het geloof had gewankeld, teug te keren tot hun trouw jegens de Heiland. – *Van Jeruzalem tot Rome – blz. 281, 282.*

Satan tracht voortdurend mensen te misleiden. Hij is de god van alle onenigheid, en hij heeft geen gebrek aan ismen om naar voren te brengen en te bedriegen. Nieuwe sekten worden voortdurend opgericht om van de waarheid weg te leiden, en in plaats van gevoed te worden met het brood des levens, wordt mensen een gerecht van fabeltjes voorgezet. De klederen van waarheid worden gestolen om de kenmerken van dwaalleer te verbergen.—*Evangelism, p. 358.*

Niet om zichzelf te verhogen, maar om de genade van God te verheerlijken bewees Paulus op deze wijze aan hen die hem zijn apostelschap ontzegden, "volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen." 2 Korintiërs 11:5. Zij die zijn roeping en zijn werk probeerden te kleineren, streden tegen Christus. Want Zijn genade en kracht werden door Paulus geopenbaard. De apostel was door de tegenstand van zijn vijanden gedwongen stelling te nemen tot handhaving van zijn ambt en gezag.

Paulus smeekte degenen die eens in hun leven de kracht van God hadden ervaren, tot hun eerste liefde voor de evangeliewaarheden terug te keren. Met onweerlegbare argumenten schilderde hij hun het voorrecht om vrije mannen en vrouwen te worden in Christus, door wiens verzoenende genade allen die zich algeheel overgeven, bekleed worden met het kleed van Zijn gerechtigheid. Hij nam het standpunt in dat iedere ziel die gered wilde worden, een onvervalste,

persoonlijke beleving van de dingen Gods moest hebben. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 284*

Zondag 2 juli: Paulus de brieverschrijver

Paulus plantte de zuivere waarheden van het evangelie in Galatië. Hij predikte de leer van gerechtigheid door het geloof en zijn werk werd beloond doordat hij zag dat de gemeente in Galatië zich bekeerde tot het evangelie. Toen begon Satan door valse leraars te werken om de geest van sommige gelovigen te verwarren. De grootspraak van deze leraren en de uiteenzetting van hun wonderbaarlijke kracht verblindde het geestelijke inzicht van veel nieuwe bekeerlingen, en zij werden tot dwaling gebracht...

Gedurende een tijd verloor Paulus zijn invloed op de geest van hen die waren misleid, maar vertrouwend op het woord en de kracht van God, terwijl hij de uitleggingen van de afvallige apostelen afwees, kon hij de bekeerlingen ertoe brengen in te zien dat ze misleid waren en zo de bedoelingen van Satan verslaan. De nieuwe bekeerlingen kwamen terug tot het geloof, bereid om hun standpunt op een verstandige manier voor de waarheid in te nemen.

Wij zullen allemaal ernstig op de proef worden gesteld. Mensen die voorgeven dat ze de waarheid geloven zullen naar ons toekomen en hun verkeerde leer aan ons opdringen, wat ons geloof in de tegenwoordige waarheid zal verwarren als we er acht op slaan. Alleen de ware godsdienst zal de toets van het oordeel doorstaan. — *Evangelism, pp. 358, 359.*

Er zijn sommigen die kunnen denken dat zij met hun beperkt oordeel ten volle in staat zijn Gods Woord te nemen en vast te stellen welke woorden wel, en welke niet geïnspireerd zijn. Ik wil u voor die instelling waarschuwen... Er leeft geen sterfelijk mens, het kan mij niet schelen wat voor positie hij bekleedt, die door God gemachtigd is om uit Zijn Woord te kiezen wat hem past...

Hij moet Gods Woord aannemen zoals het is geschreven en het waarderen zoals het is, het in het leven toepassen en het in zijn karakter verweven. In Gods Woord wordt alles duidelijk geopenbaard wat te maken heeft met de zaligheid van de mens, en als wij dat Woord willen nemen en het zo goed mogelijk trachten te begrijpen, zal God ons helpen het te begrijpen...

Tracht nooit de Schrift te onderzoeken als u niet bereid bent om te luisteren, als u niet wilt leren, als u niet naar het Woord van God wilt luisteren, alsof Zijn stem rechtstreeks tot u sprak uit het levende Woord. Laat een sterfelijk mens nooit oordelen over het Woord van God, of bepalen hoeveel hiervan wel en hoeveel niet geïnspireerd is en dat het ene deel meer geïnspireerd is dan het andere. God waarschuwt hem. God heeft hem nooit zulk werk te doen gegeven. — *Bijbelcommentaar, blz. 574, 575*

Maandag 3 juli: De roeping van Paulus

De bekering van Saulus is een treffend bewijs van de wonderwerkende kracht van de Heilige Geest om mensen van zonden te overtuigen. Saulus had werkelijk geloofd dat Jezus van Nazareth de wet van God veronachtzaamde en dat Hij Zijn discipelen leerde dat deze wet krachteloos was. Doch na zijn bekering bekende hij dat Jezus als Enige in de wereld was gekomen met de uitdrukkelijke bedoeling de wet van Zijn Vader te rechtvaardigen. Hij was ervan overtuigd dat Jezus de

ontwerper was van het gehele joodse offersysteem. Hij zag dat aan het kruis type en anti-type elkaar ontmoetten; dat Jezus de oudtestamentische profetieën aangaande de Verlosser van Israël had vervuld.

In het bericht aangaande de bekering van Saulus worden ons belangrijke beginselen aan de hand gedaan, die wij niet uit het oog moeten verliezen. Saulus werd in de onmiddellijke tegenwoordigheid van Christus gebracht. Christus had voor hem een zeer belangrijk werk bestemd; hij was Hem "een uitverkoren vat". – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 89*

(Barnabas) geloofde Paulus volkomen en ontving hem en bracht hem in de tegenwoordigheid van de apostelen. Hij vertelde zijn ervaring die hij zojuist had gehoord – dat Jezus persoonlijk aan Paulus was verschenen op zijn weg naar Damascus, dat Hij met hem had gesproken, dat Paulus het zicht terug had gekregen in antwoord op de gebeden van Ananias, en dat hij daarna in de synagogen van de stad verdedigd had dat Jezus de Zoon van God was.

De apostelen twijfelden niet langer, zij konden God niet weerstaan. Petrus en Jacobus die in die tijd de enige apostelen in Jeruzalem waren, gaven de rechterhand van gemeenschap aan de eerst felle vervolger van hun geloof, en nu was hij net zo geliefd en gerespecteerd als hij eerder was gevreesd en gemeden. Hier ontmoetten de twee grote figuren van het nieuwe geloof elkaar – Petrus, een van de uitverkoren metgezellen van Christus terwijl Hij op aarde was, en Paulus, de Farizeeër, die Hem, na de hemelvaart van Jezus, van aangezicht tot aangezicht had ontmoet en met Hem had gesproken, en Hem ook in visioenen had gezien, en de aard van Zijn werk in de hemel....

Spoedig werd de stem die zo ernstig had geredetwist met Stefanus in dezelfde synagoge gehoord, terwijl hij onbevreesd verkondigende dat Jezus de Zoon van God was en dezelfde zaak bepleitte waarvoor Stefanus was gestorven om die te rechtvaardigen. Hij vertelde zijn eigen wonderbaarlijke ervaring, en met een hart vol verlangen naar zijn broeders een vroegere ambtgenoten, presenteerde hij de bewijzen uit de profetie, net zoals Stefanus had gedaan, dat Jezus die was gekruisigd, de Zoon van God was.— *The Story of Redemption, pp. 277, 278.*

Sta niet toe dat iemand naar u toekomt en Gods Woord gaat ontleden en gaat zeggen wat openbaring is, wat inspiratie is en wat niet, zonder dat u zo iemand bestraft. Zeg tegen al die mensen dat zij het gewoon niet weten. Zij zijn gewoonweg niet in staat Gods geheimenis te begrijpen. Wat wij nodig hebben is het inspirerend geloof. Wij willen niet dat iemand zegt: "Dat verwerp ik, en dat wil ik aanvaarden", maar wij willen een onvoorwaardelijk geloof hebben in de Bijbel als geheel en zoals deze is. – *Bijbelcommentaar, blz. 575*

Dinsdag 4 juli: Het evangelie van Paulus

Wij hebben alles te danken aan Gods vrije genade... Niet omdat wij Hem eerst liefhadden had God ons lief, maar "toen wij nog zondaren waren", stierf Christus voor ons...

Hoewel wij door onze ongehoorzaamheid Gods ongenoegen en veroordeling hebben verdiend, heeft Hij ons toch niet verlaten en ons overgelaten om met de macht van de vijand te worstelen. Hemelse engelen voeren onze strijd voor ons, en

door met hen samen te werken kunnen wij zegenvieren over de machten van het kwaad.

Wij zouden nooit de betekenis hebben leren kennen van het woord "genade" als we niet waren gevallen. God heeft de zondeloze engelen lief die Hem dienen en gehoorzaam zijn aan al Zijn bevelen, maar Hij schenkt hen geen genade. Deze hemelse wezens weten niets van genade, zij hebben het nooit nodig gehad, want zij hebben nooit gezondigd. Genade is een eigenschap van God die bewezen wordt aan onwaardige menselijke wezens. Wij hebben er zelf niet naar verlangd, maar het werd uitgezonden om ons op te zoeken. God verheugd Zich om genade te schenken aan eenieder die ernaar hongert, niet omdat wij het waard zijn, maar omdat wij het uiterst onwaardig zijn. Onze nood is de voorwaarde die ons de zekerheid geeft dat wij deze gave zullen ontvangen.

Gods voorziening van genade wacht op de vraag van iedere zondige ziel. Het zal iedere geestelijke ziekte genezen. Daardoor kunnen harten gereinigd worden van iedere verontreiniging. Het is het evangelie geneesmiddel voor een ieder die gelooft.—*In Heavenly Places*, p. 34.

Wanneer de genade van Christus in de ziel wordt geplant door de Heilige Geest, zal zijn bezitter nederig van geest worden en de omgang zoeken van degenen wiens wandel is in hemelse dingen. Dan zal de Geest de dingen van Christus nemen en aan ons laten zien en Hij zal niet de ontvanger, maar de Gever verheerlijken. Dus als u de geheiligde vrede van Christus in uw hart hebt, zal uw mond gevuld zijn met lofprijzing en dankzeggen tot God. Uw gebeden, de uitvoering van uw plicht, uw gulheid, uw zelfverloochening, zullen niet het onderwerp van uw gedachten of gesprekken zijn, maar u zult Hem verhogen die Zichzelf voor u gaf toen u nog een zondaar was.—*Faith and Works*, p. 87.

Christus is de "Vrededorst" (Jesaja 9:5). Het is Zijn zendingsopdracht om op aarde en in de hemel de vrede te herstellen, die de zonde heeft verbroken. "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus" (Romeinen 5:1). Iedereen, die de zonde afzweert en zijn hart voor de liefde van Christus openstelt, krijgt deel aan deze hemelse vrede.

Er is geen andere basis voor vrede dan deze. De genade van Christus, die in het hart ontvangen wordt, onderwerpt vijandigheid. Het brengt strijd tot bedaren en vult de ziel met liefde. Iemand die vrede heeft met God en zijn medemensen kun je niet ellendig maken. Zo iemand heeft geen naijver in zijn hart. Kwade veronderstellingen hebben daar geen plaats. Haat kan niet bestaan. Een hart dat in harmonie met God is, heeft deel aan de vrede van de hemel, en zal zijn zegenrijke invloed over iedereen in zijn omgeving verspreiden. De geest van vrede zal als dauw rusten op de harten, die vermoeid en bezwaard zijn door wereldse strijd.

De volgelingen van Christus worden met de vredesboodschap de wereld in gezonden. Een vredestichter is iedereen, die onder de stille, onbewuste invloed van een heilig leven de liefde van Christus toont. Een vredestichter is iedereen, die in woord of daad een ander ertoe leidt, de zonde af te zweren en zijn hart aan God over te geven. – *Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 28, 29

Woensdag 5 juli: Geen ander evangelie

Zij die zich bezighouden met het werk voor Gods zaak in onze tijd zullen dezelfde beproevingen tegenkomen als Paulus ondervond in zijn werk. Door hetzelfde aanmatigende en misleidende werk zal Satan bekeerlingen trachten af te brengen van het geloof. Er zullen theorieën binnen gebracht worden waarvan het niet verstandig is dat wij die aanraken. Satan is een sluwe werker en hij zal subtiele drogredenen introduceren om de geest te verduisteren en te verwarren en de leer van het verlossingsplan weg te nemen. Degenen die het Woord van God niet aanvaardden zoals het er staat, zullen in zij valkuil verstrikt raken.

Wij moeten nu de waarheid met heilige vrijmoedigheid spreken. Het getuigenis dat aan de vroege gemeente werd gegeven door de boodschapper van de Here, moet Zijn volk in deze tijd horen: "Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt." (Galaten 1:8). – *Selected Messages*, boek 2, p. 52.

Valse leraars hadden aan de Galaten leerstellingen gebracht die strijdig waren met het evangelie van Christus. Paulus wilde deze dwalingen aan het licht brengen en ze rechtzetten. Het was zijn diepste wens dat deze valse leraars van de kerk gescheiden zouden worden, maar hun invloed had zo velen aangetast, dat het gevaarlijk scheen om actie tegen hen te ondernemen. Het gevaar bestond dat er strijd en scheuring veroorzaakt zou worden, die rampzalig zouden zijn voor de geestelijke belangen van de gemeente. Daarom streefde hij ernaar de broeders op het hart te drukken elkaar in liefde te helpen. Hij verklaarde dat alle eisen van de wet, met betrekking tot onze plicht naar onze naasten, worden vervuld door liefde voor elkaar. – *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, blz. 198*

De godsdienst van het evangelie is Christus in het leven. Dit is een levend werkzaam beginsel. Het betekent dat de genade van Christus geopenbaard wordt in het karakter en tot uiting komt in goede werken. De beginselen van het evangelie kunnen niet gescheiden worden van onverschillig welk deel van het dagelijkse leven. Elke tak van christelijk leven en werk moet een weergave zijn van het leven van Christus.

Liefde is de basis van alle godsvrucht. Niemand heeft een zuivere liefde voor God, tenzij hij een onzelfzuchtige liefde koestert voor zijn broeder, wat zijn belijdenis ook moge zijn. Wij kunnen echter nooit in het bezit komen van deze geest door te proberen anderen lief te hebben. Wat wij nodig hebben is de liefde van Christus in het hart. Wanneer onze eigen natuur opgaat in Christus, komt deze liefde spontaan tevoorschijn. De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt wanneer de impuls om anderen te zegenen en te helpen gedurig van binnenuit komt, wanneer de zonneschijn van de hemel het hart vult en op het gelaat tot uiting komt.

Het is onmogelijk dat het hart, waarin Christus leeft, verstoken blijft van liefde. Als wij God liefhebben, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad, zullen wij allen, voor wie Christus is gestorven, ook liefhebben... Als wij met Christus verbonden zijn, zijn wij met de gulden schakels van de keten der liefde met onze medemensen verbonden... Wij zullen niet gedwongen moeten worden mee te voelen met het leed van anderen. Voor ons zal het even natuurlijk zijn te voorzien in de behoeften van armen en lijdenden als het voor Christus natuurlijk was om rond te gaan en goed te doen. – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 216*

Donderdag 6 juli: De oorsprong van het evangelie van Paulus

Na de Galaten begroet te hebben met de woorden: "Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus", richtte hij tot hen de volgende woorden van scherpe terechtwijzing: "Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, (u) een evangelie verkondigen, afwijkend van het geen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!" Paulus' onderwijzingen waren in overeenstemming met de Schriften, en de Heilige Geest was van zijn werken getuige; daarom waarschuwde hij zijn broeders niet te luisteren naar iets dat in tegenspraak was met de waarheden die hij hun had onderwezen. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 281.*

In bijna elke gemeente waren enkele leden die van de geboorte joden waren. Bij deze bekeerlingen vonden de joodse leraars grif gehoor en door hen kregen zij houvast in de gemeenten. Het was onmogelijk om door Schriftuurlijke argumenten de leer die Paulus onderwees, omver te werpen, daarom namen zij hun toevlucht tot de meest gewetenloze praktijken om zijn invloed tegen te gaan en zijn gezag te verzwakken. Zij zeiden dat hij geen discipel van Jezus was geweest en van Hem geen opdracht had gekregen, toch had hij het gewaagd om leerstellingen te prediken die rechtstreeks tegengesteld waren aan die van Petrus, Jakobus en de andere apostelen. Op deze wijze slaagden de boodschappers van het Judaïsme er in veel van de christelijke bekeerlingen van hun leraar in het evangelie te vervreemden. Toen ze zover waren, brachten zij hen ertoe terug te keren tot het waarnemen van de ceremoniële wet als noodzakelijk voor de zaligheid. Geloof in Christus en gehoorzaamheid aan de wet der tien geboden werd beschouwd als van ondergeschikt belang. – *Bijbelcommentaar, blz. 525*

Toen Paulus de Schriften doorzocht, leerde hij dat te allen tijde "niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken" zijn uitgeroepen. "Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wél iets is, zijn kracht te ontnemen, opdat geen vlees zou roemen voor God." 1 Korintiërs 1:26-29. En zo, de wijsheid der wereld ziende in het licht van het kruis, besloot Paulus "niets te weten... dan Jezus Christus en die gekruisigd." 1 Korintiërs 2:2.

Gedurende zijn gehele verdere ambtsbediening verloor Paulus de Bron van zijn wijsheid en kracht nimmer uit het oog. Hoor hem, jaren later, nog steeds verklaren: "Want het leven is mij Christus." Filippienzen 1:21. En opnieuw: "Ik acht zelf alles schade, omdat de kennis van Jezus Christus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om Zijnentwil heb ik dit alles prijs gegeven... opdat ik Christus moge winnen, en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op grond van het geloof. Dit alles om Hem te kennen en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden." Filippienzen 3:8-10 – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 95*

Vrijdag 7 juli: Voor verdere bestudering

Evangelism, "Satan's Efforts to Divide God's People," pp. 359, 360.

3. De eenheid van het evangelie

Sabbatmiddag, 8 juli

Het gebed verenigt ons met elkaar en met God. Het gebed brengt Jezus aan onze zijde en geeft aan de zwakke, verslagen mens nieuwe kracht om de wereld, het vlees én de duivel te overwinnen. Het gebed weert Satans aanvallen af.

Als iemand zich van de menselijke onvolkomenheid afwendt om naar Jezus te zien, vindt in het karakter een goddelijke verandering plaats. De Geest van Christus die aan het hart werkt, verandert dit naar zijn beeld. Laat het daarom uw streven zijn Christus hoog te houden. Laat uw geest gericht zijn op het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt. (Johannes 1:29). —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 19: De mate van vergeven.*

God wil dat Zijn volk gedisciplineerd is en hun handelen dienovereenkomstig is, opdat zij met elkaar overweg kunnen en een van zin en oordeel is. Om deze staat der dingen teweeg te brengen, moet er veel gedaan worden. Het vleselijke hart moet ondergeschikt gemaakt worden en veranderen. Gods bedoeling is dat er altijd een levende getuigenis zal zijn in de gemeente. Het zal nodig zijn om te vermanen en te bestraffen en sommigen zullen hard aangesproken moeten worden als de zaak dat nodig maakt. We horen de klacht: "O maar ik ben zo gevoelig, ik kan de minste tegenspraak niet verdragen!" Als deze personen het zouden zeggen zoals ze bedoelen dan zouden ze zeggen: "Ik bepaal zelf en ik zorg wel voor mezelf, ik ben trots van hart en ik accepteer geen opdrachten. Ik wil niet vermaand worden. Ik heb het recht om mijn eigen oordeel te vellen; Ik heb het recht om te geloven en te spreken zoals ik zelf wil.." De Heer wil niet dat we onze individualiteit opgeven. Maar welk mensen is een goede rechter over hoe ver deze zaak van individualiteit strekt?

...

De apostel Paulus vermaande zijn broeders uit Filippi tot eenheid en nederigheid: "Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, een in liefdebetoon, een van ziel, een in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen. Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was." (Filippenzen 2:1-5).—*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 360.

Werk met al uw kracht om het gebed van Christus te beantwoorden, dat Zijn discipelen één zouden mogen zijn, zoals Hij één is met de Vader. Geen ziel van ons is veilig, tenzij wij dagelijks van Christus leren, van Zijn nederigheid en zachtmoedigheid....

Probeer één van geest en één van gevoelens te zijn met uw broeders en zusters, en dat u uit één mond spreekt. (vgl. 1Korinthe 1: 10) Dat spreken over verdeeldheid, omdat niet iedereen dezelfde ideeën heeft als in uw gedachten (mind) opkomen, is niet het werk van God, maar van de vijand. Spreek de eenvoudige waarheid, waarover u het onderling eens kunt zijn. Spreek over eenheid. Wordt niet bekrompen en verwaand. Laat uw gedachten ruim maken. – MS 111, 1894. —*Geest, karakter en persoonlijkheid, hfdst 5: De fanatieke geest.*

Zondag 9 juli: Het belang van eenheid

Wanneer een getuigenis van de Heer aan de dwalenden wordt gegeven, wordt er vaak gezegd: Wie heeft zuster White opdracht gegeven dit te doen? Dit moet ook het geval zijn geweest in de tijd van Paulus, want sommigen hadden het belang van de gemeente op hun hart en hebben aan de apostel, Gods aangestelde predikant, verteld dat er leden in de gemeente waren die het welzijn van de gemeente ondermijnden. Er is een tijd om te spreken en een tijd om te zwijgen. Want natuurlijk, iets moest worden gedaan en de door de Heer aangestelde predikant mag niet falen in zijn werk van corrigeren van de dingen die verkeerd gaan. De dingen gebeurden en Paulus had een werk te doen...

We weten dat de conditie van de gemeente aan Paulus is gepresenteerd. God heeft hem licht en kennis gegeven over de orde die in de gemeente gehandhaafd moest worden, de verkeerdheden die zouden ontstaan en die met ferme hand gecorrigeerd zouden moeten worden in overeenstemming met hun kwaaddoend karakter. De Heer heeft aan Paulus de reinheid, devotie en vroomheid geopenbaard die in de gemeente moest heersen en de dingen die daartegen in zouden gaan die zouden opkomen en waarvan hij wist dat hij ze moest weerspreken en corrigeren in overeenstemming met het licht dat God hem gegeven had. —*Selected Messages*, boek 3, p. 65.

God heeft in de gemeente mannen met verschillende talenten als Zijn helpers geplaatst, opdat door de samengevoegde wijsheid van velen de mening des Geestes zou worden aangetroffen. Mensen die volgens hun eigen sterke karaktereigenschappen te werk gaan en die tevens weigeren om samen te werken met anderen die een lange ervaring in het werk van God bezitten, zullen door zelfvertrouwen worden verblind, en onbekwaam zijn het valse van het ware te onderscheiden. Het is onvoorzichtig om zulke mensen als leiders in de gemeente te kiezen. Zij zullen hun eigen oordeel en plannen volgen, zonder zich om het oordeel van hun broeders te bekommeren. Het is gemakkelijk voor de vijand om door hen te werken, die, ofschoon zij zelf bij iedere stap raad behoeven, de leiding van zielen in eigen kracht op zich nemen, zonder de nederigheid van Christus te hebben geleerd.

Indrukken alleen zijn geen veilige gids bij het nakomen van plichten. De vijand verleidt dikwijls mensen ertoe om te geloven dat het God is die hen leidt, terwijl zij in werkelijkheid slechts menselijke opwellingen volgen. Maar als we zorgvuldig waken en onze broeders raadplegen, zal de wil des Heren ons duidelijk worden, want de belofte luidt: "Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht, en Hij leert ootmoedigen Zijn weg." (Psalm 25:9) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 26: Apollos te Korinthe*

Hoe kunnen we strijd voeren tegen onze broeders als onze wil onder de controle van de wil van Christus is? Als we elkaar bestrijden, mogen we weten dat het is omdat ons eigen ik gekruisigd moet worden. Hij die door Christus is bevrijd, is inderdaad vrij. We zijn niet volkomen in Christus tenzij we van elkaar houden zoals Christus van ons gehouden heeft. Wanneer we dit doen, zoals Christus ons geboden heeft, zullen we blijk geven van het feit dat wij volmaakt zijn in Hem. —*This Day With God*, p. 262.

Maandag 10 juli: Besnijdenis en de valse broeders

Toen de mensen weer afdwaalden van God, koos de Here Abraham, van wie Hij zei: "Abraham heeft naar Mij geluisterd en Mijn dienst in acht genomen: Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten." Genesis 26:5 De besnijdenis werd ingesteld als teken dat zij die besneden waren, gewijd waren aan de dienst van God - een gelofte dat ze zich afgezonderd zouden houden van afgoderij, en aan de wet van God zouden gehoorzamen. Het feit dat de nakomelingen van Abraham faalden in het houden van deze gelofte, zoals bleek uit hun verzwagering met de heidenen en het aannemen van hun gebruiken, was oorzaak van hun verblijf en slavernij in Egypte. —*Patriarchen en Profeten, hfdst 32: De wet en de verbonden*

Paulus was trots geweest op zijn Farizeïsche nauwgezetheid. Maar na de openbaring van Christus aan hem op de weg naar Damascus stond de opdracht van de heiland en zijn eigen werk voor het bereiken van de heidenen hem helder in gedachten, en hij begreep ten volle het verschil tussen het leven in geloof en een doods formalisme. Paulus claimde nog steeds dat hij een kind van Abraham was en dat hij nog even getrouw als voor zijn bekering tot het christendom de Tien Geboden naar de letter en de geest hield. Maar hij wist dat de schaduw ceremoniën spoedig zouden verdwijnen nu de werkelijkheid van wat ze voorstelden plaatsgevonden hadden en het licht van het evangelie zijn heerlijkheid op het joodse geloof wierp, betekenis gevend aan de oude tradities. —*The Story of Redemption*, p. 306.

Wanneer de ziel beslag legt op Christus als de enige hoop voor redding, wordt waar geloof gemanifesteerd. Dit geloof leidt de gelovige om al de affecties van de ziel op Christus te richten; zijn begrip is onder controle van de Heilige Geest en zijn karakter is gekneet en gevormd naar het goddelijk beeld. Zijn geloof is geen dood geloof, maar een geloof dat door liefde werkt en het leidt hem ertoe om de liefelijkheid van Christus te zien en veranderd te worden naar da goddelijk karakter. (Deuteronomium 30:11-14). En de Here, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Here, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft. (Deuteronomium 30:6).

Het is God die het hart besnijdt. Het hele werk is vanaf het begin tot het eind het werk van God. De verloren ziel mag zeggen: "Ik ben een verloren zondaar, maar Christus kwam om te zoeken en te redden wat verloren was. Hij zegt: 'Ik ben niet gekomen om rechtvaardigden te roepen, maar zondaars tot bekering (Markus 2:17). Ik ben een zondaar en Hij is op het kruis van Calvarie gestorven om mij te redden. Ik hoef geen moment langer verloren te blijven. Hij is gestorven en weer opgestaan voor mijn rechtvaardigmaking en Hij zal mij nu redden. Ik aanvaard de vergeving die Hij heeft beloofd.'" —*Selected Messages*, book 1, pp. 391, 392.

Dinsdag 11 juli: Eenheid in verscheidenheid

De ziel van Paulus was verbolgen toen hij de verkeerdheden zag, die in een rap tempo de gemeenten dreigden te vernietigen. Hij schreef onmiddellijk naar de Galaten om hen hun valse theorieën kenbaar te maken en met strenge woorden vermaande hij hen die van het geloof afdwaalden. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1108.

De Heiland verlangde ernaar om aan Zijn discipelen de waarheid te ontsluiten betreffende het wegbreken van "de tussenmuur, die scheiding maakte" tussen Israël en de andere naties, — de waarheid, dat de heidenen medeërfgenenamen zijn" met de joden en "medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie." (Ef.2:14; 3:6) Deze waarheid werd gedeeltelijk geopenbaard, toen Hij het geloof van de hoofdman over honderd te Kapernaüm beloonde en ook toen Hij het evangelie aan de inwoners van Sichar predikte. Nog duidelijker kwam dit naar voren tijdens Zijn bezoek aan Phoenicië, toen Hij de dochter van de Kaänitische vrouw genas. Deze ervaringen droegen ertoe bij dat de discipelen gingen begrijpen, dat er onder degenen die door velen als onwaardig om verlost te worden werden beschouwd, vele zielen waren die hunkerden naar het licht der waarheid. Aldus trachtte Christus Zijn discipelen van de waarheid te overtuigen, dat er in het Koninkrijk Gods geen grenzen, geen rassen of standen en geen adelstand bestaan; dat zij naar alle volkeren moesten uitgaan om de boodschap van een liefdevolle Heiland te brengen. Maar pas later begrepen zij ten volle dat God "uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen heeft bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons." (Hand. 17:26,27) —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 2: De opleiding van de twaalven*

Het komt maar heel zelden voor dat we twee mensen vinden die precies hetzelfde zijn. Onder de mensen, zo ook onder de dingen in de natuur, is een grote verscheidenheid. Eenheid in verscheidenheid onder de kinderen van Gods liefde en verdraagzaamheid maar wel met een verschil in geaardheid, dit is het getuigenis waarmee God Zijn Zoon naar deze aarde gezonden heeft om alle zondaars te redden.

De eenheid die tussen Christus en Zijn discipelen bestaat vernietigt niet de persoonlijkheid van de een of ander. In geest, in doel, en in karakter zijn zij een, maar niet in de persoon. Door de geest Gods deelachtig te worden, door zich aan de wet van God te houden, wordt de mens een deelgenoot van de goddelijke natuur. Christus brengt Zijn discipelen in een levende eenheid met Zichzelf en met de Vader in de hemel. Door de werking van de Heilige Geest op de menselijke geest wordt de mens volkomen in Christus gemaakt. Eenheid met Christus scheidt een band van eenheid onder elkaar. Deze eenheid is het overtuigende bewijs van de majesteit en de deugd van Christus aan de wereld van Zijn macht om de zonde weg te nemen.

De machten van de duisternis hebben maar een schrale kans tegenover de gelovigen die elkaar lief hebben zoals Christus hen liefgehad heeft, want door geloof en liefde worden de zielen gereinigd. We moeten de geest van Christus hebben, of we behoren Hem niet toe. ...

Hoe hechter onze eenheid met Christus is, hoe hechter onze eenheid onder elkaar zal zijn. Tweedracht en liefdeloosheid, zelfzucht en eigenwaan, streeft naar de opperheerschappij. Dit is de vrucht van een verdeeld hart, dat bloot gesteld is aan de voorstellen van de vijand. De satan verheugt zich als hij het zaad van tweedracht kan zaaien. —*Zonen en dochters van God, 6 oktober*

Woensdag 12 juli: Confrontatie in Antiochië

Toen Petrus later Antiochië bezocht, won hij door zijn beleidvol optreden tegenover de heidense bekeerlingen het vertrouwen van velen. Een tijdlang handelde hij in overeenstemming met het licht dat van boven was gegeven. Hij overwon zijn natuurlijke vooroordeel in zoverre dat hij zich met de bekeerde heidenen aan één tafel zette. Maar toen er uit Jeruzalem enige Joden kwamen die voor de ceremoniële wet ijverden, veranderde Petrus onverstandigerwijze zijn houding tegenover de bekeerden uit het heidendom. Een aantal Joden „huichelden met hem mede, zodat zelfs Barnabas zich liet medeslepen door hun huichelarij.” Deze openbaring van zwakheid van de zijde van hen die als leiders geëerbiedigd werden en geliefd waren, liet bij de gelovigen uit de heidenen een uiterst pijnlijke indruk achter. De gemeente werd met verdeeldheid bedreigd. Maar Paulus, die de verstorende invloed van het kwaad dat door de dubbelzinnige houding van Petrus de gemeente was aangedaan, zag, berispte hem openlijk omdat hij zijn juiste inzichten op deze wijze had verbloed. In tegenwoordigheid van de gemeente stelde Paulus aan Petrus de vraag: “Indien gij, die een Jood zijt, naar heidens en niet naar Joods gebruik leeft, hoe kunt gij dan de heidenen dwingen zich als Joden te gedragen?” (Gal.2:13,14)

Petrus zag de fout waartoe hij was vervallen, en hij probeerde onmiddellijk, voor zover het in zijn vermogen lag, het door hem aangerichte kwaad te herstellen. God, die de afloop reeds vanaf het begin wist, liet toe dat Petrus deze zwakheid van karakter openbaarde, opdat deze beproefde apostel zou inzien dat er in hemzelf niets was waarop hij zich kon beroemen. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 19: Joden en heidenen*

Het belijden van de godsdienst alleen heeft weinig te betekenen. Wij mogen beweren volgelingen van Christus te zijn. Wij mogen voorgeven elke waarheid in Gods Woord te geloven, maar dit alles zal onze naaste niet helpen, tenzij ons geloof in ons dagelijks leven zichtbaar is. ...

Liefde is de basis van alle godsvrucht. Niemand heeft een zuivere liefde voor God, tenzij hij een onzelfzuchtige liefde koestert voor zijn broeder, wat zijn belijdenis ook moge zijn. Wij kunnen echter nooit in het bezit komen van deze geest door te proberen anderen lief te hebben. Wat wij nodig hebben is de liefde van Christus in het hart. Wanneer onze eigen natuur opgaat in Christus, komt deze liefde spontaan te voorschijn. De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt wanneer de impuls om anderen te zegenen en te helpen gedurig van binnenuit komt, wanneer de zonneshijn van de hemel het hart vult en op het gelaat tot uiting komt.

Het is onmogelijk dat het hart, waarin Christus leeft, verstoken blijft van liefde. Als wij God liefhebben, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad, zullen wij allen, voor wie Christus is gestorven, ook liefhebben. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 27: Wie is mijn naaste?*

Is het niet bevreemdend dat Petrus, na al zijn tekortkomingen, na zijn val en wederoprichting, zijn lange staat van dienst, zijn vertrouwelijke omgang met Christus, zijn bekendheid met de oprechte toepassing van rechtvaardige beginselen door de Heiland na al het onderricht dat hij had ontvangen, alle gaven en kennis en invloed die hij door prediking en onderwijzing van het Woord had verkregen, huichelde en de beginselen van het evangelie ontdook uit mensenvrees of om achting te verwerven? Wekt het geen bevreemding dat Petrus onstandvastig was in zijn geneigdheid tot het goede? Moge God een ieder het besef schenken van zijn hulpeloosheid, zijn onvermogen om zijn eigen schip rechtstreeks en veilig naar de haven te doen koersen. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 19: Joden en heidenen*

Donderdag 13 juli: De zorg van Paulus

Het geheim van eenheid wordt gevonden in de gelijkheid van de gelovigen in Christus. De reden voor alle onenigheid, strijd en verschillen wordt gevonden in het afgescheiden zijn van Christus. Christus is het centrum waartoe allen getrokken moeten worden, want hoe dichter bij we het centrum naderen, hoe nauwer we met elkaar verbonden zullen zijn in gevoelens, in sympathie, in liefde groeiend naar het karakter en het beeld van Jezus. Bij God is er geen aanzien des persoons.

Alle mensen zijn een familie door de schepping en allen zijn een door de verlossing. Christus kwam om elke scheidsmuur af te breken, ... opdat elke ziel vrije toegang zou hebben tot God. Zijn liefde is zo breed, zo diep en zo vol dat het overal doordringt. — *That I May Know Him*, p. 99.

Allen zijn door de schepping leden van één gezin en allen zijn één door de verlossing. Christus is gekomen om elke scheidsmuur neer te werpen, om elke afdeling van de tempel te openen, zodat iedereen vrij toegang kan hebben tot God. Zijn liefde is zo veelomvattend, zo volkomen, dat alles daarvan wordt doordrongen. Deze liefde tilt hen, die door Satans misleidingen zijn bedrogen, uit de kring die hij heeft gevormd en brengt hen binnen het bereik van Gods troon, die omgeven is door de boog der belofte.

In Christus is geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije. Allen zijn nabij gebracht door zijn kostbaar bloed. (Gal.3:28; Ef.2:13)

Wat het verschil in godsdienstige opvattingen ook moge zijn, het geroep van de lijdende mensheid moet gehoord en beantwoord worden. Waar bitterheid bestaat als gevolg van verschil in godsdienst, kan veel goeds gedaan worden door persoonlijk werk. Liefdevolle dienst zal het vooroordeel wegnemen om mensen voor God winnen. — *Lessen uit het leven van alledag, hfdst 27: Wie is mijn naaste?*

Zij die de Bijbel bestuderen, raad houden met God en vertrouwen op Christus, zullen in staat zijn onder alle omstandigheden wijs te handelen. Goede principes zullen in het dagelijks leven zichtbaar zijn. Neem de waarheid voor deze tijd van ganser harte aan. Laat het de basis van het karakter worden en het zal een standvastige gerichtheid opleveren, waartegen de verlokkingen van de wereld, de wispelturigheid van de gewoonte, de minachting van de liefhebbers van het mondaine, en de drang van het eigen hart tot zelfverheerlijking, machteloos staan, en deze niet kunnen aantasten. Het geweten moet eerst verlicht worden, de wil moet onderworpen worden. Liefde voor waarheid en rechtvaardigheid moet de ziel

beheersen, en er zal een karakter tevoorschijn komen, dat de goedkeuring van de hemel kan hebben.

Wij bezitten duidelijke voorbeelden van de ondersteunende kracht van vastberaden godsdienstige principes. Zelfs de angst voor de dood kon de verzwakte David er niet toe brengen het water van Bethlehem te drinken, waarvoor heldhaftige mannen hun leven hadden geriskeerd om het te verkrijgen. De gapende leeuwenkuil kon Daniël niet van zijn dagelijkse gebeden afhouden, evenmin kon de vurige oven Sadrach en zijn metgezellen er toe brengen te buigen voor de afgod die Nebukadnesar had opgericht. Jonge mensen die standvastige principes hebben, zullen goedkoop amusement vermijden, pijn verdragen, en zelfs eerder de leeuwenkuil en de vurige oven trotseren, dan God ontrouw te zijn. Let op het karakter van Jozef. Deugd werd zwaar op de proef gesteld, maar de overwinning was volledig. Op elk punt doorstond de edele jongeman de toets. Hetzelfde verheven en onbuigzame principe kwam bij elke verzoeking te voorschijn. De Heer was bij hem, en Zijn woord was wet. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, p.41-43*

Vrijdag 14 juli: Voor verdere bestudering

Selected Messages, book 1, "An Explanation of Early Statements," p. 75;
Gospel Workers, "Tactfulness," pp. 117–119

4. Rechtvaardiging door het geloof alleen

Sabbatmiddag, 15 Juli

Paulus wist dat hij zijn bekwaamheid niet aan zichzelf te danken had, maar aan de tegenwoordigheid van de Heilige Geest, wiens genaderijke invloed zijn hart vervulde en iedere gedachte aan Christus onderwierp. Hij sprak van zichzelf als „te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare.” (2 Cor.4:10) In de onderwijzingen van de apostel was Christus de hoofdpersoon. „Ik leef”, getuigde hij, „doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij.” (Gal.2:20 St. Vert.) Het eigen ik was verborgen; Christus werd geopenbaard en verheerlijkt. — *Van Jeruzalem tot Rome*, pg 185.

We zijn gerechtvaardigd door het geloof. De ziel die de betekenis van deze woorden begrijpt zal nooit meer zelfvoorzienend zijn. We zijn niet in staat om iets van onszelf te denken. De Heilige Geest is onze kracht in de karaktervorming, bij het vormen van karakters in de goddelijke gelijkenis. Wanneer we denken zelf in staat te zijn om onze eigen ervaring te vormen, maken we een grote vergissing. We kunnen nooit van onszelf de overwinning over verleiding verkrijgen. Maar degenen die het echte geloof in Christus hebben, zullen worden bewerkt door de Heilige Geest. De ziel in wiens hart het geloof blijft, zal uitgroeien tot een prachtige tempel voor de Heer. Hij wordt geleid door de genade van Christus. De mate waarin hij zich afhankelijk stelt van de leer van de Heilige Geest zal hij groeien. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1109.

Aan de nieuwsgierige mensen die om Jezus heen drongen was geen vitale kracht meegegeven. Maar de lijdende vrouw die Hem in geloof aanraakte, ontving genezing. Zo verschilt in geestelijke zaken een toevallig contact van een aanraking in

geloof. Enkel in Christus geloven als de Zaligmaker der wereld kan nooit genezing brengen aan de ziel. Het geloof dat tot het eeuwige leven leidt, is niet slechts een puur instemmen met de waarheid van het evangelie. Waar geloof is dat wat Christus aanvaardt als een persoonlijke Zaligmaker.

God gaf Zijn eniggeboren Zoon, dat ik door geloof in Hem, "niet verloren ga, maar het eeuwige leven heb." (Johannes 3:16) Wanneer ik tot Christus kom, volgens Zijn woord, moet ik geloven, dat ik Zijn reddende genade ontvang. Het leven dat ik nu leef, moet ik "leven door het geloof in en van de Zoon van God, die mij liefhad en zichzelf voor mij gaf." (Galaten 2:20)

Velen houden het geloof voor een opinie. Reddend geloof is een overeenkomst, waarbij degenen die Christus aannemen een verbondsrelatie met God aangaan. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vrijmoedig vertrouwen, waarbij door de genade van Christus, de ziel een overwinnende macht wordt. Het geloof is een machtiger overwinnaar dan de dood. Als de zieken ertoe gebracht kunnen worden de ogen in geloof op de machtige Heelmeester te vestigen, zullen zij wonderbaarlijke resultaten zien. Het zal leven aan het lichaam en de ziel brengen. – *De Weg Tot Gezondheid*, pg 44-45.

Zondag, 16 Juli: De Vraag over Rechtvaardiging

Als de berouwvolle zondaar, schuldbewust voor God, de verzoening van Christus ontwaart voor zichzelf, en deze verzoening aanvaardt als zijn enige hoop in dit leven en het toekomstige leven, worden zijn zonden vergeven. Dit is rechtvaardiging door het geloof. Iedere gelovige ziel moet zijn wil geheel onderwerpen aan Gods wil, en berouwvol en schuldbewust blijven, het geloof uitoefenen in de verzoenende verdiensten van de Verlosser en het bevorderen van kracht tot kracht, van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Vergeving en rechtvaardiging zijn één en hetzelfde. Door het geloof gaat de gelovige van de positie van een rebel, een kind van de zonde en de satan, naar de positie van een trouw onderdaan van Christus Jezus, niet omwille van een inherente goedheid, maar omdat Christus hem ontvangt als Zijn kind door adoptie. De zondaar ontvangt de vergeving van zijn zonden, omdat deze zonden worden gedragen door zijn Plaatsvervanger en Borg. . Aldus staat de mens, vergeven, en bekleed met de prachtige kleding van Christus 'gerechtigheid, onberispelijk voor God...

Rechtvaardiging is het tegenovergestelde van veroordeling. Gods grenzeloze barmhartigheid wordt uitgeoefend in de richting van degenen die dit geheel niet verdienen. Hij vergeeft overtredingen en zonden omwille van Jezus, die de verzoening voor onze zonden is geworden. Door het geloof in Christus, is de schuldige overtreder in de gunst gebracht met God en in de sterke hoop op het eeuwige leven. .—Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1070.

Wanneer de zondaar een uitzicht op de weergaloze charmes van Jezus heeft, ziet de zonde er niet langer aantrekkelijk uit voor hem; want hij aanschouwt de Leider boven tienduizend, die Ene gans begeerlijk. Hij realiseert zich door een persoonlijke ervaring de kracht van het evangelie, waarvan de uitgestrektheid van het ontwerp alleen wordt geëvenaard door het kostbare doel.

We hebben een levende Heiland. Hij is niet in het nieuwe graf van Jozef; Hij is opgestaan uit de dood en is opgevaren in de hoogte als een Plaatsvervanger en Borg

voor elke gelovige ziel. "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus" (Romeinen 5: 1). De zondaar wordt gerechtvaardigd door de verdiensten van Jezus, en dat is Gods erkenning van de perfectie van het voor de mens betaalde losgeld. Dat Christus gehoorzaam was, zelfs tot in de dood van het kruis is een belofte van de aanvaarding door de berouwvolle zondaar met de Vader. Zullen we dan onszelf veroorloven een weifelende ervaring van twijfel en geloven, geloven en twijfelen te hebben? Jezus is de belofte voor onze aanvaarding met God. Wij staan in genade voor God, niet vanwege enige verdienste in onszelf, maar vanwege ons geloof in "de Here, onze gerechtigheid." —*Faith and Works*, p. 107.

Gods wet is van nature onveranderlijk. Zij is de openbaring van de wil en het karakter van de Wetgever. God is liefde en zijn wet is liefde. De twee grondbeginselen van de wet zijn; liefde voor God en liefde voor de medemens. „Daarom is de liefde de vervulling der wet" (Romeinen 13:10). Zo'n wet moet even onvergankelijk zijn als de Wetgever, daar zij Gods geest en Gods wil uitdrukt. — *De Grote Strijd*, pg 401.

Maandag, 17 Juli: Werking van de Wet

Echt geloof zal worden geopenbaard in goede werken; voor goede werken zijn de vruchten van het geloof. Als God in het hart werkt, en iemand zijn wil overgeeft aan God, en samenwerkt met God, werkt hij in het leven uit wat God er in werkt door de Heilige Geest, en er is harmonie tussen het doel van het hart en de praktijk van het leven. Elke zonde moet van worden afgezien als het hatelijke ding dat de Heer van leven en heerlijkheid kruisigde, en de gelovige moet een progressieve ervaring hebben door het voortdurend doen van de werken van Christus. Het is door voortdurende overgave van de wil, door voortdurende gehoorzaamheid, dat de zegen van rechtvaardiging behouden blijft. Degenen die gerechtvaardigd zijn door het geloof moeten een hart hebben om de weg des Heren te houden. Het is een bewijs dat een mens niet gerechtvaardigd is door het geloof als zijn werken niet met zijn geloofsuitoefening overeenkomen. Jacobus zegt, " Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken? " (Jacobus 2:22, SV). Het geloof dat geen goede werken voortbrengt, is geen rechtvaardiging voor de ziel. " Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof? " (Jacobus 2:24, SV). " En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid. " (Romeinen 4:3). —*Selected Messages*, book 1, p. 397.

Jezus staat nu in het Heilige der heiligen, nu om te verschijnen in de aanwezigheid van God voor ons. Daar aarzelt Hij niet om Zijn volk elk moment te tonen, volledig Zichzelf. Maar omdat wij dus vertegenwoordigd zijn voor de Vader, moeten we niet denken dat we mogen rekenen op Zijn genade en slordig, onverschillig en zelfgenoegzaam worden. Christus is geen gezant van de zonde. Wij zijn compleet in Hem, geaccepteerd in de Geliefde, alleen als we in geloof Hem naleven. Perfectie door onze eigen goede werken kunnen we nooit bereiken. De ziel die Jezus ziet door geloof, bestrijdt zijn eigen gerechtigheid. Hij ziet zichzelf als onvolledig, zijn berouw onvoldoende, zijn sterkste geloof zwak, zijn meest kostbare offer als schamel en hij zinkt in nederigheid aan de voet van het kruis. Maar een

stem spreekt tot hem uit de orakels van Gods Woord. Met verbazing hoort hij het bericht, "Gij zijt in Hem volledig." Nu is alles in rust in zijn ziel. Niet langer moet hij proberen bepaalde waardigheid in zichzelf te vinden, door sommige verdienstelijke daad de gunst van God te winnen. —*Faith and Works*, p. 107.

De meest sterke prikkels voor trouw zijn ingesteld vóór ons, de hoogste motieven, de meest glorieuze beloningen. Christenen moeten Christus vertegenwoordigers zijn, zonen en dochters van God. Zij zijn Zijn juwelen, Zijn bijzondere schatten. Van iedereen die hun standvastigheid zullen handhaven verklaart Hij: "zij zullen wandelen met Mij in Wit: want zij zijn waardig." Degenen die de poorten van eeuwige gelukzaligheid bereiken zullen niet stellen dat de opoffering die zij hebben doorgemaakt, te hoog was. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 368.

Dinsdag, 18 Juli: de basis van onze rechtvaardiging.

Als we in harmonie met Gods wil zijn, zijn we niet gered door de werken van de wet, echter we kunnen ook niet gered worden zonder gehoorzaamheid. De wet is de standaard waarmee karakter wordt gemeten. Maar we kunnen onmogelijk de geboden van God houden zonder de vernieuwende genade van Christus. Alleen Jezus kan ons van alle zonde reinigen. Hij redt ons niet door de wet, noch zal hij ons redden bij ongehoorzaamheid aan de wet. Onze liefde voor Christus zal in verhouding staan tot de diepte van onze overtuiging van zonde, en door de wet is de kennis van de zonde. Maar zoals we onszelf zien, laten we eens kijken naar Jezus, die Zichzelf voor ons gegeven heeft opdat Hij ons van alle ongerechtigheid verlossen zou. Houdt door geloof de verdiensten van Christus, en het ziel-reinigende bloed zal worden toegepast. Hoe duidelijker we de kwaden en gevaren zien waaraan wij zijn blootgesteld, des te dankbaarder zullen we voor de verlossing door Christus zijn. Het evangelie van Christus geeft mensen geen licentie voor het breken van de wet, want het was door overtreding dat de sluizen van weeën werden geopend op onze wereld — *Faith and Works*, pp. 95, 96.

Het geloof genoemd in Gods woord verlangt dat een leven in welke geloof in Christus een actief, levend principe is. Het is Gods wil dat geloof in Christus zal worden volmaakt door werken. Hij verbindt de zaligheid en eeuwig leven van degenen die geloven, met deze werken, en door hen ervoor zorgt dat het licht van de waarheid naar alle landen en volkeren gaat. Dit is het resultaat van de werking van Gods geest. Wij tonen ons geloof in God door zijn bevelen te gehoorzamen. Geloof wordt altijd uitgedrukt in woorden en daden. Het levert praktische resultaten, want het is een essentieel element in het leven. Het leven dat is gevormd door geloof ontwikkelt een vastberadenheid om voort te brengen, om door te gaan, in de voetsporen van Christus. Wij zijn genomen als ruwe stenen uit de groeve van de wereld door het hakmes van waarheid en geplaatst in het atelier van God. Wie echt geloof in Christus heeft als zijn persoonlijke redder zal ondervinden dat de waarheid een definitieve werk voor hem volbrengt. Zijn geloof is een werkend geloof... Wij kunnen ons geloof niet maken, maar we kunnen medewerkers zijn met Christus in de bevordering van de groei en de triomf van het geloof. Het geloof dat werkt door liefde en de ziel zuivert, produceert de vrucht van nederigheid, geduld,

verdraagzaamheid, lankmoedigheid, vrede, vreugde en bereidwillige gehoorzaamheid. —*In Heavenly Places*, p. 109.

Degenen die, door goddelijke genade, de beheersing over hun fouten hebben verkregen, moeten anderen leren hoe te overwinnen, hen wijzen naar de Bron van kracht. Iedere bekeerde ziel krijgt het voorrecht om diegenen rond hem te helpen die zich niet verheugen in het licht waarin hij staat. Zij mogen ook de vreugde kennen die tot hem is gekomen. " Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven " (Johannes 1:12, SV). Zij mogen hun plaats innemen in de wereld als Gods lichtdragers. —*This Day With God*, p. 226.

Woensdag, 19 Juli: De gehoorzaamheid van geloof

Rechtvaardiging door het geloof in Christus zullen worden geopenbaard in verandering van karakter. Dit is het teken aan de wereld over de waarheid van de leer die wij belijden. Het dagelijkse bewijs dat we een levende kerk zijn wordt gezien in het feit dat we het woord beoefenen. Een levende getuigenis gaat voort naar de wereld door consequent christelijke optreden. Het verklaart aan een afvallige wereld dat er een groep mensen is die geloven dat onze veiligheid is in zich vastklampen aan de Bijbel. Deze getuigenis is een niet mis te verstaan verschil met die van de grote afvallige kerk, die menselijke wijsheid en autoriteit stelt in plaats van de wijsheid en autoriteit van God. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1071.

"Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." (Joh. 3:16, SV) Hij die zich bekeert van zijn zonden en de gave van het leven van de Zoon van God, accepteert kan niet overwonnen worden. Door zich vast te houden aan het geloof van de goddelijke natuur, wordt hij een kind van God. Hij bidt, hij gelooft. Wanneer verleid en beproefd, claimt hij de kracht waarvoor Christus stierf om te geven, en door Zijn genade overwint. Dit moet iedere zondaar begrijpen. Hij moet zich bekeren van zijn zonden, hij moet geloven in de kracht van Christus, en die macht accepteren om hem te redden en af te houden van de zonde. Hoe dankbaar moeten wij zijn voor de gave van Christus voorbeeld! —*Selected Messages*, boek 1, p. 224.

Er is niets in geloof op zich dat het onze Heiland maakt. Geloof verwijdert onze schuld niet. Christus is de kracht van God tot zaligheid aan allen die geloven. De rechtvaardiging komt door de verdiensten van Jezus Christus. Hij heeft de prijs betaald voor de verlossing van de zondaar. Toch is het slechts door geloof in Zijn bloed dat Jezus de gelovige kan rechtvaardigen. De zondaar kan niet rekenen op zijn eigen goede werken als een middel van rechtvaardiging. Hij moet naar het punt waar hij zal afzien van al zijn zonden, en het éne graad van licht na de andere omarmen zoals het schijnt op zijn levenspad. Hij grijpt eenvoudig door het geloof de vrije en ruime voorziening gemaakt in het bloed van Christus. Hij gelooft de beloften van God, die door Christus voor hem zijn gemaakt door heiliging en gerechtigheid en verlossing. En als hij Jezus volgt, zal hij nederig in het licht wandelen, vreugde hebben in het licht en dat licht aan anderen verspreiden. Gerechvaardigd door het

geloof, brengt hij vrolijkheid met zich mee in zijn gehoorzaamheid in zijn hele leven. Vrede met God is het resultaat van wat Christus voor hem is. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1071.

Donderdag, 20 Juli: Stimuleert geloof zonde?

Wanneer de apostel Paulus, door de openbaring van Christus, van een vervolger in een christen omgezet werd, verklaarde hij dat hij was als een pasgeborene. Christus was voortaan alles en in alles voor hem. "Voor mij om te leven is Christus," verklaarde hij. Dit is de meest perfecte interpretatie in een paar woorden, in al de Schriften, van wat het betekent om een Christen te zijn. Dit is de waarheid van het evangelie. Paul begreep wat velen lijken te begrijpen. Hoe intens serieus was hij! Zijn woorden laten zien dat zijn geest was gecentreerd in Christus, dat zijn hele leven was verbonden met zijn Heer. Christus was de auteur, de ondersteuning en de bron van zijn leven. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 903.

Past dezelfde proef toe op de Bijbel: wanneer zijn beginselen in werkelijkheid de elementen van het karakter zijn geworden, wat is dan het resultaat? Welke veranderingen zijn in het leven ontstaan? "Het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden." (2 Kor. 5:17, SV). In zijn kracht hebben mannen en vrouwen de ketenen van zondige gewoonten verbroken. Zij hebben zelfzucht afgezworen. De onheiligen zijn eerbiedig geworden, de dronkaards geheelonthouder, de lasteraars rein. Zielen, die het evenbeeld van Satan waren, zijn veranderd naar het beeld Gods. Deze verandering op zichzelf is het wonder der wonderen. Een verandering gewrocht door het Woord, is een van de diepste verborgenheden van het Woord. Wij kunnen dat niet begrijpen; zoals de Schriften het verklaren, kunnen wij het enkel geloven dat het is "... Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid". (Kol. 1:27, SV).

Een kennis van deze verborgenheid verschaft een sleutel tot elke andere. Zij legt voor de ziel de schatten van het heelal bloot, de mogelijkheden van een onbeperkte ontwikkeling. En deze ontwikkeling wordt verkregen door het bestendige ontvouwen voor ons van het karakter Gods - de heerlijkheid en de verborgenheid van het geschreven Woord. Zou het voor ons mogelijk zijn, tot een volledig begrip van God en Zijn Woord te komen, dan zou er voor ons geen verdere ontdekking der waarheid, geen meerdere kennis, geen verdere ontwikkeling zijn weggelegd. God zou ophouden hoogverheven te zijn en de mens zou ophouden geestelijk te groeien. Gode zij dank is dat niet zo. Omdat God oneindig is en in Hem al de schatten der wijsheid begrepen zijn, mogen we tot in alle eeuwigheid altijd onderzoeken; altijd leren zonder de rijkdommen van Zijn wijsheid, goedheid of kracht uit te putten. — *Karaktervorming*, blz. 157.

Degene, die probeert de hemel te bereiken door met eigen werk de wet te houden, probeert iets onmogelijks. Iemand kan niet worden verlost zonder gehoorzaamheid, maar zijn werken mogen niet voor zichzelf zijn; Christus zou moeten werken in hem om te willen en te doen voor Zijn welbehagen. Als iemand zichzelf redden kon door zijn eigen werken, zou hij iets in zichzelf moeten hebben wat tot vreugde leidt. Iemand die zich inspant in zijn eigen kracht om de zaligheid te verkrijgen, wordt vertegenwoordigd door het offer van Kaïn. Alles wat iemand kan

doen zonder Christus is vervuild met egoïsme en zonde; maar dat wat is verricht door geloof is aanvaardbaar voor God. Wanneer we proberen de hemel te verkrijgen door de verdiensten van Christus, zal de ziel vooruitgang boeken. Opkijkend naar Jezus, de Auteur en Eindiger van ons geloof, kunnen we gaan van kracht tot kracht, van overwinning naar overwinning; want door Christus heeft de genade van God ons volledige zaligheid bewerkt. —*Selected Messages*, boek 1, p. 364.

Vrijdag, 21 Juli: Voor verdere bestudering

Reflecting Christ, "We Are Complete In Christ," p. 76.

5. Oud Testamentisch Geloof

Sabbatmiddag, 22 Juli

Welke taal zou Gods liefde voor de menselijke familie zo krachtig kunnen uitdrukken zoals het is verwoord door de gave van Zijn eniggeboren Zoon voor onze verlossing? De Onschuldige droeg de straf van de schuldigen. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God." (Johannes 3:16-18, SV). Christus gaf Zichzelf, een zoenoffer, voor het verlossen van een verloren wereld. Hij werd behandeld zoals wij verdienen, opdat wij zouden worden behandeld zoals Hij verdient. Hij was veroordeeld voor onze zonden, waarin Hij geen aandeel had, dat wij misschien worden gerechtvaardigd door Zijn gerechtigheid, waarin wij geen aandeel hadden. Hij leed de dood, die ons was, dat wij het leven dat het Zijne was zouden kunnen ontvangen. " door Zijn striemen is ons genezing geworden." (Jesaja 53: 5, SV). . . .

Christus aardse leven, zo vol van zwoegen en offer, werd bemoedigd door de gedachte dat Hij al zijn tegenslag niet voor niets hebben zou. Door Zijn leven te geven voor het leven van de mens, zou hij de loyaliteit van de wereld terugwinnen. Hoewel het doopsel van bloed eerst moet worden ontvangen, hoewel de zonden van de wereld op zijn onschuldige ziel moesten rusten, nu, door de vreugde die Hem wachtte, koos Hij ervoor het kruis te verdragen en verachtte de schande. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 208, 209.

Christus zal nooit de ziel, waarvoor Hij gestorven is, in de steek laten. De ziel kan Hem verlaten, en door de verzoeking overweldigd worden; maar Christus kan Zich nooit afwenden van iemand voor wie Hij als losprijs Zijn eigen leven heeft betaald. Indien onze geestelijke blik helder gemaakt kon worden, dan zouden we zielen zien, gebogen onder druk en beladen met smart, buigend als een wagen onder de last van schoven, en gereed om te sterven door de ontmoediging. Wij zouden engelen zien, die snel aanvliegen om deze verzochte mensen te helpen, die op de rand van een afgrond staan. De engelen des hemels dwingen de legers van de boze, die deze zielen omsingelen, zich terug te trekken, en zij leiden de zielen, zodat zij hun voeten neerzetten op vaste grond. De veldslagen die geleverd worden tussen

deze twee legers zijn even werkelijk, als de slagen die worden uitgevochten door de legers van deze wereld, en van de afloop van de geestelijke strijd hangt onze eeuwige bestemming af. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, pg. 104-105

De liefde van de Vader voor een gevallen volk is onbegrijpelijk, onbeschrijflijk, zonder een parallel. Deze liefde bracht Hem ertoe om toestemming te geven aan Zijn eniggeboren Zoon om te sterven, zodat de opstandige mens in harmonie met het Hemelse rijk kan worden gebracht, en behoed wordt voor de straf van zijn overtreding God stond het toe dat Zijn geliefde Zoon, vol van genade en waarheid, neerdaalde van een wereld van onbeschrijflijke glorie naar een ontsierde en met zonde vergiftigde wereld, overschaduwd met de schaduw van de dood en de vloek. —*God's Amazing Grace*, p. 79

Zondag, 23 Juli: De Dwaze Galaten

Satan probeert voortdurend de overwinning te behalen op Gods volk door de grenspalen die hen van de wereld scheiden omver te werpen. Het oude Israël werd tot zonde verleid toen het ondanks Gods verbod contact zocht met heidense volken. Op dezelfde manier wordt het geestelijk Israël op een dwaalspoor gebracht. De god dezer eeuw heeft hun overleggingen met blindheid geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is." (2 Korintiërs 4:4). Wie geen overtuigde volgeling van Christus is, is een volgeling van Satan. In het hart dat niet wedergeboren is, heerst de liefde voor de zonde en overheerst de neiging om de zonde te koesteren en haar goed te praten. Het hart dat wedergeboren is, verafschuwt de zonde en verzet er zich onverbiddelijk tegen. – *De Grote Strijd*, pg. 435 – 436.

Er komen tijden dat de afvalligheid in de gelederen komt, dat vroomheid uit het hart verdwijnt door degenen die wandelden met hun Goddelijke leider. Het volk van God verlaten de bron van hun kracht en trots, ijdelheid, extravagantie, en display volgen. Er zijn idolen binnen en buiten idolen; maar God stuurt de Trooster als een berisper van de zonde, dat Zijn volk kan worden gewaarschuwd voor hun afvalligheid en berispt voor hun terugval. Wanneer de meer kostbare uitingen van Zijn liefde dankbaar worden erkend en gewaardeerd, zal de Heer de balsem van troost en de olie van vreugde gieten. Wanneer mensen zich beseffen dat hun menselijke berekeningen ernstig te kort schieten, en ervan overtuigd zijn dat hun wijsheid slechts dwaasheid is, dan zal het zijn dat zij zich tot de Heer wenden en Hem met hun gehele hart zullen zoeken, dat zij Hem kunnen vinden. *Fundamentals of Christian Education*, p. 197.

U moet leren om zowel met uw hersenen als uw ogen te zien. U moet uw oordeelsvermogen zodanig opvoeden dat het niet zwak en inefficiënt wordt. U moet bidden voor begeleiding en u verbinden met de Heer. U moet uw hart sluiten voor alle dwaasheid en zonde, en het openen voor elke hemelse invloed. U moet optimaal gebruik maken van uw tijd en mogelijkheden, om een symmetrisch karakter te ontwikkelen.... Wij moeten "volledig in Hem" zijn. "Als gij aldus de Heer Christus Jezus hebt ontvangen, dan wandelt gij met Hem." Dit betekent dat u het leven van Christus bestudeert. U bestudeert met zoveel meer verlangen dan voor een seculiere studie, zodat eeuwige belangen belangrijker dan tijdelijk, aardse bezigheden zijn. Als

u de waarde en de heiligheid van eeuwige dingen waardeert, zet u uw scherpste gedachten, uw beste energie, in voor het oplossen van het probleem dat uw eeuwige welzijn inhoudt; alle andere belangen zinken in het niets in vergelijking met die bronnen. U heeft het patroon, Christus Jezus; wandel in Zijn voetsporen, en u zult geschikt gemaakt worden om iedere positie te bekleden waartoe u geroepen wordt... U hoeft zich geen gebonden slaaf te voelen, maar een zoon of dochter van God. — *Sons and Daughters of God*, p. 283.

Maandag, 24 Juli: Gefundeerd in de Bijbel

Wanneer een wezenlijke liefde voor de Bijbel is ontwaakt, en de onderzoeker begint te beseffen hoe uitgestrekt het terrein en hoe kostbaar zijn schat is, zal hij elke kans willen grijpen om met Gods Woord bekend te worden. Het onderzoek daarvan zal niet beperkt worden tot een bepaalde tijd of plaats. En deze voortdurende studie is een van de beste middelen om liefde voor de Schriften aan te kweken. De onderzoeker moet zijn Bijbel altijd bij zich hebben. Wanneer u maar de gelegenheid hebt, lees dan een tekst en denk daarover na. Grijp de kans, wanneer u op straat wandelt, of op het station wacht of met iemand een afspraak hebt om een of andere kostelijke gedachte uit de schatkamer der waarheid te verkrijgen.

De uiterlijke schoonheid van de Bijbel, de schoonheid van verbeelding en uitdrukking, is als het ware de achtergrond van zijn wezenlijke schat - de schoonheid der heiligheid. In zijn verslag van de mannen die met God wandelden, kunnen wij flitsen van Zijn heerlijkheid opvangen. In Degene Die "zeer liefelijk" is, aanschouwen we Hem, van Wie alle schoonheid van hemel en aarde slechts een flauwe weerspiegeling is..... Wanneer de Bijbelonderzoeker de Verlosser aanschouwt, is in de ziel de geheimzinnige kracht van het geloof, de aanbidding en liefde ontwaakt. De ogen zijn gevestigd op Christus, en de aanschouwer groeit naar het evenbeeld van Hem Die hij vereert. — *Karaktervorming*, pg 176.

Het Oude en het Nieuwe Testament spreken elkaar niet tegen. In het Oude Testament vinden we het evangelie van de komende Verlosser; in het nieuwe Testament hebben we het evangelie van een Verlosser, die zich openbaart zoals de profetieën hadden voorgezegd dat Hij zijn zou. Het Oude Testament wijst voortdurend op het komende ware Offer, terwijl het Nieuwe Testament ons toont, dat de Verlosser die werd voorafgeschaduwed door de offerdiensten, gekomen is. De omsluerde glorie van het Joodse tijdperk werd gevolgd door een glanzender, helderder heerlijkheid van het Christelijk tijdperk. — *Het Geloof Waardoor Ik Leef*, p. 12.

We moeten niet toestaan dat onze tijd zo in beslag genomen wordt door zaken van tijdelijke aard, of zelfs door zaken die betrekking hebben op God, zonder dat we dagelijks aanhoudend dicht aan de bloedende zijde van Jezus zijn. We moeten dagelijks gemeenschap hebben met Hem. We worden aangespoord om de goede strijd van het geloof te vechten. Het zal een harde strijd zijn voor een leven van oprecht geloof; maar als wij ons geheel op Christus richten, met getrouwe vastberadenheid ons alleen aan Hem hechten, dan zullen wij de vijand kunnen afschudden, en een glorieuze overwinning verkrijgen. De apostel Paulus maant ons, "Verlies dan ook uw vertrouwen niet, die een grote beloning inhoudt." Weer zegt hij,

"nu, de rechtvaardige zal leven door geloof."... Als we ons het minst geneigd voelen om met Jezus te praten, laten we dan juist het vaakst bidden. Zo doende zullen we Satans valstrikken breken, de wolken van de duisternis zullen verdwijnen, en we zullen de zoete aanwezigheid van Jezus ervaren. —*Lift Him Up*, p. 372.

Al het roemen op onze eigen verdiensten is ongepast. "De wijze roeme niet op zijn wijsheid en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des Heeren." (Jeremia 9: 2, 24)

Het loon is niet naar de werken, opdat niemand zou roemen, maar alles is uit genade. "Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze voorvader naar het vlees verkregen heeft? Want indien Abraham uit werken gerechtvaardigd is, dan heeft hij roem, maar niet bij God. Want wat zegt de Schriftwoord? Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade maar krachtens verplichting. Hem echter die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid. (Romeinen 4: 1-5)

Daarom heeft niemand reden om te roemen boven de ander of een grief te koesteren jegens de ander. Niemand wordt bevoorrecht boven de ander. Evenmin kan iemand aanspraak maken op het loon als iets waarop hij recht heeft. - *Lessen uit het Leven van Alledag*, 249.

Velen zijn in de war over wat de eerste stappen in het heilswerk zijn. Bij het belijden van berouw wordt gedacht dat de zondaar dit zelf moet doen om tot Christus te kunnen komen. Ze denken dat de zondaar zichzelf geschikt moet maken om de zegen van Gods genade te verkrijgen. Terwijl het waar is dat bekering voorafgaat aan vergeving, want het is alleen het gebroken en verslagen hart, dat aanvaardbaar is voor God, kan de zondaar zich zelf niet tot berouw brengen, of zichzelf voorbereiden om tot Christus te komen. Mits de zondaar zich bekeert, kan hij niet vergeven worden; maar de vraag is of bekering het werk is van de zondaar of de gave van Christus. Moet de zondaar wachten tot hij wordt gevuld met berouw voor zijn zonde, voordat hij tot Christus kan komen? De allereerste stap tot Christus wordt genomen door de aantrekking door de Geest van God; als de mens reageert op deze aantrekking, richt hij zich tot Christus opdat hij berouw kan tonen. . . .

Niemand kan zich uit zichzelf bekeren, en zich waardig maken voor de zegen van de rechtvaardiging. De Here Jezus is voortdurend op zoek om indruk te maken op de geest van de zondaar en hem aan te trekken tot Zichzelf, het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt.. We kunnen geen stap in de richting van geestelijk leven veilig zetten Jezus de ziel aantrekt en versterkt en ons leidt tot die ervaring van berouw, waarvoor geen berouw getoond hoeft te worden....

Bekering is niet minder dan een gave van God, vergeving en rechtvaardiging, en het kan niet worden ervaren, behalve als het aan de ziel wordt gegeven door Christus. Als we worden aangetrokken door Christus, is dit door Zijn macht en deugd. De genade van berouw komt door Hem, en van Hem komt rechtvaardiging - *Selected Messages*, boek 1, blz. 390, 391.

Woensdag, 26 Juli : Het Evangelie in het Oude Testament

De apostel Jakobus zag dat gevaren zouden ontstaan bij het voorstellen van het onderwerp van rechtvaardiging door het geloof, en hij trachtte aan te tonen dat echt geloof niet kan bestaan zonder overeenkomstige werken. De ervaring van Abraham wordt voorgesteld. "Ziet gij," zegt hij, "hoe geloof verenigde met zijn werken, en door het werk werd het geloof perfect gemaakt?" Dit oprechte geloof doet een oprecht werk in de gelovige. Geloof en gehoorzaamheid geven een solide, waardevolle ervaring. Er is een geloof dat geen reddend geloof is. Het Woord verklaart dat de duivels geloven en beven. Het zogenaamde geloof dat niet door liefde werkt en de ziel reinigt, zal niemand rechtvaardigen. . . Abraham geloofde God. Hoe weten we dat hij geloofde? Zijn werken getuigen van het karakter van zijn geloof, en zijn geloof werd hem aangerekend voor gerechtigheid. We hebben het geloof van Abraham nodig in onze tijd, om de duisternis rondom ons te verlichten, die het zoete zonlicht van Gods liefde uitschakelt en spirituele groei dwarsboomt. Ons geloof zou moeten overvloeien van goede werken; want geloof zonder werken is dood. Iedere verrichte plicht, elk offer gemaakt in de naam van Jezus, brengt een zeer grote beloning. In de verrichting van de plichten spreekt God en geeft Zijn zegen. .—*Reflecting Christ*, p. 79.

De Here verscheen in de oudheid aan Abraham en zeide: "Ik ben uw schild: uw loon zal zeer groot zijn" Gen. 15:1. Dit is de beloning van allen die Christus volgen. Jehovah Emmanuel – "Hij, in wie alle schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn", in "wie al de volheid der Godheid lichamelijk" woont – de genade te mogen vinden in Zijn ogen, Hem te kennen, Hem te bezitten, doordat het hart zich meer en meer openstelt om Zijn karaktereigenschappen te ontvangen; Zijn liefde en kracht te kennen, de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus te bezitten, meer en meer te begrijpen "hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot volheid Gods," Efeze 3:18, 19 – "dit is het deel van de knechten des Heren en hun recht van Mijnentwege, luidt het woord des Heren" Jes. 54:17. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, pg 36.

Het was Gods bedoeling dat de geschiedenis van Davids zonde zou dienen als een waarschuwing voor hen die Hij rijk gezegend en bevoorrecht heeft, zodat ze zich niet gerust zouden voelen en zouden nalaten te waken en te bidden. Dit is dan ook het geval geweest bij hen die in ootmoed geprobeerd hebben de les te leren die God voor hen had. In de loop der eeuwen hebben duizenden op deze wijze beseft in welk gevaar ze verkeren, in de macht van de verleider te vallen.

De val van David, die zo hoog geëerd was door God, heeft hen aan zichzelf doen wantrouwen. Ze hebben beseft dat ze alleen bewaard konden blijven door geloof in Gods macht. In de wetenschap dat hun enige kracht en veiligheid in Hem lag, hebben ze gevreesd de eerste stap te zetten op satans betoverde grond. – *Patriarchen en Profeten*, pag. 628.

Donderdag 27 Juli: Verlost van een vloek

Door het kruis weten wij dat de hemelse Vader ons liefheeft met een oneindige liefde. Kan het ons dan verwonderen dat Paulus uitroept: „Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus?"

(Gal. 6 : 14). Het is ook ons voorrecht te roemen in het kruis, ons voorrecht om onszelf geheel te geven aan Hem die Zichzelf gaf voor ons. Dan mogen we, beschenen door het licht dat van Golgotha stroomt, voortgaan om dit licht te openbaren aan hen die in duiteris zijn. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pag. 155

Wat een prijs is er voor ons betaald! Aanschouw het kruis, en het Slachtoffer erop verhoogd. Kijk naar die handen, doorboord met de wrede nagels. Kijk naar Zijn voeten, vastgemaakt met spijkers aan de boom. Christus verdroeg onze zonden in Zijn eigen lichaam. Dat lijden, die pijn, is de prijs voor uw verlossing. . . .

Weet u niet dat Hij ons liefhad en Zichzelf voor ons heeft gegeven, zodat wij onszelf aan Hem zouden moeten geven? Waarom zou liefde voor Christus niet net zo uitgedrukt moeten worden door iedereen die Hem door geloof ontvangen heeft zoals Zijn liefde is getoond aan ons voor wie Hij gestorven is?

Christus is voorgesteld als jagen op, en zoeken naar de schapen die verloren waren. Het is Zijn liefde die ons omringt, waardoor we terugkeren naar de kudde. Zijn liefde geeft ons het voorrecht om samen met Hem in Hemelse plaatsen te zitten. Wanneer het gezegende licht van de Zon der Rechtvaardigheid in ons hart schijnt, en wij rusten in vrede en vreugde in de Heer, laat ons dan de Heer prijzen; Prijs Hem, die de gezondheid is van onze tegenwoordigheid en onze God. Laten we Hem prijzen, niet alleen in woorden, maar door de toewijding aan Hem met alles wat wij zijn en alles wat wij hebben. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 479.

Toen keek ik en zag, dat het vuur dat de goddelozen verteerde, het puin verbrandde en de aarde louterde. En wederom keek ik en zag de aarde gelouterd. Er was geen enkel bewijs van de vloek meer over. De gebroken, ruwe oppervlakte van de aarde zag er nu uit als een horizontale, uitgestrekte vlakte. Gods ganse heeal was rein en de grote strijd voor altijd beëindigd. Waar we ook heen zagen, al waar het oog op rustte, was prachtig en heilig. En de ganse schare der verlostten, oud en jong, groot en klein, wierpen hun glinsterende kronen aan de voeten van hun Verlosser en knielden in aanbidding voor Hem neer en aanbadden Hem, die tot in alle eeuwigheid leeft. – *Eerste Geschriften*, pag. 280; *Early Writings*, p. 295.

Vrijdag, 28 Juli: Voor verdere bestudering

Fundamentals of Christian Education, "The World by Wisdom Knew Not God," p. 196.

6. De prioriteit van de Belofte

Sabbatmiddag 29 juli

We moeten meer geloof hebben, anders zullen we niet vernieuwd worden in het goddelijk beeld, in liefde en gehoorzaamheid aan de vereisten van God. Laat dit gebed van ongeveer lippen komen: "Lord, vermeerder mijn geloof; geef me goddelijk inzicht, want zonder Uw hulp kan ik niets doen." Kom in nederigheid en buig u voor God; open uw Bijbels voor het aangezicht van God, het bevat de goddelijke beloften; Leg beslag op ze en maak een verbond met God dat u aan Zijn eisen zal voldoen; vertel Hem dat u zal geloven, zonder ander bewijs dan Zijn beloften. Dit is geen aanmatiging, maar tenzij u met ijver uw werk doet, tenzij u

oprecht en vastbesloten bent, zal satan voordeel over u behalen en u zult achterblijven in ongeloof en duisternis.

De woorden en de beloften van God zijn het enige fundament van ons geloof. Neem de woorden van God voor waarheid aan, als een levend sprekende stem tot u, en gehoorzaam trouw elke vereiste. God is getrouw aan Zijn beloften. —*Counsels on Sabbath School Work*, p. 72.

Christus zegt: "Zonder Mij kunt gij niets doen." En Hij heeft voorzien in de Heilige Geest als een gereedstaande helpen in elke nood. Maar velen hebben maar een zwakke geloofservaring, omdat zij, in plaats van dat zij God zoeken voor de kracht van de Heilige Geest, zij op mensen leunen. Laat het volk van God onderwezen worden om zich tot God te wenden wanneer ze in moeilijkheden zijn en kracht putten uit de beloften die Ja en Amen zijn voor elke ziel die erop vertrouwt...

De beloften van God zijn volledig en uitbundig en het is voor iedereen nodig om op menen te steunen voor kracht. Voor allen die God aanroepen, is God nabij als helper en ondersteuner. En Hij wordt erg onteerd wanneer wij ons, dat wij door Hem zijn uitgenodigd, afkeren van Hem, de Enige die ons niet mis zal verstaan. De enige die ons juiste advies kan geven, tot mensen die ons in hun menselijke zwakheid mogelijk op een verkeerd spoor zullen brengen. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 381

De Schriften moeten ontvangen worden als Gods woord tot ons, niet louter geschreven, maar gesproken. Toen de gekwelden tot Christus kwamen, zag Hij niet slechts hen, die om hulp vroegen, maar allen die door de eeuwen heen in gelijke nood tot Hem zouden komen met hetzelfde geloof. Toen Hij tot de verlamde zei: "Zoon, houdt moed; uw zonden worden u vergeven," (9) toen Hij tegen de vrouw te Kapernaüm zei: "Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede," (10) sprak Hij tot andere ellendige, met zonden beladen mensen die Zijn hulp zouden zoeken.

Zo is het met alle beloften in Gods woord. Daarin spreekt Hij tot ons persoonlijk, spreekt Hij direct, alsof wij naar Zijn stem konden luisteren. Het zijn deze beloften waarin Christus Zich met ons verbindt in genade en kracht. Zij zijn de bladeren van die boom, die "voor genezing der volkeren" is. (Openb.22:2) Ontvangen, opgenomen, moeten zij de sterkte van het karakter, de inspiratie en onderhoud van het leven zijn. Niets anders kan zo'n helende kracht hebben. Niets daarnaast kan moed en geloof geven, wat vitale kracht meedeelt aan het gehele wezen. —*De weg tot Gezondheid, hfdst 7: Samenwerking tussen God en mens*

Zondag 30 juli: Wet en geloof

Aan Abraham was de belofte gegeven dat uit zijn geslacht de Redder van de wereld zou voortkomen. „Met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden". „Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus." (Gen. 22:18; Gal.3:16)

Tegen het einde van zijn werk als leider en leraar van Israël, profeteerde Mozes duidelijk van de komende Messias. "De Here, uw God", verklaarde hij aan de bijeengekomen Israëlieten, "zal u een profeet verwekken uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik ben; naar Hem zult gij luisteren". En Mozes verzekerde de Israëlieten dat God Zelf hem dit tijdens zijn verblijf op de berg Horeb had geopenbaard: „Een profeet zal Ik hun verwekken uit het midden van hun broeders,

zoals gij zijt; Ik zal Mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal alles tot hen zeggen, wat Ik Hem gebied.” (Deut. 18:15,18) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 22: Tessalonika*

We beseffen niet hoe velen van ons wandelen in aanschouwen en niet in geloof. We geloven de dingend ie gezien kunnen worden, maar waarderen de kostbare beloften niet die aan ons gegeven zijn in Zijn woord. En toch kunnen we God niet meer beslist onteren dan door te demonstreren dat we niet vertrouwen wat Hij zegt.

Erken voor geen moment dat de misleidingen van Satan in overeenstemming zouden zijn met uw eigen gedachten. Keer u af van ze als u zou doen van de tegenstander zelf. Satans werk is om de ziel te ontmoedigen. Het werk van Christus is om het hart te inspireren met geloof en hoop. Satan zoekt ernaar ons vertrouwen te ondermijnen. Hij vertelt ons dat onze hoop gebouwd is op valse voorwendselen, en niet op het zekere, onveranderbare woord van Hem die niet kan liegen.

Wanner hij [Satan] u twijfels opdringt over of wij werkelijk het volk zijn dat door God geleid wordt, dat Hij toetst en beproeft om te kunnen staan in de grote dag , wees dan voorbereid om zijn insinuaties te weerspreken met het duidelijk bewijs uit het woord van God, dat dit het overblijvend volk is dat de geboden van God houdt en het geloof van Jezus. — *Our High Calling*, p. 85.

Waar de liefde volmaakt wordt, daar wordt de wet onderhouden, en er is geen plaats meer voor het eigen ik. Zij die God bovenmate liefhebben, werken, lijden en leven voor Hem die Zijn leven voor hun gaf. Wij kunnen de wet slechts houden, doordat wij de gerechtigheid van Christus tot de onze maken. Christus zegt: “Zonder Mij kunt gij niets doen.” (Joh. 15: 5) Wanneer wij de hemelse gave, de gerechtigheid van Christus, ontvangen, dan zullen we ontdekken dat er goddelijke genade voor ons beschikbaar is, en dat menselijke krachtbronnen machteloos zijn. Jezus geeft Zijn Heilige Geest in overvloedige mate voor noodsituaties, om aan onze zwakheden tegemoet te komen, om ons krachtig te troosten, om ons verstand te verlichten, en om ons hart te reinigen en te veredelen. Christus wordt voor ons wijsheid, gerechtigheid, heiligmaking en verlossing. — *Christus weerspiegelen, 30 maart*

Maandag 31 juli: Geloof en wet

Berouw dat geen hervorming teweegbrengt, is niet oprecht. De gerechtigheid van Christus is geen mantel om onbeleden en nog niet opgegeven zonden mee te bedekken; het is een levensbeginsel dat het karakter verandert en het gedrag beheerst. Heiligheid betekent volledig voor God zijn; het is een volkomen overgave van hart en leven aan de inwoning van de hemelse beginselen. — *De Wens der eeuwen, hfdst 61: Zacheus*

Christus is de advocaat van de zondaar. Zij die Zijn evangelie aanvaardden, zien Hem met onbedekt gezicht. Zij zien de relatie van Zijn missie aan de wet, en zij erkennen Gods wijsheid en heerlijkheid zoals geopenbaard in de Heiland. De heerlijkheid van Christus is geopenbaard in de wet, die de uitdrukking is van Zijn karakter en Zijn veranderende invloed wordt gevoeld op de ziel totdat mensen worden veranderd naar Zijn beeld. Zij worden tot deelgenoten gemaakt van de goddelijke natuur en groeien meer en meer als hun Heiland, en gaan voorwaarts

stap na stap in de gelijkvormigheid naar de wil van God, totdat zij volmaaktheid bereiken. De wet en het evangelie zijn in volmaakte harmonie. De een ondersteunt de andere. In de majesteit van de wet wordt het geweten aangesproken, en de zondaar voelt zijn nood in Christus als de voorziening voor de zonden. Het evangelie erkent de kracht en de onveranderlijkheid van de wet. "Ik heb niet van zonden geweten, dan slechts door de wet," verklaart Paulus. Het besef van zonde, dat komt door het kennen van de wet, drijft de zondaar naar de Heiland. In zijn nood mag de mens de machtige argumenten presenteren die volbracht zijn op het kruis van Golgotha. Hij mag aanspraak maken op de gerechtigheid van Christus, want die wordt gedeeld met elke berouwvolle zondaar. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1096.

Jezus, onze Plaatsvervanger, heeft ermee ingestemd om voor de mens de straf voor de overtreding van de wet te dragen. Hij heeft Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid en werd zo de Zoon des mensen, een Heiland en Verlosser. Het simpele feit dat de dood van Gods dierbare Zoon de mens verlost, toont de onveranderlijkheid van de wet van God aan. Hoe gemakkelijk, vanuit het standpunt van de overtreder, kon God Zijn wet hebben afgeschaft, en zo in een weg voorzien waardoor de mens gered kon worden en Christus in de hemel kon blijven! De doctrine die vrijheid leert door genade om de wet te breken, is een fatale misleiding. Elke overtreder van Gods wet is een zondaar, en niemand kan geheiligd worden terwijl hij in bekende zonden blijft leven.

De vernedering en de doodstrijd van Gods dierbare Zoon werden niet verduurd om de vrijheid voor de mens te kopen om de wet van de Vader te overtreden en toch te willen zitten met Christus op Zijn troon. Het was door Zijn verdiensten en de uitoefening van berouw en geloof dat de meest schuldige zondaar vergeving mag ontvangen en de kracht om een leven van gehoorzaamheid te leven. De zondaar wordt niet gered in zijn zonden, maar van zijn zonden. —*Faith and Works*, p. 31.

Dinsdag 1 augustus: Het doel van de wet

"Door de wet," zegt Paulus, "is de kennis van de zonde." Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren" (Romeinen 7:7). Sommigen die arbeiden in woord en leer hebben geen praktisch begrip van de wet van God en de heilige aanspraken ervan en van de verzoening van Christus. Zij moeten eerst bekeerd worden voordat ze zondaars kunnen bekeren.

De trouwe spiegel die de onvolkomenheden in het karakter openbaart wordt minacht; daarom bestaat de misvorming en zonde en worden ze duidelijk voor anderen als ze niet begrepen worden door hen die in de fout zijn. De hatelijkheid van de zonde van zelfzucht bestaat tot een grote mate, zelfs in sommigen die belijden dat ze vroom het werk van God doen. Als zij hun karakter zouden willen vergelijken met Zijn vereisten, speciaal met de grote standaard, Zijn heilige, juiste en goede wet, zouden zij, als ze oprechte, eerlijke zoekers zijn, zich ervan doordrongen zijn dat zij vreselijk tekort schieten. Maar sommigen zijn niet gewillig om ver genoeg te kijken of diep genoeg te zien naar de onoprechtheid van hun eigen hart. Zij schieten tekort in vele opzichten, en toch blijven ze in moedwillige onwetendheid van hun schuld en zij zijn er zo op gebrand voor hun eigen belangen te zorgen, dat God hen met rust laat. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 512.

Paulus had steeds de goddelijke wet hoog gehouden. Hij had aangetoond dat er in de wet geen kracht is om mensen van de straf der ongehoorzaamheid te bevrijden. Overtreders moeten berouw hebben over hun zonden, en zichzelf verootmoedigen voor God, wiens rechtvaardige toorn zij zich door overtreding op de hals hebben gehaald; zij moeten bovendien geloof oefenen in het bloed van Christus als hun enige middel tot vergeving.

De Zoon van God is als offer in hun plaats gestorven en is ten hemel gevaren om voor de Vader als hun Voorspraak op te treden. Door berouw en geloof kunnen zij van de vloek der zonden worden verlost, en door de genade van Christus voortaan in staat zijn gehoorzaamheid aan Gods wet te betuigen. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 37: Paulus' laatste reis naar Jeruzalem*

Het geloof dat redt is niet slechts een intellectueel erkennen van de waarheid. Hij die wacht totdat hij alle kennis heeft voordat hij geloof kan uitoefenen zal de zegen van God niet ontvangen. Het is niet genoeg om te geloven over Christus; we moeten in hem geloven. Het enige geloof dat ons tot voordeel zal zijn is dat welke Hem omarmt als een persoonlijke Heiland, die Zijn verdiensten aan ons toekent. Velen nemen aan dat geloof een mening is. Reddend geloof is een afspraak waardoor zij die Christus aanvaarden zichzelf aansluiten in een verbondsrelatie met God. Waar geloof is leven. Een levend geloof betekent een toename in levenskracht, een vertrouwend vertrouwen, waardoor de ziel een overwinnende macht wordt.

De apostel Paulus stelt de relatie tussengeloof en de wet onder het nieuwe verbond helder voor. Hij zegt: "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus" "Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet." "Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak

was door het vlees - God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest." (Romeinen 5:1; 3:31; 8:3, 4).— *God's Amazing Grace*, p. 140.

Woensdag 2 augustus: De geldigheidsduur van de wet van God

In de voorschriften van Zijn heilige wet, had God een volmaakte regel des levens gegeven en Hij heeft verklaard dat tot het einde der tijd zou deze wet, onveranderd in nog geen jota of titel, zijn aanspraken op de mensen behouden. Christus kwam om de wet groot te maken en eerbaar. Hij liet zien dat het gebaseerd is op het brede fundament van liefde tot God en liefde tot de medemens en dat gehoorzaamheid aan haar voorschriften de gehele plicht van de mens inhield. In Zijn eigen leven heeft Hij het voorbeeld gegeven van gehoorzaamheid aan de wet van God. In de Bergrede heeft Hij aangetoond hoe de eisen der wet verder gaan dan de uiterlijke daden en hoe het uitgangspunt de gedachten den de intenties van het hart zijn. — *The Acts of the Apostles*, p. 505.

Jezus had niet stilgestaan bij de nadere omschrijvingen van de wet, maar Hij liet Zijn toehoorders niet de gevolgtrekking maken, dat Hij gekomen was om de eisen van de wet opzij te schuiven. Hij wist, dat er spionnen gereedstonden om ieder woord aan te grijpen dat zo verdraaid zou kunnen worden, dat het aan hun doel zou beantwoorden. Hij kende het vooroordeel dat bestond in de harten van velen van

Zijn toehoorders, en Hij zei niets om hun geloof in de godsdienst en de instellingen die hun door middel van Mozes gegeven waren, te doen wankelen. Christus Zelf had zowel de zedenwet als de ceremoniële wet gegeven. Hij was niet gekomen om het vertrouwen in dat wat Hijzelf geleerd had, af te breken. Juist om Zijn grote eerbied voor de wet en de profeten trachtte Hij de muur van overgeleverde inzettingen die de Joden omgaf, te doorbreken. Terwijl Hij hun verkeerde uitleg van de wet verwierp, behoevde Hij Zijn discipelen zorgvuldig ervoor, de levensbelangrijke waarheden die aan de Joden waren toevertrouwd, op te geven.

De Farizeeën waren trots op hun gehoorzaamheid aan de wet; toch wisten ze zó weinig de beginselen van deze wet dagelijks in praktijk te brengen, dat de woorden van de Heiland hun als ketterij in de oren klonken. Terwijl Hij de onzin waaronder de wet begraven was, wegvaagde, meenden zij, dat Hij de waarheid zelf wegvaagde. Zij fluisterden tot elkander, dat Hij de wet te licht opvatte. Hij las hun gedachten en antwoordde hun met de woorden : "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen." (Matth.5:17), Hier weerlegt Jezus de aanklacht van de Farizeeën. Zijn werk in de wereld is, de heilige aanspraken van die wet waarvan zij Hem beschuldigen dat Hij ze verbreekt, te verdedigen. Indien de wet van God veranderd of opgeheven zou kunnen worden, dan had Christus om de gevolgen van onze overtredingen niet behoeven te lijden. Hij kwam om de verhouding van de wet tot de mens te verklaren en om de voorschriften daarvan te illustreren met Zijn eigen leven van gehoorzaamheid. — *Jezus de wens der eeuwen, hfdst 31: De Bergrede*

Nu u uzelf aan Jezus hebt gegeven, kom er dan niet op terug en ga niet van Hem weg, maar herhaal elke dag: "Ik ben van Christus. Ik heb mijzelf aan Hem gegeven." Vraag Hem, of Hij u Zijn geest wil geven en u door Zijn genade wil bewaren. Door uzelf aan God te geven en door in Hem te geloven, wordt u Zijn kind, zo moet u leven in Hem. De apostel zegt: "Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem." Kolossenzen 2:6. — *De enige weg, hfdst 6: Geloof en aanvaarding*

Donderdag 3 augustus: De superioriteit van de belofte

De standaard waaraan het karakter gemeten moet worden is de koninklijke wet. De wet detecteert de zonde. De wet doet zonde kennen. Maar de zondaar wordt voortdurend naar Jezus getrokken door de wonderlijke manifestaties van Zijn liefde in het feit dat Hij Zichzelf vernederd heeft om een schandelijke dood te sterven aan het kruis. Wat een studie is dit! Engelen hebben ernaar verlangd, oprecht verlangd om een blijf te werpen in dit geheimenis. Het is een studie die de hoogste menselijke intelligentie n mens, gevallen en misleid door Satan, de zijde van Satan kiezend, gevormd kan worden naar het beeld van de Zon van de Oneindige God. Dat de mens op hem zal lijken, dat vanwege de gerechtigheid van Christus aan de mens gegeven, God de mens zal liefhebben – gevallen maar verlost! - zelfs zoals Hij van Zijn Zoon houdt. Lees dit direct uit de levende orakelen.

Dit is het geheimenis van goddelijkheid. Dit beeld is van de hoogste waarde in elk gesprek, moet in de hal van herinnering gehangen worden, moet door menselijke lippen gepreveld worden, moet door de mensen nagespeurd worden die hebben geproefd en weten dat God goed is. Hier moet over gemediteerd worden en moet het grondwerk zijn van elk gesprek. ... Hij moet verheven worden voor de mensen.

Wanneer dit de mensen voorgehouden wordt, verbleekt de menselijke verdienste in het niets. Hoe meer het oog opkijkt naar Hem, hoe meer Zijn leven, Zijn lessen Zijn volmaaktheid van karakter bestudeerd worden, hoe zondiger en afschuwelijk de zonde zal blijken te zijn.

Door aanschouwen kan de mens zich slechts verwonderen en meer tot Hem getrokken worden, meer vergenoegd en verlangend om als Jezus te zijn, totdat hij opgaat in Zijn beeld en de gedachten van Christus. Net als Henoeh wandelt hij met God. Zijn gedachten zijn vol van gedachten over Jezus. — *Selected Messages*, boek 3, p. 169

Het hart dat de deur opengezet heeft voor Jezus zal de reine, reinigende en veranderende waarheid liefhebben en zal vol ijver strijden voor het geloof dat eens aan de heiligen is overgeleverd. Laat niemand tekort schieten in een volledige overgave aan God. Begin het werk in het hart. Kijk weg van de manier van leven die door anderen nagestreefd wordt, naar Christus. U hebt een ziel te redden of een ziel te verliezen en dit is een te belangrijke vraag om onachtzaam aan voorbij te gaan.

Een van de meest oprechte gebeden in het geïnspireerde woord is: "Schep in mij een nieuw hart, O God" (Ps 51:12); en van de Ene die ons heeft liefgehad en Zijn leven voor ons heeft overgegeven komt de grote en belangrijke verzekering: Een nieuw hart zal ik u geven" (Ezechiël 36:26). — *That I May Know Him*, p. 129

Vrijdag 4 augustus: Voor verder bestudering

Faith and Works, "What Sin Is," p. 31;

Messages to Young People, "Victory Appropriated," p. 105.

7. De weg naar geloof

Sabbatmiddag, 5 augustus

Vele Israëlieten beschouwden de offerdienst als iets dat op zichzelf in staat was hen van de zonde te bevrijden. God wilde hen leren dat deze dienst in zichzelf niet meer waarde had dan de koperen slang. Zowel voor de genezing van hun wonden als voor vergeving van zonden konden ze alleen maar geloven in de Gave van God. Ze moesten zien om te kunnen leven.

Nu zijn er duizenden die dezelfde waarheid, die Nicodemus door de opgerichte slang heeft geleerd, moeten leren. Zij rekenen op hun gehoorzaamheid aan Gods wet om bij Hem in de gunst te komen. Als hun wordt gezegd dat zij op Jezus moeten zien en moeten geloven dat Hij hen alleen door genade redt, roepen zij uit: "Hoe kan dit geschieden?"

Evenals Nicodemus moeten wij bereid zijn het leven

binnen te gaan als de voornaamste zondaars. "Want er is ook onder de hemel geen andere naam de mensen gegeven waardoor wij moeten behouden worden" dan de naam van Christus. We ontvangen Gods genade door het geloof, maar het geloof maakt ons niet zalig. Het is de hand waarmee we Christus aangrijpen en Zijn verdiensten, het geneesmiddel tegen de zonde. — *Wens der Eeuwen*, p. 137.

Er liggen diepe verborgenheden in Gods Woord, en zijn mysteriën in Zijn voorzieningen en in het verlossingsplan, die de mens niet kan doorgronden. Maar het

beperkte mensenverstand, dat een sterk verlangen heeft om de nieuwsgierigheid te bevredigen en oneindige problemen op te lossen, laat na de duidelijk aangegeven weg, bekend gemaakt door de geopenbaarde wil van God, te volgen en probeert inzage te krijgen in de geheimen die verborgen zijn vanaf de grondlegging der wereld. De mensen vormen eigen theorieën, ze verliezen de eenvoud van het ware geloof, worden in hun eigen oog te belangrijk om de uitspraken van de Here te geloven en omgeven zich met zelfbedrog.

Velen die voorgeven Gods kinderen te zijn, verkeren in deze positie. Ze zijn zwak omdat ze vertrouwen op eigen kracht. God werkt machtig door een trouw volk dat zonder vragen of twijfel Zijn woord gehoorzaamt. De Majesteit des hemels slechtte met Zijn engelscharen de muren van Jericho voor zijn volk. De gewapende strijders van Israël hadden geen reden zich te beroemen op successen. Alles werd gedaan door Gods macht. Laten de mensen hun verlangen naar zelfverheerlijking opgeven en zich ootmoedig onderwerpen aan Gods wil, dan zal God opnieuw Zijn macht openbaren en vrijheid en overwinning brengen aan Zijn kinderen. – *ZDA Bijbel Commentaar*, vol. 2, p. 73.

Een wettische godsdienst is onvoldoende om de ziel in harmonie met God te brengen. De harde, strenge leer van de Farizeeën, beroofd van berouw, tederheid en liefde, vormde slechts een struikelblok voor de zondaars. Zij waren als zout dat zijn smaak verloren heeft want hun invloed had geen macht om de wereld te behoeden voor bederf. Het enige ware geloof is het "door liefde werkende," dat de ziel zuivert. (Gal. 5:6). Het is als zuurdesem, dat het karakter hervormd. – *Gedachten v d Berg der Zaligsprekingen*, p. 52.

Zondag 6 augustus: De Wet en de belofte

De gedachten moeten gehoorzaam zijn aan de koninklijke wet der vrijheid, de wet waardoor de Geest van God een stempel drukt op ons hart, en het ontvankelijk maakt om te begrijpen. De verbanning van de zonde moet een daad van de ziel zelf zijn, een oproep om onze edelste krachten te gebruiken. De enige vrijheid die een beperkte wil kan verblijden, bestaat daarin om in harmonie met de wil van God te komen, in overeenstemming met de voorwaarden waardoor een mens een deelgenoot wordt van de goddelijke natuur.

De wet van God gegeven vanaf de Sinai, is een afdruk van de geest en de wil van de oneindige God. Hij wordt oprecht vereerd door de heilige engelen. Gehoorzaamheid aan haar eisen zal het karakter van de christen perfectioneren en de mens herstellen, door Christus, in de toestand van voor de val. De zonden verboden in de wet kunnen nooit plaatsvinden in de hemel.

Het was Gods liefde voor de mens dat Hem ertoe bracht om Zijn wil te uiten in de tien geboden van de Decaloog.....God heeft de mens een complete regel voor het leven gegeven in zijn wet. Gehoorzaamend zal hij erdoor leven, door de verdienste van Christus.

Bij overtreding heeft hij de macht tot veroordeling. De wet leidt de mens tot Christus en Christus wijst hem terug tot God. – *Our High Calling*, p.138.

Christus bezat de kracht om de banden van de dood te breken. Hij verklaarde dat Hij het leven in Zichzelf had, en dit kon geven aan wie Hij wil.

Alle geschapen wezens leven bij de wil en de kracht van God. Ze zijn afhankelijk van het leven van de Zoon van God. Hoe bekwaam en getalenteerd ook, hoe groot hun talenten ook zijn, ze zijn afhankelijk van de Bron van alle leven. Hij is de oorsprong, de fontein van leven. Alleen Hij die onsterfelijkheid bezit, wandelend in het licht des levens, kon zeggen: "Ik heb de macht het leven te geven, en heb macht het opnieuw te nemen" (Joh. 10:18. HSV). – *Selected Messages*, boek 1, p. 301.

Elke goede aandrang of elk goed streven is een gave van God; door het geloof wordt van God het leven ontvangen dat alleen de ware groei en doelmatigheid kan voortbrengen.

Hoe het geloof geoefend kan worden, moet bijzonder duidelijk gemaakt worden. Tegenover elke belofte van God staan voorwaarden. Wanneer we bereid zijn Zijn wil te doen, staat al Zijn kracht tot onze beschikking. Welke gave Hij ook belooft, deze ligt besloten in de belofte zelf. "Het zaad is het Woord Gods". Luc. 8:11. Zo zeker als de eik in de eikel is, zo zeker is de gave Gods in Zijn belofte. Wanneer we de belofte aanvaarden, hebben we de gave.

Het geloof dat ons in staat stelt Gods gaven te ontvangen, is op zichzelf een gave die elk menselijk wezen in een zekere mate wordt verleend. Het groeit wanneer het geoefend wordt door de toe-eigening van Gods Woord. Willen we het geloof versterken, dan moeten we het vaak in contact met Gods woord brengen. – *Karaktervorming*, p. 253.

Maandag 7 augustus: "Gehouden onder de Wet"

Er is geen andere weg voor de redding van de mens.

"Zonder Mij," zegt Christus, "kunt u niets doen." (Joh. 15:5) Door Christus, en Christus alleen, de bron van het leven kan de natuur van de mens versterken, zijn smaak veranderen, en zijn affecties hemelwaarts zenden. Door de vereniging van de goddelijke met de menselijke natuur kan Christus verlichting en verstand schenken en bezielen met Zijn levengevende eigenschappen aan de ziel, die dood is in overtreding en zonde.

Wanneer de gedachten aangetrokken zijn tot het kruis van Calvarie, wordt Christus met onvolkomen zicht gezien op het schandevolle kruis. Waarom stierf Hij? Als gevolg van de zonde. Wat is zonde? De overtreding van de wet. Dan zijn de ogen geopend om het karakter van de zonde te zien. De wet is gebroken maar kan de overtreder geen genade schenken. Het is onze leraar, veroordelend tot bestraffing. Waar is de remedie? De wet brengt ons tot Christus, hangend aan het kruis opdat Hij in staat zal zijn om Zijn gerechtigheid te verlenen aan de gevallen, zondige mensheid en zo de mens in Zijn gerechtigd karakter voor te stellen aan Zijn Vader. – *Selected Messages*, boek 1, p.341.

Het is het bedrog van Satan dat de dood van Christus genade bracht die de plaats van de wet overnam. De dood van Christus bracht geen verandering of annulering of verkleinde ook niet in eniger mate de wet van de tien geboden. Deze dierbare genade geofferd voor de mens door het bloed van een Redder, bevestigd de wet van God. Sedert de val van de mens, zijn Gods morele regering en Zijn genade onverbrekkelijk. Ze gaan hand in hand door elke bedeling. "Goedertierenheid en trouw ontmoeten elkaar; gerechtigheid en vrede kussen elkaar Ps.85:11.

Iedere wet van God is een uitdrukking van genade, liefde, en reddende kracht. Deze wetten, gehoorzaamd, zijn ons leven, onze redding, ons geluk, onze vrede.

Gehoorzaamheid aan Zijn verordeningen en wetten is het leven en voorspoed van Zijn volk.

De invloed van de hoop van het evangelie zal de zondaar er niet toe leiden om op de redding van Christus te zien als een soort vrije genade, terwijl hij voortdurend leeft in de overtreding van de wet van God... Hij wil zijn wegen hervormen, loyaal zijn aan God door de sterke gehoorzaamheid aan zijn Redder, en een nieuw en zuiverder leven leiden. – *The Faith I Live By*, p. 89.

De heidenen benaderde Paulus door Christus te verheffen en daarna wees hij hen op de bindende aanspraken van de wet. Hij toonde aan hoe het licht door het kruis van Golgotha weerkaatst werd en betekenis en heerlijkheid aan de gehele Joodse tempeldienst gaf.

Hij bracht variatie in zijn manier van werken door zijn boodschap aan te passen aan de omstandigheden waarin hij verkeerde. Na geduldig werken, was hij in grote mate succesvol; toch waren er velen die niet overtuigd wilden worden. Ook heden zijn er sommigen die op geen enkele manier door de waarheid overtuigd willen worden. De werker voor God moet zorgvuldig de beste methode bestuderen, opdat hij geen vooroordeel of strijd opwekt. – *De daad bij het woord, hfdst 21*

Dinsdag, 8 augustus: De Wet als onze "Wachter"

Er schuilt geen vrede in ongerechtigheid; de goddelozen leven in strijd met God. Maar hij die de gerechtigheid van de wet in Christus ontvangt, is in harmonie met de hemel.

Elke wet van God is een bepaling van barmhartigheid, liefde en reddende macht. Als deze wetten worden gehoorzaamd, zijn ze voor ons leven, zaligheid, geluk en vrede.(Ps. 119:165. aangehaald) – *ZDA Bijbel Commentaar* vol. 3, p. 194

We zijn met de sterkste banden aan de Here verbonden, en de openbaring van de liefde van de Vader hoort de innigste liefde en vurigste dankbaarheid op te wekken. Gods wetten berusten op uiterst onveranderlijke gerechtigheid en zijn zo opgesteld, dat deze het geluk bevorderen, als we ze onderhouden. – *Zonen en dochters van God, 17 september*

Het is Gods bedoeling dat allen die met Hem samenwerken een rijke ervaring zullen hebben van Zijn liefde en Zijn kracht tot redding. We zullen nooit zeggen, "Ik heb geen ervaring," want de God die Paulus een ervaring gaf zal zichzelf openbaren aan iedere ziel die Hem ernstig zoekt. Wat zei God tot Abraham? "Want Ik heb hem uitgekozen," zegt de geweten onderzoekende God, "opdat hij aan zijn kinderen en zijn huis na hem bevel zou geven om de weg van de Here in acht te nemen door gerechtigheid en recht te doen"(Gen. 18:19, HSV). De Heilige Ene heeft regels gegeven als leidraad voor allen – de standaard van karakter waarvan niemand af kan wijken en schuldeloos zijn. Het is Gods wil dat we vlijtig en gewetensvol studeren, dit moet het voornaamste zijn in al de zaken van het leven. De wetten die ieder menselijk wezen moet gehoorzamen, komen van het hart van de oneindige liefde. – *Selected Messages, book 2, p. 216.*

Daar de Israëlieten in bijzondere zin de behoeders en beschermers van Gods wet zouden zijn, moesten ze doordrongen worden van de betekenis der geboden en het belang van gehoorzaamheid, en op hun beurt moesten ze dit leren aan hun kinderen en kleinkinderen. Aangaande zijn geboden had God bevolen: "Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij neerligt en wanneer gij opstaat... Gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten."

Wanneer de kinderen later zouden vragen: "Wat zijn dat voor getuigenissen, inzettingen en verordeningen, die de Here, onze God, u opgelegd heeft?" Moesten de ouders de geschiedenis verhalen van Gods handelswijze met hen – wat Hij gedaan had om hen te verlossen zodat ze aan zijn wet konden gehoorzamen – en hun zeggen: "De Here gebod ons al deze inzettingen te onderhouden en de Here, onze God, te vrezen, opdat het ons altijd wél zou gaan en Hij ons in het leven zou behouden, zoals dit heden het geval is. En het zal ons tot gerechtigheid zijn, wanneer wij heel dit gebod naarstig onderhouden voor het aangezicht van de Here, onze God, zoals Hij ons geboden heeft." – *Patriarchen en Profeten*, p. 423.

Woensdag 9 augustus: De wet onze Leraar

Zonde doodde de Wet niet, maar doodde de wereldse geest in Paulus. "Maar nu zijn wij ontslagen van de wet," verklaarde hij, "gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter." (Rom.7:6. HSV)

"Is dan het goede de oorzaak van mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft – opdat zij als zonde zichtbaar zou worden – door het goede voor mij de dood teweeg gebracht, opdat door het gebod de zonde uitermate zondig zou blijken te zijn." (Rom.7:13. HSV) "Zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed."(Rom. 7:12.HSV) Paulus richt de aandacht van zijn hoorders op de gebroken wet, en toont hen waarin ze schuldig zijn. Hij leert hen zoals een schoolmeester zijn leerlingen leert, en toont hen de weg terug tot hun gehoorzaamheid aan God.

Er is geen veiligheid noch rust noch rechtvaardiging in de overtreding van de wet. De mens kan niet hopen om vlekkeloos te staan voor God, en in vrede met Hem door het verdienste van Christus, terwijl hij voortgaat in de zonde. Hij moet stoppen met overtreden en oprecht en getrouw worden..... Maar hij weet dat de wet op geen enkele wijze de schuld kan verwijderen of de overtreder kan verontschuldigen. Hij moet verder gaan dan dit. De wet is maar de leraar die hem brengt tot Christus. Hij moet zien op zijn zondendragende Redder. En zoals Christus aan hem geopenbaard is op het kruis van Golgotha, stervend, onder het gewicht van de zonden van de hele wereld, zo toont de Heilige Geest hem de houding van God tot allen die berouw hebben over hun overtredingen. "Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft (Joh. 3:16. HSV). – *Selected Messages*, book 1, p 213.

Velen nemen het als vanzelfsprekend dat ze Christenen zijn, alleen al omdat ze bepaalde godsdienstige waarheden onderschrijven. Zij hebben de waarheid echter niet in daden omgezet. Zij hebben haar niet geloofd en liefgehad en hebben daarom niet de kracht en de genade ontvangen die het gevolg zijn van een geheiligd zijn

door de waarheid. Mensen kunnen wel zeggen dat ze de waarheid geloven, maar als ze daardoor niet oprecht, vriendelijk, geduldig, verdraagzaam en hemelsgezind worden, betekend de waarheid een vloek voor hen en door hun invloed is het een vloek voor de wereld.

De gerechtigheid die Christus onderwees is een instemmen van hart en leven met de geopenbaarde wil van God. Zondige mensen kunnen alleen gerechtvaardigd worden als zij in God geloven en een levende verbinding met Hem onderhouden. Dan zal echte godsvrucht de gedachten verheffen en het leven veredelen. Dan stemmen uiterlijke vormen van godsdienst overeen met de innerlijke reinheid van de christen. Dan zijn de vormen, geëist door de dienst van God geen zinloze handelingen, zoals die van de huichelachtige Farizeeën.

Jezus behandelt de geboden afzonderlijk en verklaart hun ware betekenis. In plaats van het minste weg te nemen, laat Hij zien hoe verreichend hun eisen zijn en Hij brengt de fatale fout aan het licht die de joden begaan door hun uiterlijk vertoon van gehoorzaamheid. – *Wens der Eeuwen*, pp. 250,251.

Donderdag 10 augustus: De wet en de gelovige

Zonder de genade van Christus, is de zondaar in een hopeloze positie; niets kan er voor hem gedaan worden; maar door goddelijke genade, bovennatuurlijke kracht die verleend is aan de mens werkt deze in geest en hart en karakter. Het is door het verlenen van de genade van Christus dat de zonde gezien wordt in zijn hatelijke natuur en ten slotte verdreven wordt van de ziele tempel. Het is door genade dat we in gemeenschap met Christus gebracht worden, om verenigd te zijn met Hem in het werk der redding. Geloof is de conditie waarop God de mogelijkheid ziet om de zondaar te vergeven; niet dat er enige verdienste is in het geloof waarbij de redding een verdienste is, maar omdat geloof aanspraak kan maken op de verdienste van Christus, de voorziening getroffen voor de zonde. Geloof kan de perfecte gehoorzaamheid van Christus tonen in plaats van de overtreding en ontrouw van de zondaar. Als de zondaar gelooft dat Christus zijn persoonlijke Redder is, dan in harmonie met Zijn onfeilbare belofte, zal God zijn zonden vergeven en hem rechtvaardigen. De berouwvolle ziel realiseert zich dat deze rechtvaardiging komt vanwege Christus, als zijn Plaatsvervanger en Borg, Die gestorven is voor hem, is zijn verzoening en gerechtigheid. – *Faith and Works*, p. 100.

Jezus zei: Weest volmaakt, gelijk uw Vader volmaakt is, indien gij kinderen Gods zijt, hebt ge deel aan Zijn natuur, en ge moet zijn zoals Hij is. Ieder kind leeft door het leven van zijn vader. Indien gij Gods kinderen zijt, – verwekt door Zijn Geest, – dan leeft ge door het leven Gods. In Christus woont "heel de volheid van de Godheid lichamelijk." Col. 2:9. En het leven van Jezus wordt "in ons sterfelijk vlees geopenbaard." 2 Cor. 4:11. Dat leven in u zal hetzelfde karakter vormen en dezelfde werken openbaren als het deed in Hem. Zo zult gij in harmonie zijn met ieder voorschrift van Zijn wet; want "de wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel." Ps. 19:8. Door de liefde wordt "de eis van de wet" vervuld "in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de geest." Rom. 8:4.– *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp. 70,71.

Wesley wees op de perfecte harmonie tussen wet en evangelie. Er bestaat dus een onverbreekelijke band tussen wet en evangelie. De wet is een voortdurende

voorbereiding op het evangelie en verwijst ernaar, terwijl het evangelie ons voortdurend leidt naar een stipte vervulling van de wet. De wet eist bijvoorbeeld dat we God en onze medemens liefhebben en dat we zachtmoedig, nederig en heilig moeten zijn. We voelen dat we hierin tekort schieten: bij mensen is het onmogelijk; maar we weten dat God ons heeft beloofd dat Hij ons liefde wil schenken en ons nederig, zachtmoedig en heilig kan maken; wij doen een beroep op dit evangelie, dit goede nieuws. Wat wij krijgen hangt af van ons geloof en de rechtvaardigheid van de wet wordt in ons vervuld door het geloof dat in Jezus Christus is. – *De Grote Strijd*, p. 250.

Vrijdag 11 augustus: Voor verdere bestudering

Selected Messages, book 1, "Christ Our High Priest" pp. 340,341.

Sons and Daughters of God, "Be Without Fault," p. 348.

8. Van slaven tot erfgenamen

Sabbatmiddag, 12 augustus

Wonderlijke liefde. Dat God, de oneindige God, het voor ons tot een voorrecht heeft gemaakt om Hem aan te spreken met de vertederende naam "Vader"! Geen aardse ouder kan ernstiger pleiten met een dwalend kind dan Hij die ons gemaakt heeft pleit met de overtreder. Geen menselijke interesse heeft ooit de onboetvaardige gevolgd met zulke tedere uitnodigingen. – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, p. 261.

"Erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus, is een verheven en waardige titel. Door de doopbeloften hebben Gods belijdende volgelingen zich verbonden om de zonde te weerstaan. Wij zouden ons moeten afscheiden, en afzonderen van de wereld, dan kunnen we veilig zijn voor de listige streken van satan.

Wat voor grotere eer kunnen wij nastreven om kinderen van God genoemd te worden? Welke hogere titel kunnen wij hebben? Welke grotere erfenis kunnen wij krijgen, als die van de erfgenamen van God en de mede-erfgenamen van Christus krijgen? – *Zonen en dochters van God, 9 januari*

Wonderlijke liefde dat God, de oneindige God, ons het voorrecht heeft gegeven Hem aan te spreken met de naam Vader! Geen aardse ouder kan ernstiger pleiten met een dwalend kind dan Hij die ons gemaakt heeft pleit met de overtreder. Geen mens, geen liefdevolle interesse, heeft ooit de onbekeerde gevolgd met zulk een tedere uitnodiging....

Zijn woord is een onderpand. Want al zouden de bergen wijken en de heuvels wankelen, Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, het verbond van Mijn vrede zal van u niet wijken. Zijn stem is gehoord, "Met eeuwige liefde heb Ik u liefgehad" (Jer. 31:3) "Met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij over u ontfermen," (Jes. 54:8) Hoe verbazingwekkend is deze liefde, dat God zich niet te min acht te om alle oorzaken voor twijfel en om de vragen van menselijke vrees en zwakheid uit te wissen, en Hij pakt de bevende hand beet dat in het geloof tot Hem is opgericht; en

Hij helpt ons om Hem te vertrouwen door zekerheid en veiligheid te vermeerderen. – *That I May Know Him*, p. 262.

Alle vaderlijke liefde die door de generaties heen is doorgegeven via het menselijke hart, alle bronnen van tederheid die in de ziel van mensen zijn ontsprongen, zijn slechts een rimpeling op de onafzienbare oceaan, vergeleken met de oneindige en onuitputtelijke liefde van God. De tong kan het niet tot uitdrukking brengen, de pen kan het niet beschrijven. U kunt het iedere dag van uw leven overpeinzen, en u kunt de Schriften nauwgezet onderzoeken; u kunt alle kracht en capaciteit

die God u gegeven heeft aanspreken in een poging de liefde en het medelijden van de hemelse Vader bevatten, maar daar voorbij ligt toch nog een oneindigheid. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 601.

Zondag, 13 augustus: Onze conditie in Christus

Kom uit van haar en wees gescheiden, zegt de Heer, en Ik zal u aannemen en u zult zonen en dochters zijn van de Here de Almachtige. Wat een belofte is dat! Het is een voorrecht voor u dat u leden van de koninklijke familie wordt, erfgenamen van het hemelse koninkrijk.

Als een persoon geëerd is, of connecties heeft met, een of andere aardse monarch, hoe gaat het rond in de kranten van de dag en ze worden benijd door hen die vinden dat ze minder gefortuneerd zijn. Maar hier is Een die Koning is over alles, de Monarch van het universum, de Schepper van alle goede dingen en Hij zegt tot ons: Ik zal u tot Mijn zonen en dochters maken; Ik zal u met Mijzelf verenigen; u zult leden van de koninklijke familie zijn en kinderen van de hemelse Koning. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 592.

De geïnspireerde apostel Johannes zag "de hoogte, de diepte en de breedte" van de liefde van de Vader voor hen die verloren zouden gaan en hij werd daardoor vervuld met dank en eerbied. Bij gebrek aan geschikte woorden om de grootte en de tederheid van deze liefde tot uitdrukking te brengen, beperkte hij zich ertoe om de wereld uit te nodigen om deze liefde te komen zien: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." 1 Joh. 3:1.

Hoeveel waarde krijgt de mens hierdoor! Door hun zonden werden de mensen onderworpen aan de Satan. Maar door geloof in het verzoenend offer van Christus kunnen de nakomelingen van Adam worden tot "zonen van God."

Zo'n liefde is onvergelijkbaar; kinderen van de hemelse Koning! Wat een belofte! Het thema voor de diepste meditatie! De onzegbare liefde van God voor de wereld, die Hem niet liefhad. Deze gedachte heeft een sterke invloed op het innerlijk en brengt de mens ertoe zijn geest aan de wil van God te onderwerpen. Hoe meer we het karakter van God bestuderen in het licht van het kruis, des te meer zien we hoe genade, tederheid en vergevingsgezindheid samen gaan met eerlijkheid en rechtvaardigheid, en des te duidelijker ontdekken we de ontelbare bewijzen van die oneindige liefde en van een teder medeleven, dat zelfs het diepe gevoel van een moeder voor haar afgedwaalde kind overtreft. – *Schreden naar Christus*, pp. 17,18.

De doop is de plechtigste verzaking van de wereld. Die gedoopt zijn in de drievoudige Naam van de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest, precies aan het begin

van hun Christelijke leven, getuigen in het openbaar dat ze de dienst van Satan hebben opgegeven en leden van het Koninklijk gezin zijn geworden, kinderen van de hemelse Koning. Zij hebben het bevel gehoorzaamd: "Gaat uit het midden van hen en scheid u af,...en raakt niet aan hetgeen onrein is." En aan hen is de belofte vervuld: "Ik zal u lieden aannemen en Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige." 2 Kor. 6:17,18. – *Schatkamer der Getuigenissen*, deel 2, p. 409.

Maandag 14 augustus: Verslaafd aan elementaire dingen

We moeten in het geloof tot God komen en onze verzoeken aan Hem voorleggen, in het geloof dat Hij voor ons zal werken alsook voor hen, die we trachten te redden. Wij moeten meer tijd besteden aan ernstig gebed. We moeten met het vertrouwend geloof van een kind tot onze hemelse Vader komen en Hem al onze behoeften meedelen. Hij staat altijd klaar om te vergeven en te helpen. De voorraad goddelijke wijsheid is onuitputtelijk en de Here spoort ons aan er ruimschoots gebruik van te maken. Het verlangen dat we moeten koesteren naar geestelijke zegeningen wordt beschreven met de woorden: "Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God." Wij hebben behoefte aan een grotere zielenhonger naar de rijke gaven die God wil geven. We moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid.

Het ware te wensen, dat we een verterend verlangen koesteren om God uit ervaring te kennen, om in de ontvangstzaal van de Allerhoogste te komen, om de hand des geloofs uit te steken, en onze hulpeloze ziel te richten tot Hem, die machtig is om te redden. Zijn liefde betekent meer dan het leven zelf. – *ZDA Bijbel Commentaar*, vol. 3, p, 183.

Goddelijke genade in de nieuw geboren ziel is vooruitstrevend. Het geeft een groei in genade, welke niet verkregen is, om onder een korenmaat te verbergen, maar om uit te delen, zodat anderen er baat bij hebben. Hij die oprecht bekeerd is, wil werken om anderen die in duisternis zijn te redden. Een waar bekeerde ziel zal zich in het geloof uitstrekken om anderen te redden. Zij die dit doen, zijn Gods vertegenwoordigers, Zijn zonen en dochters. Zij zijn een deel van Zijn grote team en hun werk is om te helpen de breuk te herstellen die Satan en zijn aanhangers in de wet van God gemaakt hebben door de echte sabbat met voeten te vertreden en in zijn plaats een valse rustdag in te stellen. – *Evangelism*, p. 355.

Als het voor geschapen wezens mogelijk was God en Zijn werk volledig te kunnen begrijpen, zou er voor hen, na dit punt bereikt te hebben geen verdere ontwikkeling van waarheid meer zijn, geen toename in kennis, geen verdere ontwikkeling in verstand en hart. God zou niet langer de Allerhoogste zijn, en nadat mensen deze grenzen van kennis en wetenschap hadden bereikt, zouden zij niet verder voortgaan. Laten wij God danken dat dit niet zo is. God is oneindig; in Hem zijn al de "schatten der wijsheid en kennis" verborgen.

Tot in alle eeuwigheden kan de mens bezig blijven met onderzoeken en leren, en toch zal hij nooit de schatten van Zijn wijsheid, goedheid en kracht uitputten. – *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5. P. 572.

Dinsdag 15 augustus: "God zendt Zijn Zoon"

"Toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden." Zijn voorzienigheid had de gang van zaken geleid en menselijke impulsen en invloeden bestuurd, totdat de wereld rijp was voor de komst van de verlosser. De volken waren verenigd onder één hoofd. Overal werd voornamelijk één taal gesproken, erkend als de taal van de gestudeerden. Uit alle landen kwamen de joden uit de verstrooiing voor de jaarlijkse feesten naar Jeruzalem. Bij hun terugkeer naar hun woonplaatsen konden zij in heel de wereld het nieuws van de komst van de Messias verkondigen.

In deze tijd verloren heidense stelsels hun greep op de mensen. Velen hadden genoeg van uiterlijk vertoon en fabels. Zij verlangden naar een godsdienst die de ziel kon bevredigen. Hoewel het licht van de waarheid de mensen scheen te hebben verlaten, waren er nog zielen die uitzagen naar licht en die verslagen en boetvaardig waren. Zij dorsten naar een kennis van de levende God, naar zekerheid over het leven aan de overzijde van het graf. – *Wens der Eeuwen*, pp. 22,23.

In de hemelse raad is het uur voor de komst van Christus bepaald. Toen de grote klok van de tijd aangekomen was tot dat uur, is Jezus geboren in Bethlehem....Voorzienigheid had de beweging van de natiën gestuurd, en het getij van menselijke impuls en invloed, totdat de wereld rijp was voor de komst van de bevrijder....

Satan was verheugd dat hij succes had in het vernederen van het beeld van God in de mens. Daarom kwam Jezus om het beeld van de Maker in de mens te herstellen. Niemand, alleen Christus kan een karakter dat geruïneerd is door de zonde, vernieuwen. Hij kwam om de demonen die de controle over de wil hadden, te verdrijven. Hij kwam om ons op te heffen uit het stof, om het bedorven karakter te vernieuwen naar het patroon van Zijn goddelijk karakter, en het te versieren met Zijn eigen glorie. – *Gods Amazing Grace*, p. 11.

Christus had zich, vanwege onze schuld, ver van ons kunnen verwijderen, maar in plaats daarvan kwam Hij en vertoefde onder ons, vervuld met al de volheid van de Godheid, om één met ons te zijn, zodat wij door Zijn genade de volmaaktheid kunnen verkrijgen. Door een dood van schande en lijden betaalde Hij de prijs voor de mens. Wat een zelfopofferende liefde is dit! Hij kwam van de hoogste Majesteit, Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, afdalend stap voor stap tot de diepste vernedering. Geen richtlijn kan de diepte van Zijn liefde meten. Christus heeft ons getoond hoeveel God lief kan hebben en onze Verlosser kan lijden om onze volledige herstel te verzekeren. Hij wenst dat Zijn kinderen Zijn karakter openbaren, Zijn invloed aanwenden, dat andere meningen in harmonie komen met Zijn geest.

Christus onze Verlosser, in wie de absolute volmaaktheid woont, werd zonde voor het gevallen ras. Hij kende de zonde niet door ervaring met de zonde, maar Hij droeg het verschrikkelijke gewicht van de schuld van de hele wereld. Hij werd onze verzoening, zodat allen die Hem aannemen zonen van God worden. – *The Opward Look*, p. 191.

Woensdag 16 augustus: De voorrechten van adoptie

Christus volgelingen moeten uit de wereld komen, en zich ervan afscheiden zijn, en het onreine niet aanraken. Ze hebben de belofte zonen en dochters van de

Allerhoogste te zijn, leden van de koninklijke familie. Maar als de condities van hun kant niet volkomen zijn, zullen ze niet, kunnen ze niet, de vervulling van de belofte verdienen. Een aanhanger van het christendom is niets in het zicht van God; maar de getrouwe, nederige, gewillige dienaar van Zijn voorwaarden behoort tot de kinderen van Zijn aanneming, de ontvanger van Zijn genade, de deelhebbers van Zijn grote redding. Deze zullen bijzonder zijn, een schouwspel voor de wereld, voor engelen, en voor mensen. Hun speciale heilige karakter zal gezien worden, en zal hun duidelijk afscheiden van de wereld, van haar gebruiken en lust. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 441.

Iedereen die met Jezus Christus een verbond sluit, wordt aangenomen als een kind van God. Zij worden in de Naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest gedoopt. Zij verbinden zich om werkende leden van Zijn gemeente op aarde te worden. Zij moeten dood zijn voor de aantrekkelijkheid van wereldse verleidingen. In hun manier van leven, moeten zij door de heiligmaking van de Geest een levende invloed voor God uit voeren. – *Zonen en dochters van God, 9 januari*

Zij die opgenomen zijn in de familie van God zijn veranderd door Zijn Geest. Genotzucht en eigenliefde zijn veranderd in zelfvernedering en opperste liefde voor God. Geen mens verkrijgt heiligheid als een geboorterecht, nog kan hij, door enige orde loyaal tot God zijn. "Zonder Mij," zegt Christus, "kunt gij niets doen." (Joh. 15:5) Menselijke gerechtigheid is als "vuile kleren." Maar met God zijn alle dingen mogelijk. In de sterkte van de Verlosser kunnen zwakke mensen meer dan overwinnaar zijn over het kwaad dat hem omringd. – *Selected Messages*, book 1, p. 310.

De liefde die Christus uitstort in het gehele wezen is een levende macht. Elk vitaal deel – de hersenen, het hart, de zenuwen, – worden daardoor met genezing aangeraakt. Daardoor worden de voornaamste vermogens tot activiteit geprikkeld. Het bevrijdt de ziel van schuld en droefheid, van angst en bezorgdheid, die de levenskrachten vernielen. Tegelijkertijd komen vrede en kalmte in het gemoed. Het plant een blijdschap in de ziel, die door niets aards vernietigd kan worden; vreugde in de Heilige Geest, heilbrengende, leven gevende vreugde. – *De Weg tot Gezondheid*, p.86

Als er één is die voortdurend dankbaar zal zijn, is het wel de volgeling van Christus. Als er één is die werkelijk gelukkig is, zelfs in dit leven, is het de gelovige Christen.... Als we waarden of enig besef hebben hoe kostbaar onze redding gekocht is, alles wat wij een offer noemen zinkt hierbij in het niet. – *Our High Calling*, p. 201.

Donderdag 17 augustus: Waarom terug naar de slavernij

Paulus' levenswijze gedurende zijn omgang met de Galaten was zodanig dat hij later kon zeggen: "Weest zoals ik, bid ik u." Gal.4:12. Zijn lippen waren beroerd met een gloeiende kool van het altaar, en hij was in staat zijn lichamelijke zwakheden te overwinnen en Jezus bekend te maken als des zondaars enige hoop. Zij die hem hoorden, wisten dat hij met Jezus was geweest. Omgord met kracht uit de hoge, kon hij geestelijke zaken naar de geest onderscheiden en de bolwerken van satan

verbreken. Door deze voorstelling van Gods liefde, zoals deze zich in het offer van Zijn eniggeboren Zoon openbaarde, werden harten gebroken en velen tot de vraag gebracht: Wat moet ik doen om behouden te worden?

Deze wijze van evangelieverkondiging kenmerkte de arbeid van de apostel gedurende zijn hele ambtsbediening onder de heidenen. Steeds hield hij hun het kruis van Golgotha voor. "Wij prediken niet onszelf," verklaarde hij in latere jaren over zijn ervaring, "maar Christus Jezus als Here, en onszelf als uw dienaren om Jezus' wil. Want de God die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus." 2 Kor. 4:5,6. – *van Jeruzalem tot Rome*, p.154.

De zuiverheid en puurheid van ons geestelijke leven berust niet alleen op de waarheid die we accepteren, maar op de gemeenschap die we kiezen, en de morele atmosfeer die we inademen. Geloof, veerkracht en vitaliteit, hoopvolheid, vreugdevolheid, twijfel en vrees, luiheid, dwaasheid, afgunst, jalousie, mistrouwen, zelfzucht, nukkigheid en afvalligheid, zijn het resultaat van de gemeenschap die we vormen, het gezelschap dat we kiezen. En de lucht die we inademen.

Het toegeven aan verkeerde gezelschappen zullen een noodlottig resultaat hebben.... De Bijbel mag gelezen worden en gebeden gebracht, toch zal er geen toenemende geestelijke gezondheid zijn, geen groei van de ziel, zo lang de lucht die ingeademd word verkeerd is.... De grootste zorg zal bij de gelovigen geoefend worden door zichzelf te plaatsen in een nauwe verbinding met God en met hen die denken over God. Het is pijnlijk te zien dat zij die geloven in de tegenwoordige waarheid wandelen in Satans netten. – *Our High Calling*, p. 255.

Allen zijn blootgesteld aan dwalingen, daarom zegt het Woord van God ons duidelijk hoe we deze fouten kunnen herstellen. Niemand kan zeggen dat hij nooit een fout heeft gemaakt, dat hij nooit gezondigd heeft, maar het is belangrijk te in te zien welke regeling je treft in dit onrecht. De apostel Paulus maakte ernstige fouten, terwijl hij altijd dacht dat hij God diende, maar toen de Geest van de Heer hem deze dingen openbaarde in zijn ware licht, beleed hij zijn fouten, en nadien erkende hij de grote genade van God in de vergeving van zijn overtreding....

Zij die de berisping en de vermaning erkennen als van God, en dus in staat zijn hun dwaling in te zien en te herstellen, leren kostbare lessen, zelfs van hun fouten. Hun duidelijk falen is veranderd in overwinning.

Ze staan, niet vertrouwend op hun eigen sterkte, maar op de sterkte van God. Ze hebben ernst, geestdrift, en liefde, verenigd met menselijkheid en regels bij de voorschriften van Gods Woord.... Ze wandelen niet struikelend, maar veilig, op een pad waar het licht van de hemel schijnt. – *That I May Know Him*, p. 239.

Vrijdag 18 augustus: Voor Verdere Studie

That I May Know Him, "To God be the Glory," p.126.

9. Paulus' pastorale oproep

Sabbatmiddag 19 Augustus

Paulus en Barnabas hadden geleerd op Gods kracht en bevrijding te vertrouwen. Hun harten waren vervuld met een vurige liefde voor dwalende zielen. Als gelovige herders op zoek naar het verloren schaap, dachten ze niet aan hun eigen gemak en gerief. Zichzelf vergetend, aarzelden ze niet als ze moe, hongerig en koud waren. Ze hadden maar één doel voor ogen, de redding van hen die ver van de kudde zwierven. – *Conflict en Courage*, p. 348.

Het hart van de Heiland gaat uit naar Zijn volgelingen die Gods doel in zijn hoogte en diepte volbrengen. Zij moeten één zijn in Hem, ook al zijn ze over de ganse wereld verspreid. Maar God kan hen niet één maken in Christus, wanneer ze niet bereid zijn hun eigen weg op te geven voor Zijn weg.

Wanneer het gebed van Christus ten volle wordt geloofd, wanneer de aanwijzing daarin in het dagelijkse leven van Gods volk wordt opgevolgd, zal eenheid van actie in onze rijen gezien worden. De ene broeder zal met andere broeder worden verbonden door de gouden banden van de liefde van Christus. Alleen de Geest van God kan deze eenheid tot stand brengen. Hij die Zichzelf heiligde, kan Zijn discipelen heiligen. Verbonden met Hem zullen ze met elkaar verbonden zijn in het allerheiligst geloof. Wanneer wij streven naar deze eenheid zo als God dat wil, zullen we tot deze eenheid komen. – *Schatkamer der Getuigenissen*, deel 3. P. 253.

Het volk werd meegesleept door bewondering voor Paulus' ernstige en logische toespraak over de eigenschappen van de ware God, – van Zijn scheppende macht en van het bestaan van Zijn allesbeheersende voorzienigheid. De apostel verklaarde met ernstige en innige overtuiging: "De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat Zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij Zelf aan allen leven en adem en alles geeft." De hemelen zijn niet groot genoeg om God te kunnen bevatten, hoeveel minder dan de tempels, door mensenhanden gemaakt!

In die tijd van klassenstelsel, toen de rechten van de mens dikwijls met voeten werden getreden, zette Paulus de grote waarheid van de menselijke broederschap uiteen, en verklaarde hij dat God "uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen." In Gods ogen zijn allen gelijk. Ieder menselijk wezen is aan de schepper de hoogste onderdanigheid verschuldigd.

Toen toonde de apostel hun, hoe Gods genaderijke en erbarmingsvolle voornemen als een gouden draad loopt door al Zijn handelingen met de mens. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 176,177.

De kracht van hen die God liefhebben en dienen, zal van dag tot dag vernieuwd worden. Het begrip van de Oneindige is hun ten dienste gesteld, zodat zij bij het volbrengen van Gods raadsbesluiten niet behoeven te wanhopen.....In verbondenheid aan de dienst van God mag er geen moedeloosheid heersen.....God is bij machte en gewillig Zijn dienaren alle kracht te verlenen die zij nodig hebben, en hen de wijsheid te geven die zij in verschillende omstandigheden nodig hebben. Hij

wil meer dan de hoogste verwachtingen van hen die hun vertrouwen in Hem stellen, vervullen. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 179.

Zondag 20 augustus: Het hart van Paulus

De mens kan zich niet door eigen kracht veranderen. Hij bezit geen kracht waardoor deze verandering tot stand gebracht kan worden... . Zo moet de zondaar eerst Gods genade ontvangen eer hij geschikt is voor Gods koninkrijk. Alle beschaving en opvoeding die de wereld kan bieden is niet in staat om van een ontaard kind van de zonde een kind van de hemel te maken. Die vernieuwende kracht moet van God komen. De verandering kan alleen tot stand komen door de Heilige Geest. – *Lessen Leven Alledag*, p. 52.

Zij die wachten om een bijzondere verandering in hun karakter te verkrijgen zonder enige moeite van hun kant om de zonde te overwinnen, zullen teleurgesteld worden. We hebben geen reden om te vrezen terwijl we op Jezus zien, geen reden tot twijfel dat Hij in staat is te redden tot het uiterste, allen die tot Hem komen; maar we moeten voortdurend vrezen dat onze oude natuur weer de overhand krijgt, dat de vijand ons zal verzoeken waarbij we weer zijn slachtoffer worden. We moeten werken voor onze redding met vrezen en beven, want het is God die in ons het willen werkt het en dat te doen tot Zijn goede vreugde. Met onze beperkte krachten zijn we heilig in onze sfeer zoals God heilig is in Zijn sfeer. Om onze talenten te vergroten, moeten we de waarheid, de liefde en de uitmuntendheid van het goddelijke karakter zichtbaar maken. Zoals was een afdruk maakt in een zegel, zo moet de ziel een afdruk maken van de Geest van God en het beeld van Christus bewaren.

We moeten dagelijks groeien in geestelijke lieflijkheid. We zullen vaak falen in onze pogingen om het goddelijke patroon na te volgen. We zullen vaak moeten knielen om te wenen aan de voeten van Jezus, vanwege onze tekortkomingen en fouten; maar we moeten niet ontmoedigd worden; we moeten meer bidden, ernstiger geloven, en opnieuw proberen met meer standvastigheid te groeien naar het beeld van onze Heer. Als we onze kracht mistrouwen, zullen we vertrouwen op de kracht van onze Redder, en prijs brengen aan God, hij is het welzijn van onze gemoedsrust, en onze God. – *Selectet Messages*, book 1, pp. 336,337.

God heeft beloofd: "Dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart." Jer. 29:13. Als niet het hele hart aan God gegeven wordt, kan in ons nooit de verandering plaatsvinden, waardoor we naar zijn beeld worden hersteld.

Van nature zijn we van God vervreemd. De Heilige Geest beschrijft onze toestand als volgt: "dood in overtredingen en zonden;" Ef. 2:1. "Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid;" "Er is niets gaaf." Jes. 1:6. We worden vastgehouden in de strik van Satan, "die hen gevangen hield. 2 Tim. 2:26. God wil ons genezen, ons bevrijden. Maar omdat dit een totale verandering vergt, een vernieuwing van ons hele wezen, moeten we onszelf helemaal aan Hem overgeven. – *Schreden naar Christus*, p. 51.

Maandag 21 augustus: De uitdaging om te slagen

Jezus heeft de hele wereld Zijn goddelijke opdracht en taak leren kennen, zodat wij die met het verstand kunnen begrijpen. Hij is gekomen om het karakter van de Vader aan onze wereld uiteen te zetten. En wanneer we het leven, de woorden en de werken van Jezus Christus bestuderen, ontvangen we op allerlei manieren hulp in onze leerschool van gehoorzaamheid aan God. Als we het voorbeeld, dat Hij ons heeft gegeven navolgen, zijn we levende brieven, kenbaar en leesbaar voor alle mensen. Wij zijn levende menselijke instrumenten, om in ons karakter Jezus Christus aan de wereld kenbaar te maken.

Christus gaf niet alleen duidelijke regels, die laten zien hoe wij gehoorzame kinderen kunnen worden, maar Hij toonde ons in Zijn eigen leven en karakter precies, hoe we de dingen kunnen doen die juist en aanvaardbaar voor God zijn. Dus hebben we geen excuus, waardoor we de dingen die aangenaam zijn in Zijn ogen niet zouden doen....

De grote Leraar kwam naar onze wereld om Zich aan het hoofd van de mensheid te plaatsen, om haar te verheffen en te heiligen door Zijn heilige gehoorzaamheid aan al Gods eisen. Hierdoor liet Hij zien, dat het mogelijk is om alle geboden van God te gehoorzamen. Hij heeft aangetoond, dat levenslange gehoorzaamheid mogelijk is. Dus geeft hij uitverkoren mensen, die Hem vertegenwoordigen, aan de wereld, zoals de Vader de Zoon gaf, om in hun leven een voorbeeld te zijn van het leven van Jezus Christus. – *Christus weerspiegelen*, p. 399.

Hoor (Paulus) in de hof van Festus, toen koning Agrippa, overtuigd van de waarheid van het evangelie, verklaarde: "U overtuigt mij bijna om christen te worden." (hand.26:28, HSV) Met een vriendelijke beleefdheid geeft Paulus, wijzend op zijn eigen boeien, een antwoord, "Ik zou van God wel wensen dat, én bijna, én geheel niet alleen u maar ook allen die vandaag naar mij luisteren, zouden worden zoals ik ben, uitgezonderd deze boeien."(Hand. 26:29. HSV).

Zo verliep zijn leven, zoals beschreven in zijn eigen woorden: "Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst vaak in vasten, in koude en onbeschermd ." (2 Kor. 11:26,27. HSV) – *The Story of Redemption*, p. 313

Heden staat de mensheid voor God met besmeurde kleden. Al hun gerechtigheid is als een "bezoedeld kledingstuk" (Jes.64:6) Satan gebruikt tegen hen zijn meesterlijke aanklagende macht, wijzend op hun onvolkomenheden als gevolg van hun zwakheid. Hij wijst met minachting op de fouten van hen die zeggen in de dienst van God te staan. Zij zijn door hem misleid, en hij vraagt verlof om hen te vernietigen. Maar zij vertrouwen op Christus, en Christus zal hun niet verlaten. Hij kwam naar deze wereld om hun zonden weg te nemen, en hen Zijn gerechtigheid te verlenen. Hij verklaart dat door geloof in Zijn naam ze vergeving ontvangen, en perfecte christelijke karakters. Ze hebben hun zonden aan Hem bekend, en om vergeving gevraagd, en Christus verklaart omdat ze op Hem zien en in Hem geloven, dat Hij hen de kracht zal geven om zonen van God te worden.– *This Day With God*, p. 226.

Dinsdag 22 augustus: Ik heb u genomen zoals u bent

De ervaring van de apostel Paulus in de ontmoeting met de wijsgeren in Athene bevat een les voor ons. In de presentatie van het evangelie op de Areopagus trad Paulus logica met logica, wetenschap met wetenschap, filosofie met filosofie tegemoet. De wijsten van zijn toehoorders werden verbaasd en zij zwegen. Zijn woorden konden niet worden tegengesproken. Maar de inspanning droeg weinig vrucht. Weinigen werden er toe geleid het evangelie te aanvaarden. Van toen af nam Paulus een andere manier van werken aan. Hij vermeerde ingewikkelde argumenten en discussies over theorieën en in eenvoud wees hij de mannen en vrouwen op Christus als de Verlosser van zondaars. In zijn brief aan de Korintiërs zegt hij: "Ook ben ik, tot u kwam, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets de weten onder u, dan Jezus en dien gekruisigd....Mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God." 1 Kor. 2:1-5. – *De Weg tot Gezondheid*, pp. 179,180.

Jezus zelf heeft nooit de vrede gekocht door een compromis aan te gaan. Zijn hart stroomde over van liefde voor de gehele mensdom maar nooit verontschuldigde Hij hun zonden. Hij was teveel hun vriend om te zwijgen wanneer zij een richting insloegen die naar de ondergang zou leiden van hen die Hij met zijn eigen bloed had gekocht.

Hij werkte opdat de mens trouw zou zijn aan zichzelf, trouw aan hogere en eeuwigheidswaarden. Christus' dienstknechten zijn geroepen hetzelfde werk te doen en zij moeten zich ervoor wachten dat zij niet om twist te vermijden, de waarheid prijsgeven. Zij moeten najagen hetgeen tot de vrede en de onderlinge opbouw dient. (Rom. 14:9). Echte vrede kan nooit verkregen worden door het prijsgeven van beginselen. Niemand kan trouw zijn aan zijn beginselen zonder tegenstand te ontmoeten. Een geestelijk christendom zal bestreden worden door de kinderen der ongehoorzaamheid. Jezus zei echter tegen zijn discipelen: "Weest niet bevreesd voor hen die wel het lichaam doden maar de ziel niet kunnen doden." Zij die trouw zijn aan God behoeven de macht van de mensen en de vijandschap van Satan niet te vrezen. In Christus is hun eeuwig leven zeker. Hun enige vrees moet zijn dat zij de waarheid zullen prijsgeven en zo het vertrouwen beschamen dat God in hen heeft gesteld. – *Wens der Eeuwen*, p. 289.

Laat er geen compromis zijn met het kwaad. Ga de onveilige invloeden die opkomen dapper tegemoet. Vrees niet voor de resultaten van de tegenstand van de krachten van de vijand.....

Tenzij we persoonlijk zo wakker zijn dat we de werking van de Heilige Geest kunnen onderscheiden, zullen we zeker struikelen en in Satans valstrikken van ongeloof vallen. Ik doe een oproep aan onze broeders, wees waakzaam en zijt gelovige herders en wachters over de onervarenen, die bedreigd worden door de verlokkingen van verleidelijke invloeden. Let voortdurend op voor stenen en drijfzand, die trachten het geloof in de boodschappen van God, die Hij voor deze tijd heeft gegeven, te vernietigen. – *Selected Messages*, book 1, p. 169.

Woensdag 23 augustus: Toen en nu

"De Here talmt niet met de belofte." 2.Petr. 3:9. Hij vergeet nog verlaat zijn kinderen, maar laat de ongelovigen hun ware aard tonen, zodat niemand die die zijn wil wenst te doen zich hoeft te vergissen. De rechtvaardigen worden ook in het vuur van de verdrukking geplaatst, opdat ze zelf gelouterd zouden worden, hun voorbeeld anderen van de echtheid van hun geloof en godsvrucht overtuigen en hun standvastige houding de goddelozen en ongelovigen zou veroordelen.....

Er is een andere, belangrijker vraag die de kerken van vandaag zou moeten bezighouden. De apostel Paulus zegt: "Allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden." 2 Tim. 3:12. Waarom schijnen de volgelingen dan grotendeels te zijn ingesluimerd? De enige reden daarvoor is het feit dat de gemeente zich aan de wereld heeft aangepast en

daardoor geen verzet meer uitlokt. De godsdienst van de mensen in onze tijd heeft niet het reine en heilige karakter dat het Christelijk geloof in de tijd van Christus en zijn apostelen kenmerkte. Het is alleen te wijten aan de geest van geschipper met de zonde, aan het feit dat de grote waarheden uit Gods Woord met zoveel onverschilligheid worden beschouwd en er zo weinig ware godsvrucht is in de gemeente, dat het christendom ogenschijnlijk zo populair in de wereld. Maar als er weer een herleving komt van het geloof en de kracht van de eerste gemeente zal de geest van vervolging weer worden aangewakkerd en het vuur van de vervolgingen opnieuw worden ontstoken. – *De Grote Strijd*, p.p. 43,44.

Bestudeer de geschiedenis van Jozef en Daniël. De Here voorkwam de intriges van mensen die hen schade wilden berokkenen niet; maar Hij keerde al deze listen ten goede voor Zijn dienaren die te midden van beproevingen en strijd geloof en getrouwheid bewaarden.

Zo lang als we op deze wereld zijn, zullen we tegenstand ondervinden. Wij zullen uitgedaagd worden om ons humeur te testen, en als wij dat met de juiste instelling tegemoet treden, worden de christelijke deugden ontwikkeld. Als Christus in ons woont, zullen wij geduldig zijn, vriendelijk en verdraagzaam, opgewekt te midden van narigheden en irritaties. Dag na dag en jaar na jaar zullen wij onszelf overwinnen en groeien in edele heldhaftigheid. Dit is de ons toebedeelde taak; maar die kan niet vervuld worden zonder de hulp van Jezus; resolute besluitvorming, een vast doel, voortdurende waakzaamheid en onophoudelijk gebed. Ieder heeft een persoonlijke strijd te voeren. Zelfs God kan onze karakter niet veredelen of ons nuttig maken, tenzij wij Zijn medewerkers worden. Zij die in de worsteling verslappen, verliezen de kracht en de vreugde van de overwinning.

We behoeven ons verslag van moeilijkheden, beproevingen, en verdriet en zorgen niet bij te houden. Al deze dingen staan opgetekend in de boeken en de hemel zal er verder voor zorgen. Terwijl we de onaangename dingen optellen, verdwijnen vele dingen die prettig zijn om aan te denken uit ons geheugen; zoals de genadige vriendelijkheid van God die ons ieder moment omringt; en waarover de engelen zich verwonderen; de liefde waardoor Hij Zijn Zoon gaf om voor ons te sterven. – *De Weg tot Gezondheid*, pp. 417,418

Donderdag 24 augustus: Spreek de waarheid

Christus heeft ons beloofd genoeg kracht te zullen geven om de hoge standaard te bereiken. Hij zegt "En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik

doen. Opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam Ik zal het doen. Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen want zij ziet Hem niet en kent Hem niet.” (Joh. 14:12-17. HSV)

Overweeg deze verklaring een ogenblik. Waarom kan de wereld de waarheid “niet” ontvangen? “Omdat ze deze niet zien, noch Hem kennen” (vers 17). De wereld heeft een bondgenootschap tegen de waarheid, omdat ze de waarheid niet willen gehoorzamen. Zal ik, die de waarheid heb ontvangen, mijn ogen en mijn hart sluiten voor de reddende macht omdat de wereld voor de duisternis kiest in plaats voor het licht? Zal ik mijzelf binden met banden van onkruid omdat, mijn naasten weigeren verbonden te worden met de tarwe? Zal ik het licht weigeren, het getuigenis van de waarheid, omdat mijn relaties en vrienden het pad van ongehoorzaamheid volgen wat van God afleid? Zal ik mijn geest afsluiten voor de kennis der waarheid omdat mijn naasten en vrienden ervoor kiezen hun begrip van de kennis zoals deze in Jezus is niet te willen aanvaarden?

Zal ik weigeren om te groeien in de genade in de kennis van mijn Heer en Redder Jezus Christus omdat mijn naasten dwergen willen blijven? – *That I May Know Him*, p. 116.

Gods volk in deze laatste dagen moet niet kiezen voor de duisternis in plaats van het licht. Ze moeten uitzien naar licht, verwacht licht.... Het licht zal voortdurend schijnen in helderder en steeds helderder stralen, en zij zal meer en meer de waarheid onthullen zoals deze in Jezus is, zodat menselijke harten en menselijke karakters mogen verbeterd worden, en morele duisternis – welke Satan overbrengt op Gods volk – zal verdreven worden....Hoe meer we het einde van de tijd naderen, zal het nodig zijn dat we een dieper en helderder inzicht hebben, een standvastiger kennis van het Woord van God, een levende ervaring, en de heiligheid van hart en leven die we moeten bezitten om Hem te dienen. – *That I May Know Him*, p. 347.

Ongewijde geesten zullen hindernissen plaatsen op de weg van Gods werk, zoals ze dat in het verleden gedaan hebben. Maar stop niet om de strijd aan te gaan, en onaangename kwesties aan te pakken. Als u gehinderd wordt in de ene weg, sta klaar om God te eren door te werken op een weg die open is..

Moeilijkheden zullen komen, want er zijn velen die haaks op de plannen van God werken. Wees er zeker van dat u voor Hem gedwee en nederig wandelt. U mag dan, ja, u zult verkeerd beoordeeld worden, maar de kwaadsprekers zullen beschaamd worden als u voortdurend de lieflijkheid van Christus karakter openbaart. – *This Day With God*, p. 221.

Vrijdag 25 augustus: Voor verdere bestudering

ZDA Bijbel commentaar, vol, 6, “Goud van geloof onvergankelijk,” p.491.

10. De Twee Verbonden

Sabbatmiddag 26 augustus

De geest van slavernij wordt veroorzaakt door te leven in overeenstemming met wettische religie, door middel van het streven om in eigen kracht aan de eisen van de wet te voldoen. Er is hoop voor ons alleen als we komen onder het verbond van Abraham, dat is het verbond van de genade door het geloof in Jezus Christus. Het evangelie gepredikt tot Abraham, waardoor hij hoop had, was hetzelfde evangelie dat aan ons vandaag gepreekt wordt, waardoor we hoop hebben. Abraham zag op naar Jezus, die ook de Leidsman en Voleinder van ons geloof is. – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1077.

Het Oude en het Nieuwe Testament zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, want beiden zijn de leer van Christus. De leer van de Joden, die alleen het Oude Testament accepteren, is niet tot behoudenis, aangezien ze de Redder weigeren wiens leven en bediening een vervulling was van de wet en de profetieën. En de doctrine van degenen die het Oude Testament negeren is niet tot behoudenis, omdat die het directe getuigenis van Christus verwerpt. Sceptici beginnen met afgeven op het Oude Testament, en het scheelt maar een kleine volgende stap om de geldigheid van de Nieuwe te ontkennen, en zo worden beide verworpen. – Ellen G. white Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol.5, p. 1094

Duizenden maken dezelfde fout als de Farizeeën die Christus berispte bij het feest van Mattheüs. Liever dan langgekoesterde ideeën op te geven, of een bepaald waardenbeeld te verwerpen, weigeren velen de waarheid die komt van de Vader der lichten. Zij vertrouwen op zichzelf en gevoelen zich afhankelijk van hun eigen wijsheid en beseffen hun geestelijke armoede niet. Ze staan erop gered te worden op een manier waarbij zij een belangrijk werk kunnen doen. Wanneer zij zien dat er geen manier is om zelf bij het werk betrokken te zijn, verwerpen ze de redding die hun wordt geboden.

Een wettische godsdienst kan nooit zielen tot Christus brengen, want het is een godsdienst zonder liefde, zonder Christus. Vasten of bidden dat wordt gedreven door een geest van zelfrechtvaardiging, is een gruwel in de ogen van God...Onze eigen werken kunnen nooit ons behoud kopen. – *De Wens der Eeuwen*, p. 176

[Na de dood van Abel] kreeg Adam een andere zoon, als erfgenaam van Gods belofte, die erfgenaam van het geestelijk geboorterecht zou worden. De naam Set, aan zoon gegeven, wil zeggen: "aangewezen" of "vervanger". "Want", zei zijn moeder, "God heeft mij een andere zoon gegeven in plaats van Abel; hem immers heeft Kaïn gedood." Set had een edeler gestalte dan Kaïn of Abel, en leek meer op Adam dan zijn andere zonen. Hij had een edel karakter, en volgde de voetsporen van Abel. Toch erfde hij geen grotere natuurlijke goedheid dan Kaïn. Betreffende de schepping van Adam wordt gezegd: "Naar de gelijkenis Gods maakte Hij hem"; maar de mens kreeg na de zondeval "(een zoon) naar zijn gelijkenis, als zijn beeld". Terwijl Adam zondeloos werd geschapen, naar het beeld van God, erfde Set, evenals Kaïn, de gevallen natuur van zijn ouders. Maar hij verkreeg ook kennis aangaande de

Verlosser en kreeg onderricht in gerechtigheid. Door Gods genade diende en eerde hij God; en hij werkte zoals Abel had gewerkt als hij was blijven leven, om de gedachten van zondige mensen te richten op gehoorzaamheid aan hun Schepper. – *Patriarchen en Profeten*, hfdst 6

Zondag 27 augustus: Basisbegrippen van het verbond

Zoals de Bijbel twee wetten laat zien, de één onveranderlijk en eeuwig, de andere als hulpmiddel en tijdelijk, zijn er ook twee verbonden. Het verbond der genade werd voor het eerst met de mens gesloten in het paradijs, toen na de zondeval de belofte werd gegeven dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. Dit verbond biedt alle mensen vergiffenis en de hulp van Gods genade voor latere gehoorzaamheid door het geloof in Christus. Tevens beloofde het eeuwig leven op voorwaarde van trouw aan Gods wet. Op deze wijze hebben de aartsvaders de hoop der zaligheid ontvangen. – *Patriarchen en profeten*, hfdst 32: *De wet en de verbonden*

Christus doet niets af van de eisen der wet. In niet mis te verstane taal houdt Hij hier gehoorzaamheid voor als voorwaarde tot het eeuwig leven, dezelfde voorwaarde die aan Adam werd gesteld voor hij had gezondigd. De Heer verwacht nu niet minder van ons dan Hij van de mens in het paradijs verwachtte: volmaakte gehoorzaamheid, onbevleete gerechtigheid. De eisen onder het genadeverbond zijn dezelfde als de eisen die gesteld zijn in het paradijs — harmonie met Gods wet die heilig, rechtvaardig en goed is. – *Lessen uit het leven van alledag*, p. 210.

De zegeningen van het nieuwe verbond zijn puur geaard op barmhartigheid in het vergeven van ongerechtigheid en zonden. De Heer geeft aan, Ik zal zus en zo doen aan allen die zich tot Mij wenden, het kwade nalaten en het goede kiezen. "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken." (Hebreeën 8:12). Allen die hun hart verootmoedigen, hun zonden belijden, vinden barmhartigheid en genade en zekerheid. Heeft God, door barmhartigheid te tonen aan de zondaar, opgehouden rechtvaardig te zijn? Heeft Hij Zijn heilige wet onteerd en zal Hij voortaan de schending daarvan over het hoofd zien? God is waarachtig. Hij verandert niet. De voorwaarden van zaligheid zijn nog steeds hetzelfde. Leven, eeuwig leven, is voor allen, die Gods wet willen gehoorzamen...

Onder het nieuwe verbond zijn de voorwaarden waardoor het eeuwig leven zou worden verkregen hetzelfde als onder de oude: volledige gehoorzaamheid. Onder het oude verbond, waren veel overtredingen van een gedurfd, aanmatigend karakter, voor welke er geen verzoening bij wet vastgesteld was. In het nieuwe en betere verbond, heeft Christus voldaan aan de wet voor de overtreders van de wet, als zij Hem door geloof als een persoonlijke Heiland ontvangen. "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven;" (Johannes 1:12) Genade en vergeving zijn de beloning voor al degenen die tot Christus komen, vertrouwend op Zijn verdiensten, om hun zonden te vergeven. In het betere verbond zijn we gereinigd van de zonde door het bloed van Christus. — Ellen G. White Comments, in *The Sda Bible Commentary*, vol. 7, p. 931

Maandag 28 augustus: Het Abrahamitische Verbond

Dit verbond werd vernieuwd met Abraham in de belofte: "Met uw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden." Genesis 22:18. Deze belofte wees heen op Christus. Op deze wijze begreep Abraham het, Galaten 3:8,16 en hij vertrouwde op Christus voor het vergeven van zijn zonden. Door dit geloof werd hij gerechtvaardigd. Het verbond met Abraham handhaafde ook het gezag van Gods wet. De Here verscheen aan Abraham en zei: "Ik ben God, de Almachtige, wandel voor Mijn aangezicht en wees onberispelijk." Genesis 17:1

Gods getuigenis aangaande Zijn getrouwe dienstknecht luidde: "Abraham heeft naar Mij geluisterd en Mijn dienst in acht genomen: Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten." Genesis 26:5 En de Here zei tot hem: "Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn." Genesis 17:7

Hoewel dit verbond gemaakt is met Adam, en met Abraham vernieuwd werd, kon het eerst bij de dood van Christus bekrachtigd worden. Het had bestaan op grond van Gods belofte vanaf de tijd dat voor het eerst over het verlossingsplan gesproken was; door geloof was het aanvaard; toch werd het een nieuw verbond genoemd toen het door Christus bekrachtigd werd. Gods wet vormde de basis van dit verbond, dat bestond uit een schikking om de mensen opnieuw in harmonie te brengen met Gods wil, door hen daar te brengen waar ze aan Gods wet konden gehoorzamen. – *Patriarchen en profeten, hfdst 32: De wet en de verbonden*

Als Abraham en Sarah in geloofsvertrouwen hadden gewacht voor de vervulling van de belofte, dat zij een zoon zouden krijgen, hadden ze veel verdriet kunnen vermijden. Zij geloofden dat het zou zijn zoals God had beloofd, maar konden het niet geloven dat Sarah, in haar ouderdom, een zoon zou krijgen. Sarah stelde een plan voor waardoor ze dacht dat de belofte van God kon worden voldaan. Ze smeekte Abraham om Hagar tot vrouw te nemen. In dit misten ze allebei geloof, en een perfect vertrouwen in de kracht van God. Door naar Sarah te luisteren, en Hagar tot vrouw te nemen, heeft Abraham gefaald de test te doorstaan van zijn geloof in Gods onbegrensde macht, en bracht hij veel verdriet over zichzelf en het de vaste geloof en het vertrouwen van Abram op de proef te stellen.—*Spiritual Gifts*, vol. 1, p. 101.

Waarom zijn we zo zwak in het geloof? . . . We hebben zo weinig vertrouwen, zijn zo ongelovig, dat de Heer niet de dingen doet die Hij verlangt voor ons te doen. Er zijn twijfels in onze geest die zeer bedroevend en zeer moeilijk te verjagen zijn....

Onderzoek ze in het licht van Gods Woord, praat er daarna over met Jezus, met Zijn Woord van belofte in uw hand, en bid dat ze weggaan. Vertel de Heer, "Heer, ik geloof; help gij mijne ongeloof "(Markus 9:24). Laat twijfel geen plaatsnemen in een comfortabele fauteuil. Het is een gevaarlijke gast wanneer het wordt overgelaten om in de geest te ratelen en tegen het geloof te gaan. – *That I May Know Him*, p. 227

Dinsdag 29 augustus: Abraham, Sarai, en Hagar

De geboorte van een zoon aan Zacharias moest, evenals de geboorte van het kind van Abraham, en van het kind van Maria, een grote geestelijke waarheid aan de mensen leren, een waarheid die we heel moeilijk en traag leren en spoedig vergeten.

Van onszelf zijn wij niet in staat iets goeds te doen, maar datgene wat we niet kunnen doen, zal door de kracht van God in iedere nederige en gelovige ziel tot stand worden gebracht. Door het geloof werd het kind der belofte gegeven. Door het geloof wordt het geestelijk leven verkregen en worden we in staat gesteld de werken der gerechtigheid te werken.—*De Wens der Eeuwen*, p. 45

Wie van u heeft alle twijfels en vragen verzameld die je kon verzamelen, en ze afgezet tegen deze gerechtigheid van Christus? Wie heeft dit gedaan? Aan welke kant staat u ?

Hebt u al de edele waarheden punt voor punt begrepen, zoals zij gepresenteerd zijn? Of hebt u bedacht dat u uw eigen ideeën en meningen zal volgen en het Woord van God beoordelen door uw meningn en theorieën? Of zal u uw ideeën en theorieën naar het Woord van God brengen en laat u de levende orakels aan u openbaren waar de tekortkomingen en gebreken in uw ideeën en theorieën zijn? Wij kunnen niet een standpunt innemen dat we het Woord van God zullen beoordelen, omdat we zus en zo geloven. "Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad." (Jesaja 8:20).

Als er ooit een volk was dat licht nodig had, dan zijn het degenen die in de echte einddagen van de geschiedenis van deze aarde wonen. We willen weten wat de Schrift zegt. Wij willen naar de levende woorden Gods komen. Wij willen dat levend geloof hebben, dat de arm van oneindige macht grijpt, en wij willen met al ons wezen rekenen op Jezus Christus, onze gerechtigheid. En we kunnen dat doen.

... Broeders, we hadden geen geloof. We hebben God door ongeloof lang genoeg onteerd--- *Faith and Works*, p. 66

De godsdienst van Christus is niet een religie van alleen maar emotie. U kan niet afhankelijk zijn van uw gevoel voor een bewijs van aanvaarding met God, want gevoelens zijn wisselvallig. U moet uw voeten planten op de beloften van Gods Woord... en leren door het geloof te leven. ...

Oh, hoe velen gaan in rouw, zondigen en bekeren zich, maar altijd onder een wolk van veroordeling! Zij geloven het Woord des Heren niet. Zij geloven niet dat Hij recht zal doen, zoals Hij zei dat Hij zou doen...

U kwetst het hart van Christus door te twijfelen, wanneer Hij ons dergelijke bewijzen gegeven heeft van Zijn liefde in het geven van Zijn eigen leven om ons te redden zodat wij niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben. We moeten vertrouwen hebben; We moeten onze zielen opvoeden en trainen om het woord van God zonder twijfel te geloven. – *In Heavenly Places*, p. 126

Woensdag 30 augustus: Hagar en de Sinai Berg

God had Abraham geroepen om de vader der gelovigen te zijn, en zijn leven moest een voorbeeld van geloof zijn voor latere geslachten. Maar zijn geloof was niet volkomen. Hij had getoond dat hij God niet vertrouwde door het feit te verbergen dat Sara zijn vrouw was, en nu weer in zijn huwelijk met Hagar. Om de hoogste standaard te bereiken, onderwierp God hem aan een nieuwe toets, de moeilijkste toets die ooit een mens heeft doorstaan. In een nachtgezicht kreeg hij opdracht te trekken naar het land Moria, om daar zijn zoon te offeren als een brandoffer op een berg die God hem wijzen zou. – *Patriarchen en Profeten*, hfdst 13: *Zijn geloof beproefd*

Onze grootste behoefte is geloof in God. Als we naar de donkere kant kijken verliezen we onze greep op de Here God van Israël. Aangezien het hart is geopend voor angsten en vermoedens, wordt het pad van de vooruitgang afgedekt door ongelooft. Laten we nooit het gevoel krijgen dat God Zijn werk in de steek heeft gelaten.

Er moet minder gepraat worden over ongelooft.... Als je geloof opbouwt en uzelf plaatst in de juiste verhouding tot God en door vurig gebed uzelf schrap zet om uw plicht te doen zal de Heilige Geest een werk in u doen. De vele problemen die nu mysterieus zijn, kunt u oplossen voor uzelf door voortdurend vertrouwen in God. U hoeft niet pijnlijk vertwijfeld te worden, omdat u onder de leiding van de Heilige Geest leeft.

U kunt in vertrouwen wandelen en werken. We moeten minder vertrouwen hebben in wat we kunnen doen en meer vertrouwen in wat de Heer voor ons kan doen, als we reine handen en zuiver van hart willen zijn. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, pp.211,212

Keer op keer had Hij zich aan hen geopenbaard.... Maar nu, nu er moeilijkheden voor hen opdoemden, brak er opstand uit, wantrouwen zij God, en klaagden dat Mozes hen en hun kinderen alleen maar uit Egypte had geleid, om hen in de woestijn van dorst te laten omkomen.

Vandaag denken veel mensen, dat wanneer zij aan een leven als Christen beginnen, zij vrij zullen zijn van alle nood en moeilijkheden. Maar ieder die zijn kruis opneemt om Christus te volgen, komt in zijn leven een Refidim tegen. Het leven bestaat niet alleen maar uit grazige weiden en koele waterstromen. Er overkomen ons teleurstellingen, er komen ontberingen, er komen omstandigheden die ons op moeilijke plaatsen brengen.... In ons geweten geraakt, redeneren we: als we met God hadden gewandeld, dan zou ons dit niet zijn overkomen.

Maar vroeger leidde God Zijn volk naar Refidim, en Hij kan ervoor kiezen, om ons ook daarheen te brengen, om ons vertrouwen in en onze trouw aan Hem te toetsen. Uit genade jegens ons plaatst Hij ons niet altijd in de gemakkelijkste positie. Want als Hij dat deed, dan zouden we in onze zelfgenoegzaamheid vergeten, dat de Heer onze helper in nood is. Teleurstelling en beproeving worden tot ons toegelaten, zodat wij onze eigen hulpeloosheid beseffen, en leren ons tot de Heer te wenden om hulp, zoals een kind, dat honger of dorst heeft, een beroep doet op zijn aardse vader.—*Christus Weerspiegelen*, p. 339

Donderdag 31 augustus: Ismael en Izaak vandaag

Toen Abraham bijna honderd jaar oud was, werd de belofte van een zoon aan hem herhaald, met de verzekering dat de toekomstige erfgenaam het kind van Sara zou zijn. Toch begreep Abraham de belofte nog niet. Zijn gedachten gingen naar Ismaël, en hij klemde zich vast aan het geloof dat Gods genadige bedoelingen door hem vervuld zouden worden. Uit liefde voor zijn zoon riep hij uit: "Och, mocht Ismaël voor Uw aangezicht leven!" Opnieuw werd de belofte gegeven, in woorden die niet mis te verstaan waren: "Uw vrouw Sara zal u een zoon baren, en gij zult hem Isaäk noemen, en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond, voor zijn nageslacht." Toch hoorde God ook naar het gebed van de vader. "Wat Ismaël

betreft," zei Hij, "Ik heb u verhoord; zie, Ik zal hem zegenen... en hem tot een groot volk stellen."— *Patriarchen en Profeten, hfdst 13: Zijn geloof beproefd*

Hij die tracht de hemel te bereiken door zijn eigen werken, door het houden van de wet, beproeft een onmogelijkheid. Er is geen veiligheid voor hem die een zuiver wettische godsdienst heeft, een vorm van godzaligheid. Het christelijk leven is geen verandering of verbetering van het oude, maar een verandering van natuur. Het betekent de dood voor het eigen ik en voor de zonde, en een volkomen nieuw leven. Deze verandering kan alleen tot stand gebracht worden door de krachtvolle werking van de Heilige Geest. —*De Wens der Eeuwen p.99*

In elk tijdperk en in elk land, werden de boodschappers van God opgeroepen om bittere oppositie te verwachten van degenen die doelbewust hebben gekozen tot verwerping van het licht van de hemel. Vaak leek het, door onjuiste voorstelling en valsheid, dat de vijanden van het evangelie schijnbaar gezegevierd hebben, door de deuren te sluiten waar door welke de boodschappers van God toegang konden krijgen tot de mensen. Maar deze deuren kunnen niet voor altijd gesloten blijven, en vaak, als Gods dienaren na een tijd terugkeerden om hun arbeid te hervatten, heeft de Heer krachtig gehandeld namens hen, waardoor ze gedenktekens oprichtten voor de glorie van Zijn naam. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 18: Prediken onder heidenen*

Christus sprak tot Zijn discipelen "Ziet, Ik zende u als schapen in het midden der wolven; zijt dan voorzichtig gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven." Matth. 10:16. Satans aanvallen tegen de voorstanders van de waarheid zullen bitterder en vastberadener worden tegen de tijd van het einde. Evenals de hogepriester en oversten in de tijd van Christus de mensen tegen Hem opzetten, zo zullen de godsdienstige leiders in de tegenwoordige tijd bitterheid en vooroordeel tegen de waarheid voor deze tijd opwekken. De mensen zullen tot daden van geweld en tegenstand gedreven worden, waar zij nooit aan gedacht zouden hebben, indien zij niet doortrokken waren geweest van de vijandschap van belijdende christenen tegen de waarheid.

Welke gedragslijn moeten de voorstanders van de waarheid volgen? Zij hebben het onveranderlijke eeuwige woord van God, en zij moeten het feit openbaren, dat zij de waarheid hebben, gelijk die in Jezus is. Hun woorden moeten niet ruw en scherp zijn. In hun voorstelling van de waarheid moeten zij de liefde, zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus openbaren. Het Woord Gods is als een scherp tweesnijdend zwaard, laat de waarheid het snijden doen en het zal zich een weg tot het hart banen. Zij, die weten dat zij de waarheid hebben, moeten niet door het gebruik van harde, strenge uitdrukkingen aan satan de kans geven om door hun geest een verkeerde indruk te geven.

Wij moeten als volk zo zijn, gelijk de Verlosser van de wereld geweest is. — *Testimonies for the Church., vol. 9, p. 239*

Vrijdag 1 september: Voor verdere bestudering

Patriarchen en Profeten, hfdst 32: De Wet en de Verbonden.

11. Vrijheid in Christus

Sabbatmiddag 2 september

Onder Zijn toehoorders werden velen in het geloof tot Hem getrokken, en tot hen zei Hij: "Als gij in Mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij, en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken." (Joh.8:31,32)

Deze woorden kwetsten de Farizeeën. Zij negeerden het feit, dat het volk reeds lang onder een vreemd juk doorging, en riepen toornig uit: "Wij zijn Abrahams nageslacht en zijn nooit iemands slaven geweest; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden?" (Joh.8:33) Jezus zag deze mensen aan, slaven van kwaadwilligheid, wier gedachten gericht waren op wraak, en Hij antwoordde bedroefd: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, een ieder die de zonde doet, is een slaaf der zonde." (Joh.8:34)

Zij verkeerden in de ergste soort slavernij die bestaat — ze werden beheerst door de geest van het kwade.

Iedere ziel die weigert zich aan God over te geven, staat onder de heerschappij van een andere kracht. Hij behoort zichzelf niet toe. Hij spreekt misschien over vrijheid, maar hij bevindt zich in de meest rampzalige slavernij. Het is hem niet vergund de schoonheid der waarheid te zien, want zijn geest wordt beheerst door Satan. Terwijl hij zichzelf vleit met de gedachte, dat hij de voorschriften van zijn eigen oordeel naleeft, gehoorzaamt hij de wil van de vorst der duisternis. Christus kwam om de boeien van de zondeslavernij der ziel te verbreken. "Wanneer dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult gij werkelijk vrij zijn." (Joh.8:36)

"De wet van de Geest des levens" maakt ons "in Christus Jezus vrij van de wet der zonde en des doods." (Rom.8:2) — *De Wens der Eeuwen*, p. 309

Sommigen van wie de geest zo verdorven is geweest, zullen in dit leven nooit meer worden wat zij in gunstiger omstandigheden geworden zouden zijn. Maar de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid kunnen in de ziel schijnen. Het is hun voorrecht het leven te hebben, dat gemeten wordt met het leven van God. Plant in hun geest verheffende, veredelende gedachten. Laat uw leven hun het verschil duidelijk maken tussen verdorvenheid en reinheid, duisternis en licht. Laat hen in uw voorbeeld lezen wat het betekent een Christen te zijn. Christus is in staat om de meest zondige ziel op te heffen en haar te plaatsen waar zij erkend wordt als kind van God, mede-erfgenaam van Christus voor de onsterfelijke erfenis.

Door het wonder van goddelijke genade worden velen geschikt gemaakt voor een nuttig leven. Veracht en verlaten, zijn zij uiterst ontmoedigd geworden; zij kunnen onaandoenlijk en onvermurwbaar lijken. Maar onder de leiding van de Heilige Geest zal de wezenloosheid, die hun opheffing zo hopeloos deed schijnen, voorbijgaan. De doffe benevelde geest zal ontwaken. De slaven der zonde zullen vrijgemaakt worden. Verdorvenheid zal verdwijnen en onwetendheid zal overwonnen worden. Door middel van geloof, door liefde werkende, zal het hart gereinigd worden en de geest verlicht.—*De weg tot gezondheid*, p.88

Door eigenbelang zijn menigten in dienstbaarheid aan Satan gebonden. Zij zijn de slaven van hun eigen impulsen en lusten, die onder de controle van de boze zijn. Door hen tot Zijn dienst te roepen, biedt God hen vrijheid aan. Gehoorzaamheid aan God is bevrijding van de slavernij aan de zonde, verlossing van menselijke harststochten en impulsen. — *Testimonies to Ministers and Gospel workers*, p. 247

Zondag 3 september: Christus heeft ons bevrijd

Jezus stierf om Zijn volk van hun zonden redden, en verlossing in Christus betekent stoppen met het overtreden van de wet van God en bevrijd zijn van elke zonde; geen hart dat geroerd wordt tot vijandschap tegen de wet van God is in harmonie met Christus, die het slachtoffer is geworden op Golgotha om vóór het hele universum de wet te verdedigen en verheffen.

Degenen die gedurfde veronderstellingen van heiligheid doen, geven bewijs dat ze zichzelf niet in het licht van de wet zien; ze zijn niet geestelijk verlicht, en ze hekelen niet elke soort van egoïsme en trots. Van hun zondige lippen vallen de tegenstrijdige uitspraken: "Ik ben heilig, ik ben zondeloos. Jezus leert me dat als ik me aan de wet houd, ik uit buiten de genade sta. De wet is een juk van het knechtschap." De Heer zegt, "Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad." (Openbaring 22:)

We moeten het woord van God zorgvuldig bestuderen zodat we tot de juiste beslissingen kunnen komen, en zodanig handelen; want dan zullen wij het Woord gehoorzamen en in harmonie zijn met Gods heilige wet. – *Faith and Works*, p.95

Hoe ernstig heeft Christus het werk van onze zaligheid uitgevoerd! Wat een toewijding heeft Zijn leven geopenbaard terwijl Hij trachtte waarde te geven aan de gevallen mensheid door op iedere bekeerde gelovige zondaar de verdiensten van Zijn vlekkeloze gerechtigheid te schrijven! Onvermoeibaar hoe Hij heeft gewerkt! In de tempel en de synagoge, in de straten van de steden, op de markt, in de werkplaats, aan de kust, tussen de heuvels. Hij predikte het evangelie en genas de zieken. Hij gaf alles wat Hij had, opdat Hij het plan van de verlossende genade kon uitwerken.

Christus was niet verplicht om dit groot offer te brengen. Vrijwillig beloofde Hij in zichzelf de straf te dragen ten behoeve van de overtreder van Zijn wet. Zijn liefde was Zijn enige verplichting, en zonder gemopper doorstond Hij elke zweepslag en verwelkomde elke vernedering die deel uitmaakte van het plan tot behoud. – *In Heavenly Places*, p. 43

God heeft ons vereerd door ons te laten zien hoe hoezeer Hij ons waardeert. Wij zijn gekocht met een prijs, zelfs het kostbare bloed van de zoon van God. Wanneer Zijn erfgenamen nauwgezet het Woord van de Heer volgen, zal Zijn zegen op hen rusten in antwoord op hun gebeden.

"Maar ook nu nog luidt het woord des HEREN: Bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en met vasten en met geweent en met rouwklacht. Scheurt uw hart en niet uw klederen en bekeert u tot de HERE, uw God. Want genadig en barmhartig is Hij, lankmoedig en groot van goedertierenheid, berouw hebbende over het onheil." (Joël 2:12-13)....

Hoe kostbaar is geheim gebed. De ziel in gemeenschap met God! Hij die in kalme eenvoud en toch ernstig naar God reikt, Hij die in eenvoudig geloof gemeenschap houdt met God, zal voor zichzelf goddelijke stralen van licht verzamelen om hem te versterken en ondersteunen in het conflict met Satan. – *That I May Know HIM*, p. 272

Maandag 4 september: Het karakter van christelijke vrijheid

Allen die kiezen voor Christus' koninkrijk van liefde en gerechtigheid en vrede, en de belangen daarvan belangrijker maken dan alle andere, zijn verbonden met de wereld hierboven, en iedere zegen die nodig is voor dit leven behoort hun toe. In het boek van Gods voorzienigheid, deel: het leven, krijgen wij elk een bladzijde. Die bladzijde bevat iedere bijzonderheid van onze geschiedenis; zelfs de haren van ons hoofd zijn geteld. Gods kinderen zijn nooit uit Zijn gedachten.

Maakt u dan niet bezorgd tegen de dag van morgen." (Matth.6:34) We moeten Christus dag aan dag volgen. God geeft geen hulp voor morgen. Hij geeft Zijn kinderen niet alle aanwijzingen voor hun levensreis, opdat ze niet verward zullen worden. Hij vertelt hun zoveel als ze kunnen onthouden en uitvoeren. De kracht en wijsheid die hun geschonken wordt, zijn bestemd voor de behoefte van het ogenblik. "Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet" - voor vandaag - "dan bidde hij God daar om, Die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden." (Jac.1:5)- *De Wens der Eeuwen*, pp. 199,200

God roept de mens op zich te verzetten tegen de machten van het kwaad. Hij zegt: "en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God" (Romeinen 6:13-14).

In dit conflict van gerechtigheid tegen ongerechtigheid, kunnen we alleen met goddelijke hulp succesvol zijn. Onze eindigheid zal moeten worden gebracht tot onderwerping aan de wil van de Oneindige; de menselijke wil moet worden gemengd met het goddelijke. Dit zal de Heilige Geest tot onze hulp brengen; en elke verovering zal bijdragen aan herstel van Gods gekochte bezit, tot het herstel van Zijn beeld in de ziel. – *Our High Calling*, p. 153

De dood kwam in de wereld wegens overtreding. Maar Christus gaf Zijn leven opdat de mens een tweede kans zou hebben. Hij stierf niet aan het kruis om de wet van God af te schaffen, maar om een tweede proeftijd voor de mens veilig te stellen. Hij stierf niet om zonde tot een onsterfelijk kenmerk te maken. Hij stierf om het recht te laten zegevieren en hem te verslaan, die de macht van de dood had, dat wil zeggen, de duivel. Hij leed de volle straf voor de hele wereld vanwege een gebroken wet. Dit deed Hij, niet opdat mensen in constante overtreding zouden blijven, maar opdat ze naar hun loyaliteit zouden kunnen terugkeren en Gods geboden zouden houden en Zijn wet als hun oogappel. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 134

Dinsdag 5 september: De gevaarlijke gevolgen van wetticisme

Formaliteit... zal voor velen lijken als de absolute macht van God, maar wanneer geaccepteerd, staat het als een belemmering om Gods licht te verhinderen dat waarschuwingen, terechtwijzingen en advies, in de wereld komen.

Hij [Satan] werkt met al zijn toespelingen, bedrieglijke macht, om mensen uit de buurt van de derde engelboodschap te leiden, die met machtige kracht moet worden afgekondigd. Als Satan ziet dat de Heer Zijn mensen aan het zegenen is en hen voorbereid om zijn waanideeën te onderscheiden, zal hij met zijn meesterlijke

macht werken om fanatisme aan de ene kant en koude formalisme anderzijds binnen te halen, zodat hij in een oogst van zielen kan bijeenbrengen.

Er zijn gevaren die bewaakt moeten worden aan de rechterkant en aan de linkerkant. Er zullen nieuwe onervarenen zijn, nieuw in het geloof, die versterkt moeten worden, en die moeten een juiste voorbeeld vóór zich hebben

Sommige zullen niet een juist gebruik maken van de leer van de rechtvaardiging door het geloof. Ze zullen het op een eenzijdige manier presenteren....

Nu werkt echte geloof altijd door liefde.... Als men een volgeling van Christus is, kan hij niet scherp handelen, hij kan niet hardvochtig zijn, verstoken van medeleven. Hij kan niet grof zijn in zijn toespraak. Hij kan niet vol met hoogdravenheid en eigenwaarde zijn. Hij kan niet dominerend worden, noch kan hij harde woorden gebruiken, berispen en veroordelen. – *Selected Messages*, boek 2, pp 19,20.

Eigengerechtigheid is geen ware gerechtigheid, en zij die zich daaraan vastklampen, zullen de gevolgen moeten ondervinden van het vasthouden aan een fataal bedrog. Velen beweren in deze dagen dat zij Gods geboden bewaren, maar in hun hart leeft niet Gods liefde om die tot anderen te laten stromen. Christus roept hen op met Hem samen te werken in het redden van de wereld, maar zij stellen zich tevreden met te zeggen: "Ja, heer." Zij gaan niet. Zij werken niet samen met degenen die voor God werken. Zij doen niets. Evenals de ontrouwe zoon beloven zij God iets wat ze niet doen. Toen zij lid werden van de gemeente, hebben zij beloofd Gods Woord aan te nemen en te gehoorzamen; om God te dienen, maar zij doen het niet. Zij belijden dat zij kinderen van God zijn, maar door hun leven en aard loochenen zij de verhouding tussen hen en God. Zij geven hun wil niet over aan God. Hun leven is een leugen. – *Lessen uit leven van alledag*, p.144

Wanneer mensen beweren geheiligd te zijn, geven ze overvloedige bewijzen dat ze nog ver van die toestand verwijderd zijn. Ze zien hun eigen zwakheid en leegheid niet. Ze denken dat ze het beeld van Christus weerkaatsen, omdat ze Hem niet werkelijk kennen. Hoe groter de afstand is tussen hen en hun Heiland, des te rechtvaardiger zijn ze in eigen ogen.

Terwijl we boetvaardig en in nederig vertrouwen stilstaan bij het leven van Jezus, die door onze zonden werd doorboord en met onze zorgen werd belast, kunnen we leren in Zijn voetstappen te gaan. Door op Hem te zien worden we veranderd naar het goddelijk voorbeeld. En wanneer dit werk in ons plaatsvindt, zullen we ons niet beroemen op onze gerechtigheid, maar we zullen Jezus Christus verheffen, door in onze hulpeloosheid aanspraak te maken op Zijn verdiensten. – *Het geheiligd leven*, hfdst 1

Woensdag 6 september: Vrijheid is geen losbandigheid

Voor degenen die de geest van deze dienst aanvaarden, kan het nooit louter een vormendienst worden. De voortdurende les zal zijn: "Dient elkander door de liefde." (Gal.5:13) Door het wassen van de voeten van Zijn discipelen gaf Jezus het bewijs, dat Hij iedere dienst, hoe nederig ook, zou verrichten, indien dit hen te zamen met Hem tot erfgenaam zou maken van de eeuwige rijkdom van de schatten des hemels. Zijn discipelen beloofden op plechtige wijze, dat zij door dezelfde handeling te ver-richten, evenzo hun broeders zouden dienen. Steeds wanneer deze

instelling op de juiste wijze wordt gevierd, worden de kinderen Gods in een geheiligde verhouding gebracht, elkander te helpen en te zegenen. Zij beloven daarmee, dat hun leven aan onbaatzuchtig dienen zal worden gewijd. En dit niet alleen voor elkander. Hun arbeidsveld is even groot als het veld van hun Meester was. De wereld is vol mensen die onze dienst nodig hebben. De armen, de hulpelozen, de onwetenden zijn overal. Zij die gemeenschap gehad hebben met Christus in de opperzaal, zullen uitgaan om te dienen zoals Hij deed.

Jezus, Die door allen gediend werd, werd de dienstknecht van allen. En omdat Hij allen diende, zal Hij wederom door allen gediend en geëerd worden. En zij die willen deelhebben aan Zijn goddelijke eigenschappen en met Hem willen delen in de vreugde bij het zien van verlorene zielen, moeten Zijn voorbeeld van onzelfzuchtig dienen volgen. — *De Wens der Eeuwen*, pp. 445,446

Liefde is het zijden koord dat harten met elkaar verbindt. Wij moeten niet voelen dat we onszelf tot voorbeeld moeten stellen. Zolang wij van onszelf denken dat anderen ons een genoeg moeten doen, zal het onmogelijk voor ons worden om ons werk van redding van zielen te doen. Wanneer Christus bezit van ons hart neemt, maken wij niet langer een nauwe cirkel met onszelf als middelpunt van onze gedachten en onze aandacht.

Wat een prachtige eerbied voor het menselijk leven heeft Jezus in de missie van Zijn leven uitgedrukt! Hij stond niet tussen het volk als een koning, aandacht, eerbied, dienst eisend, maar als een die wenste te dienen om de mensheid te verheffen. Hij zei dat Hij niet gekomen was om te worden gediend, maar om te dienen ...

Waar ook Christus een menselijk wezen zag, zag Hij iemand die menselijke sympathie nodig had. Velen van ons zijn bereid om bepaalde mensen te dienen, die wij eren, maar we lopen voorbij aan diegenen wie Christus ons een zegen zou laten zijn als onwaardig van onze aandacht, als we niet zo ijzig, zo onaardig en egoïstisch zouden zijn. — *Our High Calling*, p. 176

Het leven van Christus was een van onzelfzuchtige dienstbaarheid, en Zijn leven is ons lesboek. Het werk dat Hij begon moeten wij voortzetten. Met Zijn leven van zwoegen en offer vóór hen, hoe kunnen degenen die Zijn naam belijden aarzelen om zichzelf te verloochenen, de kruis op te nemen en Hem te volgen? Hij vernederde zichzelf naar de laagste diepte opdat wij naar de hoogten van zuiverheid en heiligheid en volledigheid kunnen worden opgeheven. Hij werd arm opdat Hij aan onze arme zielen de volheid van Zijn rijkdom kan shenken. Hij onderging het kruis van schaamte, opdat Hij ons vrede en rust en vreugde zou kunnen geven en ons deelgenoot maken van de glorie van Zijn troon. — *In Heavenly Places*, p. 43

Donderdag 7 september: Aan de gehele wet voldoen

Op grond van de verzekering van Gods liefde voor ons, drukt Jezus ons liefde voor elkaar op het hart, in één alomvattend principe, dat geldt voor alle verhoudingen, waarin sprake is van menselijke gemeenschap.

De Joden hadden zich zorgen gemaakt over wat zij moesten ontvangen. Zij gingen gebukt onder zorgen om dat veilig te stellen, wat hun naar hun mening toekwam aan macht, respect en dienstbetoon. Maar Christus leert, dat wij ons niet zorgen moeten maken over: hoeveel moeten wij ontvangen? Maar over: hoeveel

kunnen wij geven? De maatstaf voor onze verplichtingen tegenover anderen is dat, wat wij denken, dat zij aan ons verplicht zijn.

Stel uzelf in uw omgang met anderen in hun plaats. Verplaats u in hun gevoelens, in hun moeilijkheden, hun teleurstellingen, hun vreugde en hun verdriet.

Vereenzelvig u met hen en handel dan zó met hen als u, wanneer u van plaats met hen zou moeten ruilen, zou wensen dat zij u zouden behandelen. Dat is de ware regel van de eerlijkheid. Het is een andere bewoording voor de wet: "U zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Mattheüs 22:39). En het is het wezen van de leer van de profeten. Het is een principe van de hemel. En het zal tot ontwikkeling komen in allen die geschikt gemaakt worden voor het heilige gezelschap daar. ..

Wie het ware ideaal heeft van hoe een volmaakt karakter gevormd wordt, zal niet falen in het tonen van het medeleven en de tederheid van Christus. De invloed van de genade moet ons hart verzachten, onze gevoelens verfijnen en zuiveren, waarbij deze een fijngevoeligheid geeft en een gevoel voor wat passend is, bij wat in de hemel geboren is. — *Gedachten van de berg der zaligsprekingen, p. 160-162*

Het geloof in Christus dat de ziel redt is niet wat velen demonstreren. "Geloven, geloven," is hun geroep; "alleen maar geloven in Christus, en u zal worden gered. Het is alles wat je hoeft te doen." Terwijl echt geloof totaal vertrouwt in Christus voor de zaligheid, zal het leiden tot de perfecte overeenstemming met de wet van God. Geloof laat zich zien door werken. En de apostel Johannes verklaart: "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet." (1 Johannes 2:4)

Het is niet veilig om op gevoelens of indrukken te vertrouwen; Dit zijn onbetrouwbare gidsen. Gods wet is de enige juiste standaard van heiligheid. Het is door deze wet dat karakter zou worden beoordeeld. Als iemand die naar zaligheid zoekt de vraag zal stellen: "Wat moet ik doen om het eeuwige leven te erven?" zouden de moderne leraren van heiliging antwoorden: "Slechts geloven dat Jezus u redt" Maar toen Christus deze vraag kreeg zei Hij: "Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest gij?" En toen de vragensteller antwoordde: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uw naaste als uzelf" zei Jezus tot hem: "Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven. (Lucas 10:25-29)

Ware heiliging zal worden bewezen door een nauwgezette aandacht voor alle geboden van God, door een zorgvuldige verbetering van elk talent, door een oplettendheid in het spreken, door in elke handeling de zachtmoedigheid van Christus ten toon te spreiden. — *Faith and Works, pp. 52.53*

Vrijdag 8 september: Voor verdere bestudering

This Day with God, Sterk in Zijn Sterkte. p. 60

12. Leven door de Geest

Sabbatmiddag, 9 september

In het licht wandelen betekent om het denken te oefenen, het uitoefenen van wilskracht, om in een oprechte poging Christus te vertegenwoordigen met een beminnelijk karakter. Het betekent het wegdoen van alle somberheid. In alle rust kunt u niet zeggen "ik ben een kind van God." Ziet u op naar Jezus? En door naar

Hem op te kijken worden veranderd in Zijn gelijkenis? In het licht wandelen betekent vorderen en voortgang in geestelijke talenten. Paulus verklaarde, "Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar... vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus." Om in het licht te wandelen betekent oprecht wandelen, te wandelen op de weg van de Heer, om in geloof te wandelen, om in de Geest te wandelen, om in waarheid te wandelen, om in liefde te wandelen, om in de nieuwigheid van het leven te wandelen. Het is het volmaken van heiligheid in de vreze van God. (Sons and Daughters of God, p. 200)

Met welke zorg zouden Christenen op hun gewoonten moeten letten, zodat zij de volle kracht van hun gaven mogen behouden om deze in te zetten voor de dienst van Christus. Als we in heiligheid van de ziel, het lichaam en geest willen leven moeten we ons conformeren aan de Goddelijke wet. Het hart kan zich niet toewijden aan God terwijl de begeerte en passies gekoesterd worden ten koste van de gezondheid en het leven. Paulus geïnspireerde waarschuwingen tegen genotzucht klinken nog steeds door in onze tijd... Voor onze bemoediging presenteert hij aan ons de vrijheid genoten door de ware geheiligde, " Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.... die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest. Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest. Rom 1:1,3 en 5 Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees. Hij noemt sommige vormen van vleselijke lust, overspel, dronkenschap, en dergelijke. Nadat hij de vruchten van de Geest heeft genoemd, waaronder ook matigheid valt, voegt hij toe, " Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Gal 5:24. (Counsels on Health, p. 69).

In deze tijd zijn er mensen op aarde die eigengerechtig zijn. Zij zijn geen veelvraten, geen dronkaards, zij zijn niet ongelovig, maar zij willen hun eigen leven leiden, niet zoals God dit voorschrijft. Hij leeft niet in hun denken. Daarom worden zij tot de ongelovigen gerekend. Als het mogelijk zou zijn dat zij de poorten van Gods stad zouden kunnen binnengaan, zouden zij geen toegang hebben tot de boom des levens, want toen Gods geboden hun werden voorgehouden met hun bindende verplichtingen, hebben zij 'nee' gezegd. Zij hebben God hier niet gediend. Daarom zouden zij Hem later ook niet dienen. Zij zouden niet in zijn tegenwoordigheid kunnen leven en zouden het gevoel hebben dat elke andere plaats verkieslijker zou zijn dan de hemel.

Van Christus leren betekent zijn genade, dat wil zeggen: zijn karakter, ontvangen. Maar zij die de kostbare gelegenheden en geheiligde invloeden die hun op aarde worden geboden, niet benutten, zijn niet geschikt om deel te hebben aan de zuivere toewijding van de hemel. Hun karakter is niet gevormd naar Gods beeld. Zij hebben door hun eigen nalatigheid een diepte geschapen die door niets overbrugd kan worden. Tussen hen en de rechtvaardigen bestaat een onoverkomelijke kloof. ("Lessen uit het Leven van Alledag" hst. 21 - E.G. White)

Zondag, 10 september: Wandelen in de Geest

Paulus spoort de Efeziërs aan om de eenheid en liefde te bewaren: Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen. (Efeziërs 4:1-5) De apostel vermaant zijn broeders om in hun leven de kracht van de waarheid te manifesteren welke hij aan hun had doorgegeven.

Door mildheid, zachtmoedigheid, verdraagzaamheid en liefde moesten zij het karakter van Christus tonen in hun leven alsook de zegeningen van Zijn redding. Er is maar één lichaam, en één Geest, één Heer, één geloof. Als leden van het lichaam van Christus worden alle gelovigen geanimeerd door dezelfde geest en dezelfde hoop.—*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 239.

Zij die deelnemen aan Christus mildheid, puurheid, en liefde, zullen vreugdevol in God zijn, en zullen licht en blijheid rondom hun heen verspreiden. De gedachte dat Christus voor ons is gestorven zodat wij de gift van het eeuwige leven mogen krijgen, is genoeg om vanuit onze harten de meest oprechte dankzegging te geven, en vanaf onze lippen de meest enthousiaste lof. Gods beloften zijn rijk, en vol, en gratis. Iedereen die wil, in de kracht van Christus, die zich conformeert aan de voorwaarden, mag deze beloften, met al deze rijke zegeningen voor hunzelf claimen. En door dusdanig voorzien te zijn van het schathuis van God, mag hij op zijn levensweg, "waardig te wandelen, Hem in alles te behagen," (Kol 1:10). Door een goddelijk voorbeeld kan hij zijn medemens zegenen en zijn schepper eren. Terwijl onze Redder Zijn volgelingen beschermd tegen zelfvertrouwen door hen te herinneren, "Zonder Mij kunt u niets" daaraan heeft hij voor onze bemoediging, de genadevolle verzekering gekoppeld "Hij die in mij blijft...zal veel vrucht voortbrengen.—*Sons and Daughters of God*, p. 327.

De waarheid van God geopenbaard in Zijn woord moet een levend, en blijvend principe zijn. Het moet niet gezien worden als een invloed tussen vele anderen maar een principe die boven alle andere staat. Het zal een kracht in het leven doen uitoefenen totdat het hele bestaan het beeld heeft aangenomen van het Perfecte Patroon, en de mens compleet is in Jezus Christus. Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging. Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus, (Kol. 2:6-8) —*The Upward Look*, p. 27.

Maandag, 11 september: De christelijke strijd

Het is niet genoeg om het geduld en de liefde van God te zien, om Zijn vrijgevigheid, Zijn vaderlijke zorg en Zijn karakter te aanschouwen. Het is niet genoeg om de wijsheid en de rechtvaardigheid van Zijn wet te onderscheiden en om te beseffen dat deze gebaseerd is op het eeuwige principe van de liefde. De apostel Paulus besepte dit allemaal, toen hij uitriep: „ -.. ik stem toe, dat de wet goed is". „

Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed". Maar hij voegde er in bitterheid over zijn innerlijke nood en wanhoop aan toe: ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde". Rom 7:16, 12, 14 Hij verlangde naar die zuiverheid, naar de gerechtigheid, die hij uit zichzelf niet kon bereiken en hij riep uit: „Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?" Rom 7:24 Dat is de kreet, die in alle landen en in alle tijden is opgestegen uit bezwaarde harten. En op dit alles is er maar één antwoord: „ Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" Joh 1:29 . (Schreden naar Christus, hst. 2)

Het is door de vernieuwing van het hart dat de genade van God werkt om het leven te transformeren. Geen enkel uiterlijk vertoon is genoeg om ons in harmonie met God te brengen. Er zijn vele die proberen te veranderen door deze slechte gewoonte of die slechte gewoonte te corrigeren, en zij hopen op deze manier Christenen te worden, maar zij beginnen op de verkeerde plek. Ons eerste werk begint bij het hart... Het zuurdesem van de waarheid werkt heimelijk, stil, standvastig, om de ziel te veranderen. De natuurlijke neigingen worden verzacht en ingetogen. Nieuwe gedachten, nieuwe gevoelens, nieuwe motieven, worden geïmplanteerd. Een nieuwe standaard van het karakter is klaargemaakt, het leven van Christus. Het verstand is veranderd, de talenten worden gebruikt voor nieuwe activiteiten. De mens is niet begiftigd met nieuwe talenten, maar de talenten zijn geheiligd. Het geweten is ontwaakt.- In Heavenly Places, p 21.

De grote waarheden uit de Bijbel zijn voor ons individueel, om ons leven te regeren, te leiden, en ons leven te beheersen, want dit is de enige manier waarop Christus op een juiste manier vertegenwoordigd kan worden in onze wereld, in de genade en liefdevolle karakters van iedereen die belijdt Zijn volgelingen te zijn. Niets anders dan de dienst van het hart wordt geaccepteerd door God. God verwacht de heiliging van het hele menselijk lichaam, geest en ziel. De Heilige Geest prent een nieuwe natuur in, en kneed door de genade van Christus het menselijk karakter, totdat het beeld van Christus is geperfectioneerd. Dit is ware heiligheid... De geest en woorden en invloed die je meebrengt maken een indruk op anderen. De atmosfeer die de ziel omringt, als het kwaad is, zal als een spirituele malaria zijn, die giftig zal zijn voor de anderen om je heen. Maar het is goed voor de ziel om een atmosfeer te hebben die een genot is voor anderen om ons heen. Wanneer de ziel gewogen wordt met de waarheid dat werkt door liefde en de ziel zuivert, zal een hemelse atmosfeer de ziel doordringen.—The Upward Look, p. 27.

Dinsdag, 12 september: De werken van het vlees

Wat houdt in het vlees zaaien in? Het is het volgen van onze eigen natuurlijke verlangens en neigingen. Het maakt niet uit wat onze belijdenis is, als we onszelf dienen in plaats van God, zaaien we in het vlees. Het Christelijk leven is een leven van onzelfzuchtig zijn en het dragen van het kruis... Niemand kijkt naar het leven van een soldaat als zelf- dienend en zelfvoldaan. We zijn op een slagveld vandaag de dag, en twee grote machten strijden voor ons...

Wat zaai jij in je dagelijks leven? Zaai je in het vlees? Denk je alleen aan je eigen geluk en gemak? Zaaiend in trots en ambitie? ... Ik verzoek u om te zaaien in de Geest. Elke verleiding weerstaan geeft u kracht om de volgende keer in de Geest te zaaien...

Het hele wezen moet toegewijd worden aan God, want onze kostbare Redder deelt nooit een verdeeld hart. Onze neigingen en verlangens moeten onder controle van de Geest van God staan, en dan zullen we versterkt worden om de goede strijd van het geloof te strijden.—*That I May Know Him*, p. 92.

Alles dat de ziel vlekt en besmet moet verwijderd worden, moet gereinigd worden van het hart. We moeten begrijpen wat het betekent om deel te hebben aan de goddelijke natuur, dat we ontsnapt zijn aan de corruptie van deze wereld als gevolg van lust. Bent u bereid om te strijden tegen de lusten van het vlees? Staat u klaar om te strijden tegen de vijand van God en de mens? Satan is vastberaden om van elke ziel een slaaf te maken als hij daar de kans voor krijgt; hij speelt namelijk een wanhopig spel om zielen van Christus en het eeuwig leven te winnen. Staat u het hem toe om u te stelen van de genade van de Geest van God, en in u zijn corrupte natuur te planten? Of accepteert u de geweldige voorzieningen van redding, en door de verdienste van het Oneindig Offer, gemaakt voor u, om deel te nemen aan de Goddelijke natuur? God heeft zijn eniggeboren Zoon gegeven, dat door schaamte en lijden en dood, u glorie, onsterfelijkheid en eer mag ontvangen.—*This Day With God*, p. 175.

Er zijn voortdurend gevechten die gestreden moeten worden, en we zijn voor geen moment veilig tenzij we ons plaatsen onder de bescherming van Diegene die zijn kostbare leven heeft gegeven om het mogelijk te maken voor iedereen die in Hem gelooft... Hij is zeker in staat, in reactie op ons geloof, om onze menselijke met Zijn goddelijke natuur te verbinden. Wij, terwijl we vertrouwen op en deelnemen aan de goddelijke natuur en onze pogingen versterken, verklaren Christus' missie op aarde "vrede op aarde en goed doen aan de mens". We zijn er aan gehouden om te spreken over de gevaren van de oorlog met onzichtbare vijanden, en om onze uitrusting aan te houden, want we strijden niet slechts tegen vlees en bloed maar tegen machten en overheden en spirituele slechtheid in de hemel... Daarom moeten we constant onder de bescherming staan van heilige engelen.—*In Heavenly Places*, p. 117.

Woensdag, 13 september: De vrucht van de Geest

De vrucht van de geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing... Diegene die van Christus zijn hebben het vlees gekruisigd met de verlangens en lusten. Als we in de Geest leven, laat ons dan ook in de Geest wandelen. Laat wij niet begeren, ijdel zijn, elkaar provoceren of jaloers zijn op elkaar. De vijand zal proberen om zelfs tijdens religieuze activiteiten binnen te dringen. Elke ingang moet getrouw bewaakt worden, opdat zelfzuchtigheid en trots niet verweeft raken met uw werk. Als het eigen ik echt is gekruisigd met de verlangens en lusten, zullen de vruchten te zien zijn in goede werken voor de glorie van God. Ik verzoek u, in de vrees van God, om uw werken niet te laten ontaarden. Wees consistente christenen. Wanneer het hart zijn verlangens aan Christus heeft gegeven, zullen de oude dingen vergaan, en alle dingen nieuw worden.

Onze religie moet intelligent zijn. De wijsheid van boven moet ons versterken, vestigen en ons oprichten. We moeten gaan en gaan, voorwaarts en opwaarts, van

licht naar nog groter licht, en God zal nog steeds zijn glorie aan ons laten zien zoals Hij dat niet aan de wereld doet.—Testimonies for the Church, vol. 5, p. 650.

Christus wacht met hunkenrend verlangen op de openbaring van Zichzelf in zijn gemeente. Wanneer het karakter van Christus in zijn volk volmaakt zichtbaar is, zal Hij komen om hen op te eisen als zijn eigendom.

Het is het voorrecht van iedere christen niet alleen uit te zien naar de komst van onze Here Jezus Christus, maar deze ook te verhaasten. (2 Petr. 3:12) Wanneer allen die zijn naam belijden, vrucht zouden dragen tot zijn eer, hoe spoedig zou dan het zaad van het evangelie in heel de wereld zijn gezaaid! De laatste grote oogst zou rijp zijn en Christus zou komen om het kostbare graan te oogsten. ("Lessen uit het Leven van Alledag" hst. 3 - E.G. White)

Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde (1 Kor 13:13). In het leven van Christus is deze liefde perfect voorgesteld. Hij hield van ons terwijl we zondig en ontaard waren. Hij reikte uit naar de uiterste diepte van wee om de zondige zonen en dochters van de wereld op te richten. Zijn geduld raakte niet op, zijn vastberadenheid werd niet minder. De golven van zijn genade, teruggeslagen door trotse, onboetvaardige, ondankbare harten, kwamen juist terug met een grotere kracht van liefde.

Hij die wordt gehouden door de liefde van Christus gaat voort tussen zijn medemens om de hulpeloze te helpen, en de droevige te bemoedigen, om zondaren naar Gods ideaal voor Zijn kinderen te wijzen, en hun te leiden naar Hem die hun kan helpen om het ideaal te bereiken.—In Heavenly Places, p. 234.

Donderdag, 14 september : De weg naar overwinning

We worden bevolen om het vlees met zijn verlangens en lusten te kruisigen. Hoe zullen wij dit doen? Zullen wij het lichaam pijnigen? Nee; maar het doden van de verleidingen van de zonde. De corrupte gedachten moeten verbannen worden. Elke gedachte moet in gevangenschap van Jezus Christus worden gebracht... De liefde van God moet onverdeeld regeren; Christus moet een onverdeelde troon innemen. Ons lichaam moet beschouwd worden als Zijn gekocht eigendom. De leden van het lichaam moeten instrumenten van rechtvaardigheid zijn.—*The Adventist Home*, p. 127.

Christus volgen betekent niet vrij zijn van conflicten. Het is geen kinderspel. Het is geen spirituele ledigheid. Het genieten van Christelijke dienstbaarheid betekent heilige verplichtingen in het tegemoet gaan van vaak ernstige conflicten. Christus volgen betekent barre strijd, actieve dienst, strijd tegen de wereld, het vlees en de duivel. We genieten van de overwinningen behaald voor Christus, door ernstig, hard, strijden... We staan ingeschreven om te werken, "Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven" (Joh 6:27)...

Elke ziel moet de kosten berekenen. Niet een zal succesvol zijn dan bij krachtige inspanningen. We moeten geestelijk onze krachten oefenen om het vlees te kruisigen met zijn verlangens en lusten. Kruisigen betekent veel meer dan de meesten denken...

Het is het constant waken om getrouw te zijn tot de dood, de goede strijd van het geloof te strijden totdat de strijd is ten einde is en als overwinnaars zullen wij de kroon van het leven ontvangen.—*In Heavenly Places*, p. 117.

De godsdienst die van God komt, is de enige godsdienst die tot God zal leiden. Om Hem op de juiste wijze te kunnen dienen, moeten we geboren zijn uit de Goddelijke Geest. Dit zal het hart reinigen en de geest vernieuwen en ons op die wijze nieuwe bekwaamheid schenken God te kennen en lief te hebben. Het zal ons een gewillige gehoorzaamheid aan al Zijn eisen geven. Dat is ware aanbidding. Het is de vrucht van het werken van de Heilige Geest. Door de Geest wordt ieder oprecht gebed ingegeven, en zulk een gebed is aanvaardbaar voor God. Waar ook een ziel zich keert tot God, daar is het werken van de Geest openbaar, en God zal Zichzelf aan die ziel openbaren. Want zulke aanbidders zoekt Hij. Hij staat gereed hen te ontvangen en hen te maken tot Zijn zonen en dochteren. (Wens der Eeuwen, hst. 19)

Wanneer de waarheid een blijvend beginsel in het leven wordt, zal de ziel „wedergeboren” zijn, “niet uit vergankelijk, maar door onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God.” Deze wedergeboorte is het resultaat van het aanvaarden van Christus als het Woord van God. Wanneer goddelijke waarheden door de Heilige Geest bezit nemen van het hart, ontwaken nieuwe begrippen, en de tot dusver slapende krachten worden gewekt om samen te werken met God. (Van Jeruzalem tot Rome, hst. 51)

Vrijdag, 15 september : Voor verdere bestudering

That I May Know Him, “The Measure of Character,” p. 117.

13. Het evangelie en de kerk

Sabbatmiddag, 16 september

De Here zegt: “Welzalig gij die aan alle wateren zaait”. Jes. 32:20. Zaaïen aan alle wateren wil zeggen, geven waar onze hulp nodig is. Dat zal niet leiden tot armoede. “Wie mildelijk zaait, zal mildelijk oogsten”. Door uit te delen, vermeerderen wij onze zegen. Gods belofte verzekert ons een voldoende voorraad, opdat we kunnen blijven geven.

Nog meer: wanneer we de zegeningen van dit leven uitdelen, zal de dankbaarheid van de ontvanger zijn hart bereid maken om geestelijke waarheid te ontvangen en zo wordt een oogst voor het eeuwige leven verkregen.

Door het werpen van het graan in de aarde, geeft de Heiland een beeld van Zijn offer voor ons. “Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft”, zegt Hij, “blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort”. Joh. 12:24. Alleen door het offer van Christus, het Zaad, kon vrucht voor het Koninkrijk Gods worden voortgebracht. In overeenstemming met de wet van het plantenrijk, is het leven het resultaat van Zijn dood.

Zo moeten bij allen die vrucht voortbrengen als medewerkers van Christus, eigenliefde en eigenbelang vergaan; het leven moet geworpen worden in de vore van 's werelds noden. Maar de wet van zelfopoffering is de wet van zelfbehoud. De

landman behoudt zijn graan door het uit te strooien. Zo is het leven dat behouden zal blijven, het leven dat zich overvloedig geeft in het dienen van God en de mens. (Karaktervorming, hst. 11)

Er zijn velen voor wie het leven een pijnlijke strijd is; zij voelen hun tekortkomingen en zijn ongelukkig en ongelovig; ze denken dat ze niets hebben om dankbaar voor te zijn. Lieve woorden, blikken van sympathie, uitingen van waarderingen, zal voor velen die strijden en alleen zijn als een beker koud water zijn voor een dorstige ziel. Een woord van sympathie, een daad van vriendelijkheid, zouden lasten opheffen die zwaar drukken op vermoeide schouders. En ieder woord, iedere daad van onzelfzuchtige vriendelijkheid is een uitdrukking van de liefde van Christus voor het verloren mensdom.

De barmhartigen "zal barmhartigheid geschieden." "De zegenende ziel wordt overvloedig verkwikt, wie laaft, wordt ook zelf gelaafd." Spr. 11:25. Er is een zoete vrede voor de ontfermende geest, een gezegende voldoening in het leven dat zichzelf vergeet terwille van anderen. De Heilige Geest, die woont in de ziel, en geopenbaard wordt in het leven, zal harde harten verzachten, en sympathie en tederheid opwekken. Ge zult oogsten wat ge zaait. " Welzalig hij, die acht slaat op de geringe... De Here zal hem behouden en in het leven behouden; hij zal geprezen worden op de aarde; aan de lust van zijn vijanden geeft Gij hem niet prijs. De Here steunt hem op het ziekbed, in zijn ziekte verandert Gij geheel zijn legerstede." Ps. 41:2-4 --Gedachten van de berg der zaligsprekingen, hst. De zaligsprekingen.

Zondag, 17 September: De gevallen oprichten

Wij hebben alles te danken aan Gods vrije genade. De genade van het verbond maakt dat wij werden aangenomen. Genade in de Heiland bewerkte onze verlossing, onze wedergeboorte en onze verheffing tot mede-erfgenamen van Christus. Laat deze genade aan anderen geopenbaard worden.

Geef de dwalende geen aanleiding om moedeloos te worden. Laat niet toe dat Farizeïsche hardvochtigheid uw broeder nadeel berokkent. Laat geen bitterheid opkomen in verstand of hart. Laat geen spoor van spot in uw stem gehoord worden. Als u zegt wat in u opkomt, als u een onverschillige houding aanneemt of achterdocht of wantrouwen toont, kan dit iemands ondergang betekenen. Zo iemand heeft behoefte aan het meevoelend hart van de Oudere Broeder die het menselijk hart beroert. Geef hem een stevige sympathieke handdruk en fluister hem toe: "Laten wij bidden." God zal u beiden een rijke ervaring doen voelen... Een onverzoenlijke geest is nooit te rechtvaardigen. Wie jegens anderen onbarmhartig is, laat zien dat hijzelf geen deel heeft aan Gods vergevende genade. In Gods vergeving wordt het hart van de dwalende mens dicht tot het liefdevolle hart van de Oneindige Liefde getrokken. Het getij van goddelijk medelijden stroomt in de ziel van de zondaar en via hem in het hart van anderen.

De tederheid en barmhartigheid die Christus in zijn leven heeft geopenbaard zal zichtbaar zijn in hen, die deel hebben aan zijn genade. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, "die behoort Hem niet toe." (Rom.8:9) Hij is van God vervreemd en slechts geschikt om voor altijd van Hem te worden gescheiden. --Lessen uit het leven van alledag, hst. 19.

De genezende kracht van God doordringt de hele natuur. Wanneer men in een boom snijdt, wanneer een mens wordt gewond of een been breekt, begint de natuur onmiddellijk het gebrokene te herstellen. Zelfs vóór de noodzaak bestaat, zijn de genezende krachten reeds aanwezig; en zodra er ergens een wond is, wijden al die krachten zich aan het herstel. Zo is het ook op geestelijk gebied. Vóór de zonde de behoefte aan herstel schiep, had God reeds in het geneesmiddel voorzien. Elke ziel die aan de verleiding toegeeft is door de vijand gewond, gekneusd; maar waar ook de zonde is, daar is de Heiland. Het werk van Christus om "te genezen die gebroken zijn van hart, om de gevangenen te prediken loslating... om de verslagenen heen te zenden in vrijheid" (Luc. 4:18 en 19 0 statenvert.).

In dit werk moeten wij meehelpen. "Zo iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt... hem terecht" (Gal. 6:1). Het woord dat hier vertaald wordt door terecht helpen", betekent in feite het opnieuw zetten van een ontwricht lichaamsdeel. Wat een sprekend beeld is dit! Hij die in dwaling of zonde valt, heeft het verband met alles om hem heen verloren. Hij mag zich zijn fout bewust zijn en daar spijt over hebben, maar hij kan zichzelf niet helpen. Hij verkeert in verwarring en angst, hij is overweldigd en hulpeloos. Iemand moet hem terugwinnen, genezen, weder oprichten. "gij die geestelijk zijt, helpt hem terecht."

Alleen de liefde die vloeit uit het hart van Christus kan genezing brengen. Alleen degene, in wie de liefde aanwezig is, zoals het sap in de boom en bloed in het lichaam, kan de gewonde ziel helen. (Karaktervorming, hst. 12).

Maandag, 18 September: Pas op voor verleidingen

De beloften van God zijn er niet om daar overhaast een beroep op te kunnen doen om ons te beschermen, terwijl we roekeloos op het gevaar afsnellen. En wanneer wij daarbij de wetten van de natuur overtreden, of de voorzichtigheid en het beoordelingsvermogen niet in acht nemen, die God ons nu juist gegeven heeft om te gebruiken, zou dat geen werkelijk geloof zijn, maar aanmatiging... Satan komt tot ons met wereldse eer, rijkdom en met de pleziertjes van het leven. Deze verzoeken worden afwisselend gebruikt, zodat ze bij mensen van alle rang en stand passen. Ze worden van God weggelokt om zichzelf meer te dienen dan hun Schepper. "Dit alles zal ik U geven." zei Satan tot Christus. "Dit alles zal ik u geven," zegt Satan tot de mens, "al dit geld, dit land al deze macht en eer en rijkdom zal ik u geven." En de mens wordt betoverd, misleid en verraderlijk naar zijn ondergang gelokt. Als wij onszelf in het hart en leven overgeven aan wereldsgezindheid, dan is Satan tevreden. --Geest, Karakter en persoonlijkheid, sectie 1 hst.3

Daar de discipelen het succes van hun arbeid hadden gezien, verkeerden ze in gevaar zelf de eer te aanvaarden, in gevaar geestelijke trots te koesteren, en op deze wijze te vallen onder de verzoeken van Satan. Er lag een groot werk voor hen, en zij moesten in de eerste plaats leren, dat hun kracht niet in henzelf lag, maar in God. Evenals Mozes in de woestijn bij Sinaï, evenals David tussen de heuvelen van Judea, of Elia bij de beek Krith, moesten de discipelen de plaats van hun drukke werkzaamheden verlaten, om gemeenschap te onderhouden met Christus, met de natuur en met hun eigen hart. --De wens der eeuwen, hst. 38

Degenen, die voorgeven dienstknechten van de levende God te zijn, moeten zich gewillig bewijzen om de dienstknechten van allen te zijn, in plaats van verheven

te zijn boven de broeders en zij moeten vriendelijk en beleefd van geest zijn. Indien zij dwalen, moeten zij bereid zijn dadelijk belijdenis te doen. Oprechtheid van bedoeling kan geen verontschuldiging zijn voor het niet belijden van dwalingen. Belijdenis zal het vertrouwen van de kerk in de afgezant niet verminderen en hij zou een goed voorbeeld stellen. Een geest van belijdenis zou in de kerk aangemoedigd worden en lieflijke eenheid zou er het gevolg van zijn. Zij, die zeggen, dat zij leraars zijn, moeten voorbeelden van vroomheid, zachtmoedigheid en nederigheid zijn en een vriendelijke geest hebben, om zielen te winnen voor Jezus en de waarheid van de Bijbel. --Eerste Geschriften, hst. 22

Ik verzoek u in de naam van Jezus van Nazareth om elke vorm van spirituele trots en de liefde voor heerschappij weg te doen. Wees als kleine kinderen, wanneer de strijd over is zullen jullie leden van de royale familie zijn, kinderen van de hemelse Koning. Lees Johannes 17 opnieuw en opnieuw. Dat gebed van onze redder aan Zijn Vader namens Zijn discipelen, is waardig om telkens weer te worden herhaald, en het waard om in ons leven te worden gebracht. Dit zal de gevallen mens oprichten; want de Heer heeft beloofd dat, als wij de eenheid bewaren, Hij ons zal liefhebben zoals Hij Zijn Zoon heeft liefgehad; de zondaar zal worden gered, en God zal voor eeuwig worden verheerlijkt.—*Sons and Daughters of God*, p. 295.

Dinsdag 19 september: Lasten dragen

De Heer heeft niemand van ons gekwalificeerd om de last van het werk alleen te dragen. Hij heeft mensen verzameld met verschillende wijsheden, zodat zij elkaar advies kunnen geven en elkaar kunnen bijstaan. Op deze manier worden de tekortkomingen van de ene aangevuld door de talenten van anderen. We moeten zorgvuldig de instructies, gegeven in Korintiërs en Efeze, bestuderen aangaande de relaties van de leden van het lichaam van Christus.

U moet leren om uw eigen wil en manieren op te geven, zodat u licht kunt ontvangen van diegene die God tot een helpende hand heeft gemaakt, diegene die hij heeft aangewezen om u te helpen. Ga naar Christus voor verlichting, Houd u vast aan Hem. Blijf lang genoeg om uw wil af te staan aan de wil van God. Velen zijn zo gehaast met bidden. Met snelle voetstappen gaan zij door de schaduw van Christus' liefhebbende aanwezigheid, even pauzeren in het heilige verblijf maar niet wachten op advies. Ze hebben geen tijd om te blijven zitten, geen tijd om te blijven bij de Goddelijke Leraar. Met hun lasten gaan zij door naar hun werk.—*This Day With God*, p. 154.

“Wij die sterk zijn, moeten de gevoeligheden der zwakken verdragen en niet onszelf behagen.” (Rom 15:1) We moeten in een juiste relatie staan tot elkaar, ook al vraagt dit van ons een offer. Christus bracht een oneindig offer voor ons, en zouden wij niet bereid moeten zijn om ditzelfde te doen voor anderen? We moeten voorzichtig ervoor waken dat we de harten van Gods kinderen niet verwonden of verbrijzelen, want wanneer wij dit doen verwonden en verbrijzelen wij het hart van Christus.—*The Upward Look*, p. 31.

De apostel voegt een waarschuwing toe aan de onafhankelijke en zelfverzekerde: “Want indien iemand zich verbeeldt, dat hij iets is, en het niet is, dan vergist hij zich zeer... Wat ieder zal zijn eigen last dragen. (Gal 6:3,5) Hij die zichzelf

superieur vindt, in het oordelen en het hebben van ervaring, tegenover zijn broeders en hun advies en vermaningen veracht, bewijst dat hij een gevaarlijke waan is. Het hart is misleidend. Hij moet zijn karakter testen en leven aan de hand van de Bijbelse standaarden. Gods woord laat een goed licht schijnen op het pad van de mens. Niettegenstaande de vele invloeden welke tevoorschijn komen om de gedachten af te leiden, diegene die God ernstig zoeken voor wijsheid zullen in de juiste richting worden geleid. Iedereen moet uiteindelijk voor zichzelf staan, niet volgens de mening van de partij die hem steunt of tegenwerkt, niet volgens het oordeel van een persoon, maar volgens zijn echt karakter in het aanzien van de Heer. De kerk kan waarschuwen, adviseren, en terechtwijzen, maar het kan niemand dwingen om de juiste richting op te gaan. Een ieder die volhardend het woord van God negeert moet de lasten zelf dragen, en aan God antwoorden, en moet de consequenties zelf dragen.—*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 247.

Woensdag 20 september: De wet van Christus

Als één lid van Christus' gezin in verleiding valt, moeten de andere leden naar hem omzien met een liefdevolle interesse, op zoek naar manieren hoe zij de dwalende voeten kunnen stoppen, en hem kunnen winnen voor een puur en heilig leven. Deze dienst verwacht God van elke lid van de kerk... De familieleden van de Heer moeten wijs en waakzaam zijn, ze moeten alles eraan doen om hun zwakkere broeders te behoeden voor Satan zijn valstrikken.

Dit is huiselijk zendingswerk, en het helpt diegene die het werk verricht alsook voor diegene voor wie het werk is bedoeld. De vriendelijke interesse die wij tonen in de huiselijke cirkel, de woorden van sympathie die we spreken tegen onze broeders en zusters, maakt ons geschikt om te werken voor de leden van de Heer Zijn gezin, met wie, als we loyaal blijven aan Christus, we eeuwig zullen leven.

"Wees getrouw tot de dood" zegt Christus, "en ik zal u de kroon des levens geven". Hoe zorgvuldig moeten dan de leden van de Heer zijn gezin waken over hun broeders en zusters! Maak jezelf hun vriend. Als ze arm en voedsel en kleding nodig hebben, voorzie dan in een tijdelijke alsook in hun spirituele behoeften. Op deze manier bent u een dubbele zegen voor hen.—*Evangelism*, p. 353.

Zoals u bent, kom naar Hem, en vertrouw uzelf toe aan Zijn handen. Geloof dat Hij u accepteert zoals Hij heeft beloofd. Probeer niet om grote activiteiten te ondernemen om uzelf aan te bevelen bij God, maar vertrouw nu op Hem, gewoon nu... Kom met een nederig geloof naar Hem die nooit tegen de behoeftige en lijdende heeft gezegd "Zoek Mijn aangezicht vergeefs." We weten dat we zondaren zijn en vaak fouten maken en dat we vaak worden overvallen door verleidingen; maar dit moet ons er niet van weerhouden om van de Enige weg te blijven die ons kan helpen en ons kan redden van de krachten van Satan. Het is het werk van de vijand, om te ontmoedigen en tot wanhoop te drijven.

Welk bewijs hebben we van een weergaloze liefde van Jezus, in dat Hij de hemel heeft verlaten om naar de aarde te komen om ons te helpen. Hij heeft gezegd: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht (Mat 11:28-30)—*The Upward Look*, p. 328.

Soms overspoelen wij menselijke oren met onze problemen, en vertellen wij onze moeilijkheden aan diegene die ons niet kunnen helpen, en verwaarlozen wij het om alles aan Jezus toe te vertrouwen, die in staat is om bedroefde paden te veranderen naar paden van vreugde en vrede....

Hij stelt voor om onze vriend te zijn, om met ons te wandelen door de ruige paden van het leven. Hij zegt aan ons, Ik ben de Heer uw God; wandel met mij, en ik zal uw paden vullen met licht. Jezus, de Majesteit van de Hemel, stelt voor om te verlichten, om vriendschap met Hem te hebben voor diegene die naar Hem komen met hun lasten, hun zwakheden, en hun zorgen. —*Our High Calling*, p. 97.

Donderdag, 21 September: Zaaïen en oogsten

Door Gods wetten in de natuur ziet men oorzaak en gevolg met een onveranderlijke zekerheid. Het oogsten getuigt van het zaaïen. Hier wordt geen schijn geduld. Mensen kunnen hun medemensen bedriegen en kunnen beloning en eer ontvangen voor diensten die zij niet hebben bewezen. Maar in de natuur is van zo'n misleiding geen sprake. Over de ontrouwe landman spreekt de oogst een veroordelend vonnis en in de hoogste zin geldt dit ook in de sfeer van het geestelijke. Het lijkt alsof het kwaad succes heeft, maar in werkelijkheid is dat niet zo. Het kind dat spijbelt om te kunnen spelen, de jongeling die traag is in zijn studie, de bediende of leerjongen die nalatig is de belangen van zijn patroon te dienen, de man in handel of beroep die zijn hoogste verantwoordelijkheden ontrouw wordt, mag zich vleien dat zolang het kwaad verborgen blijft, hij zich bevoordeelt maar dat is niet zo; hij bedriegt zichzelf. De levensoogst is het karakter en dat bepaalt weer op zijn beurt ons lot, zowel voor dit leven als voor het toekomstige.

De oogst is een wedervoortbrenging van het gezaaide zaad. Elk zaad brengt vrucht voort "naar zijn aard". Zo is het ook met de karaktertrekken die wij koesteren. Zelfzucht, genotzucht, eigenliefde, zelfbewustheid, ontwikkelen zich en het einde is rampzaligheid en ondergang. "Wie op de akker van zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op de akker van de Geest zaait, zal uit de geest eeuwig leven oogsten". Gal. 6:8. Liefde, medeleven en vriendelijkheid werpen vrucht en zegen af, een onvergankelijke oogst. (Karaktervorming, hst. 11)

"Laten wij dus, daar wij de gelegenheid hebben, doen wat goed is voor allen, maar inzonderheid voor onze geloofsgenoten." Galaten 6:10. In bij zonder opzicht heeft Christus Zijn kerk de plicht opgelegd om voor de behoeftigen onder de eigen leden zorg te dragen. Hij laat Zijn armen binnen de grenzen van iedere kerk toe. Zij zullen altijd onder ons zijn en Hij plaatst op de leden van de kerk een persoonlijke verantwoording om voor hen te zorgen. Zoals de leden van een goed gezin voor elkander zorgen, de zieken dienen, de zwakken ondersteunen, de onwetenden leren, de onervarenen trainen, zo is het aan het "huisgezin des geloofs" opgedragen voor de behoeftige en hulpeloze leden zorg te dragen. Onder geen enkele voorwaarde mag dit over het hoofd worden gezien. (Weg tot gezondheid, hst. 13)

Degene die van God houdt zal niet alleen zijn naasten liefhebben, maar zal met een tedere compassie Gods schepselen beschouwen. Wanneer de Geest van God in de mens is zal het hem leiden om te verlichten in de plaats van het creëren van leed... Wij moeten zorg verlenen voor elk geval waar sprake is van lijden, en wij moeten onszelf zien als Gods vertegenwoordigers die hun uiterste best doen om

verlichting te bieden aan de behoeftigen. Wij moeten arbeiders zijn samen met God.... Met een oprecht hart, moeten wij nagaan, wie is mijn naaste? Onze naasten zijn simpelweg niet alleen onze burens en onze speciale vrienden, niet alleen diegene die tot onze kerk behoren of als ons denken. Onze naaste is de hele menselijke familie. Wij moeten goed doen aan alle mensen, en vooral aan diegene die tot het gezin van het geloof behoren. Wij moeten de wereld laten zien wat het betekent om Gods wet uit te leven. Wij moeten God als allerhoogste liefhebben en onze naasten als onszelf.—*Sons and Daughters of God*, p. 52.

Vrijdag, 22 september : Voor verdere bestudering

Reflecting Christ, "Jesus Showed Us How To Live," p. 340.

14. Roemen in het kruis

Sabbatmiddag, 23 September

De les die de Heer alle mensen wil leren uit de ervaring van koning Babylon is dat Hij iedereen die trots wandelt kan kleinmaken. Door strenge discipline moest Nebukadnezar de les leren dat God Heerser is, geen mens, en dat Zijn koninkrijk een eeuwig koninkrijk is. Zo moet de mens vandaag de dag ook leren dat God oppermachtig is. Wanneer mensen succes behalen in het werk van de Heer, dan is dat omdat God hen dat heeft gegeven, niet voor hun eigen eer, maar voor Gods eer. Degene die probeert om een lichtstraal weg te stelen van Gods glorie zal erachter komen dat hij gestraft zal worden voor zijn aanmatiging....

Laat een volk roemen in hun eigen wijsheid, laat hen zichzelf verhogen en trots koesteren, en de gevolgen zullen zeker komen. Zo zeker als de zon overdag schijnt, zo zeker komt trots voor de vernietiging, en een hoogmoedige geest komt voor de val. Laat een gemeente trots en hooghartig zijn, en die gemeente zal verslagen worden. Laat degenen die leiding hebben over instellingen verwaand worden, laat hen het succes als verdienste aanrekenen, laat hen in hun wijsheid en efficiëntie roemen, en zij zullen zeker vernederd worden. —*The Publishing Ministry*, blz. 139, 140.

Als de mensen een ogenblik verder zouden kunnen zien dan de omlijning van de eindige horizon, als zij een glimp zouden kunnen opvangen van de Eeuwige, zou iedere mond te midden van zijn bluf plotseling stil zijn. De mensen die op deze kleine atoom van een wereld leven, zijn eindig. God heeft ontelbare werelden, die gehoorzaam zijn aan Zijn wetten en die worden geleid met eerbied voor Zijn heerlijkheid. (Het geloof waardoor ik leef, blz. 49) Wanneer de mens zover gegaan is in wetenschappelijk onderzoek als hun beperkte macht het toelaat, dan is er nog een oneindigheid achter hetgeen zij kunnen bevatten.

Voordat de mens werkelijk wijs kan zijn moeten zij zich hun afhankelijkheid van God realiseren, en gevuld worden met Zijn wijsheid. God is de bron van zowel intellectuele als geestelijke kracht. De meest uitnemende mannen die in de wetenschap bereikt hebben wat de wereld ziet als verbijsterende hoogtes kunnen niet vergeleken worden met de geliefde Johannes of de apostel Paulus. De hoogste norm van volwassenheid wordt bereikt wanneer intellectuele en geestelijke

vermogens worden gecombineerd. Degenen die dit doen zal God aannemen als medewerkers met Hem om personen te trainen.

Om jezelf te kennen is een voortreffelijke kennis. De leraar die zichzelf op de juiste manier inschat zal toestaan dat God zijn geest vormt en disciplineert. En hij zal de bron van zijn kracht erkennen. ... Zelfkennis leidt tot nederigheid en vertrouwen in God, maar het neemt niet de plaats in van zelfverbetering. Hij die zijn eigen gebreken ziet zal geen moeite sparen om de hoogste fysieke, mentale en morele standaard te bereiken. Niemand zou deel mogen hebben in het trainen van jonge mensen die tevreden zijn met een lage standaard. –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, blz. 66, 67.

Zondag, 24 September: Paulus' eigen handschrift

Het verlangen van de apostel voor hen tot wie hij zijn brieven van raad en bemoediging richtte, was dat ze "niet langer kinderen zouden zijn, op en neer, heen en weer geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer", maar dat ze allen zouden komen "tot de eenheid des geloofs, en der volle kennis van de Zoon Gods, tot de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus". Dringend verzocht hij hen, die volgelingen waren van Jezus te midden van heidenen, om niet te wandelen „zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods... om de verharding van hun hart", maar "voorzichtig, niet als onwijzen, maar als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende." (Ef. 4:14,13,17,18; 5:15,16)

Hij bemoedigde de gelovigen om uit te zien naar de tijd dat Christus, die "de gemeente heeft liefgehad, en Zich voor haar overgegeven heeft" deze voor Zich wilde plaatsen, "stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet." (Ef. 5:25,27)

Deze boodschappen, geschreven niet door de kracht van een mens maar door God, bevatten lessen die door allen bestudeerd behoren te worden, en die met profijt dikwijls herhaald kunnen worden. Hierin wordt praktische godsvrucht geschetst, beginselen worden neergelegd die in elke gemeente opgevolgd zouden moeten worden, en de weg die tot het eeuwige leven leidt, wordt duidelijk voorgesteld. –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 345, 346.

De Heer geeft menselijke instrumenten steeds zijn werk. Hierin ligt de samenwerking van het goddelijke en menselijke. Er is de mens die werkt in gehoorzaamheid aan het goddelijke licht dat gegeven is. Als Saulus had gezegd: Heer, ik heb helemaal geen zin om Uw duidelijke aanwijzingen te volgen om mijn eigen behoud uit te werken – ook al zou de Heer dan tien keer zoveel licht op Saulus hebben laten schijnen, het zou nutteloos zijn geweest. Het is de taak van de mens om met het goddelijke samen te werken. En dat is het allermoeilijkste, zwaarste conflict. Het ontstaat, wanneer de mens het doel opvat – en op het moment dat hij de grote beslissing neemt – om zijn wil en weg om te buigen naar Gods wil en Gods weg; ... Het karakter zal de aard van de beslissing en het handelen bepalen. Het doen is niet in overeenstemming met gevoel of neigingen, maar met de bekende wil van onze Vader die in de hemelen is. Volg en gehoorzaam de leiding van de Heilige Geest. –Lt 135, 1898. (Geest, Karakter en Persoonlijkheid, blz. 793; Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1058)

Het leven waarin de vreze des Heren wordt gekoesterd zal geen droevig of somber leven zijn. De afwezigheid van Christus werpt een schaduw op het gelaat en maakt het leven tot een pelgrimstocht vol zuchten. Zij die bezield zijn met zelfvoldaanheid en eigenliefde voelen niet de behoefte aan een liefdevolle, persoonlijke verbondenheid met Christus. Het hart dat niet op de Rots is gevallen is trots op het feit dat het ongebroken is. ...Wanneer Christus echter in het hart woont, is er een bron van vreugde. Voor allen die Hem hebben aangenomen, geldt blijdschap als het sleutelwoord in Gods Woord. –Lessen uit het leven van alledag, H13.

Maandag, 25 september: Roemen in het vlees

Laten zij die geneigd zijn zich als heilig te beschouwen, een blik werpen in de spiegel van Gods wet. Wanneer ze haar verstrekkende eisen zien, en begrijpen hoe deze wet de gedachten en bedoelingen van het hart ontleedt, zullen ze zich niet beroemen op zondeloosheid. "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben", zegt Johannes, die geen afstand bewaart van zijn broeders, "misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet". "Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en Zijn woord is in ons niet". "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." (1 Joh. 1:8,10,9)

Sommigen geven voor heilig te zijn, en verklaren dat ze de Here volledig toebehoren en recht hebben op de beloften van God, terwijl ze weigeren om Zijn geboden te gehoorzamen. Deze overtreders der wet leggen beslag op alles wat aan Gods kinderen is beloofd; maar dit is een aanmatiging hunnerzijds, want Johannes deelt ons mee dat ware liefde tot God zich openbaart in gehoorzaamheid aan al Zijn geboden. Het is niet voldoende de theorie der waarheid te geloven, te beweren in Christus te geloven, en te geloven dat Jezus geen bedrieger is en dat de godsdienst van de Bijbel niet bestaat uit kunstig verdichte fabelen. Johannes schrijft: "Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet; maar wie Zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn". "En wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem." (1 Joh. 2:4,5; 3:24)

Johannes vertelde niet dat de zaligheid verkregen kan worden door gehoorzaamheid maar dat gehoorzaamheid de vrucht is van geloof en liefde. "Gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde. Een ieder, die in Hem blijft, zondigt niet; een ieder, die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend." (1 Joh. 3:5,6) Als we in Christus blijven, als de liefde Gods in onze harten woont, zullen onze gevoelens, onze gedachten, onze daden in harmonie zijn met de wil van God. Het geheiligde hart is in overeenstemming met de voorschriften van Gods wet. (Van Jeruzalem tot Rome, hst. 55)

Als de leden van de kerk getrouw werken aan het opbouwen van de waarheid, zullen zij niet ontsnappen aan de roddelende tongen, valsheid en smaad. "Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden. (2 Tim 3:12) Hun consistente, onwankelbare koers is een constante terechtwijzing voor de ongelovigen, trotse, en de zelfzuchtigheid van de hypocriete professor...

Jezus verliest Zijn volk niet uit het oog die veel ontmoedigingen tegemoet gaan. Het vraagt weinig moeite om met de populaire trend mee te gaan, maar diegene die

de onsterfelijke kust willen bereiken moeten spartelen tegen de wind en de vloed. Er is een vorm van Christelijkheid, een onecht onderdeel, die geen reformerende energie heeft. De bezitters hebben er genoeg in het geloof van anderen tegen te werken en af te breken...

De echte volger van Christus moet niet ontmoedigd worden door de handelwijze van deze klas... Zij die getrouw zijn aan God zullen niet geschaad worden door afkeuring en oppositie. Nee, echter, deugden zullen ontwikkeld worden die niet zullen floreren in voorspoed. Geloof, geduld, nederigheid en liefde zullen ontknopen en bloeien middenin wolken en duisternis—*Our High Calling*, p. 359.

Dinsdag, 26 september: Roemen in het kruis

Naar de voorstelling van het mensdom van onze tijd is het kruis van Golgotha door heilige gedenkwaardigheden omgeven. Heilige voorstellingen zijn met de tonelen van de kruisiging verbonden. Maar in Paulus' dagen bekeek men het kruis met gevoelens van afschuw en ontzetting. Iemand die de dood aan het kruis had gevonden voor te stellen als de Redder van de mensheid, zou natuurlijk spot en tegenstand uitlokken. Paulus wist wel hoe zijn boodschap, zowel door de Joden als door de Grieken te Corinthe, zou worden opgenomen. „Wij prediken een gekruisigde Christus”, erkende hij, „voor joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid.” (1 Cor.1:23)

Onder de Joodse toehoorders waren er velen die zich aan de boodschap die Paulus verkondigde, zouden ergeren. Naar de mening van de Grieken zouden zijn woorden ongerijmde dwaasheid zijn. Men zou hem als een zwakzinnige aanmerken, wanneer hij zou trachten te betogen dat het kruis in enigerlei verband kon staan met de geestelijke verheffing van het geslacht of de redding van het mensdom. Maar voor Paulus was het kruis het enige voorwerp van het hoogste belang.

Sinds hij zijn loopbaan als vervolger van de volgelingen van de gekruisigde Nazarener had beëindigd, had hij nooit opgehouden te roemen in het kruis. In die tijd was hem een openbaring van Gods oneindige liefde gegeven, zoals deze zich openbaarde in de dood van Christus. Een wonderbare omwenteling had in zijn leven plaatsgevonden, die al zijn plannen en doelstellingen in overeenstemming met de hemel bracht. Vanaf dat ogenblik was hij een nieuw mens in Christus. Hij wist uit persoonlijke ervaring dat, wanneer een zondaar eenmaal de liefde des Vaders aanschouwt, zoals deze in het offer van Zijn Zoon tot uitdrukking komt, en zich openstelt voor de goddelijke invloed, een verandering des harten plaatsvindt en Christus voortaan alles en in allen is. (Van Jeruzalem tot Rome, hst. 24)

Zo zal het allen gaan die Christus aanschouwen. Hoe dichter we bij Jezus komen en hoe beter we de zuiverheid van Zijn karakter onderscheiden, des te helderder zullen we de slechtheid der zonde zien, en des te minder zullen we wensen onszelf te verheffen. De ziel zal voortdurend verlangen naar God, en een ernstige, oprechte belijdenis van zonden en een vernederen van het hart voor Hem zal plaatsvinden.

Bij elke voorwaartse stap in ons christelijk beleven zal ons berouw dieper worden. We zullen beseffen dat onze bekwaamheid slechts is in Christus, en de belijdenis van de apostel zal de onze zijn: “Ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont”. „Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders

dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld.” (Rom. 7:18; Gal. 6:14) (Van Jeruzalem tot Rome, hst. 55)

Woensdag, 27 september: Een nieuwe schepping

Enkel het belijden van goddelijkheid is waardeloos. Diegene die in Christus blijft is een Christen... Totdat het verstand van de mens als dat van God wordt, is elke poging om gezuiverd te worden kansloos; want het is onmogelijk de mens te verhogen tenzij dit gebeurt door de kennis van God. De uiterlijke glans kan er zijn, en de mens kan als de Farizeeërs zijn zoals Jezus die beschrijft “gewitte graven” vol met corruptie en dodemans botten. Maar alle ongeregeldheden van de ziel zijn open voor Hem die rechtvaardig oordeelt, en totdat de waarheid is geplant in het hart, kan het niet het leven leiden. Het schoonmaken van de buitenkant van de beker kan nooit de beker van binnen zuiveren. Een nominale acceptatie van de waarheid is goed zo ver als het gaat, en de mogelijkheid om een reden te geven voor ons geloof is een goede prestatie, maar als de waarheid niet dieper dan dit gaat, zal de ziel niet worden gered. Het hart moet gezuiverd worden van alle morele vervuiling.—Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 951.

Toen Paulus het evangelie van Jezus Christus ontving, maakte het hem een nieuwe creatie. Hij was veranderd; de waarheid geplant in zijn ziel gaf hem zo een geloof en moed als een volger van Christus dat geen enkele oppositie hem kon bewegen, geen enkel lijden hem kon afschrikken.

Mensen kunnen excuses bedenken die goed lijken in hun ogen om Gods wet te weigeren; maar geen enkel excuus zal geaccepteerd worden op de oordeelsdag. Diegene die strijden met God en hun schuldige zielen versterken in het zondigen, zullen heel snel een ontmoeting hebben met de Grote Wetgever over Zijn gebroken wet.—*Faith and Works*, p. 33.

Door het offer dat namens ons is gemaakt, zijn we geplaatst op een bevoorrechte-positie. De zondaar, getrokken door de kracht van Christus van de heerschappij van de zonde, nadert het opgerichte kruis, en werpt zichzelf neer voor het kruis. Dan is er een nieuw schepsel in Christus Jezus. De zondaar is gezuiverd en gereinigd. Een nieuw hart is gegeven aan hem. Heiligheid bepaalt dat het niets meer heeft om te eisen. De consequenties van het werk van verlossing is moeilijk voor de mens om te begrijpen. In het streven naar conformiteit van het goddelijk beeld, moest er een uitgifte zijn van hemelse schatten, een excellentie van kracht die hem hoger zouden plaatsen dan de engelen die niet zijn gevallen. De strijd is gevochten, en de overwinning is behaald. Het conflict tussen zonde en rechtvaardigheid, heeft de Heer van de hemel verhoogd, en heeft voor de gevallen mens, voor de ongevallen werelden, voor al de kwade werkers, van de grootste tot de minste, Gods heiligheid, genade, goedheid en wijsheid gevestigd.

Christus aan het kruis is het medium waardoor genade en waarheid bijelkaar zijn gekomen, en rechtvaardigheid en vrede elkaar hebben gekust.—*Sons and Daughters of God*, p. 243.

Wanneer het geloof zó de grondbeginselen van de waarheid aanneemt en in zich opneemt, worden deze een deel van het wezen en de stuwende kracht van het

leven. Het Woord van God dat in de ziel wordt opgenomen, vormt de gedachten en gaat werken aan de ontwikkeling van het karakter.

Door voortdurend met het oog des geloofs op Jezus te zien, zullen wij kracht ontvangen. God zal de kostbaarste openbaringen geven aan Zijn volk dat daarnaar hongert en dorst. Zij zullen ontdekken, dat Christus een persoonlijke Heiland is. Wanneer zij zich voeden met Zijn Woord, bemerken ze, dat het geest en leven is. Het woord vernietigt de natuurlijke, aardse natuur en schenkt een nieuw leven in Christus Jezus. De Heilige Geest komt tot de ziel als een Trooster. Door de hervormende macht van Zijn genade wordt het beeld van God in de discipel weergegeven; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde neemt de plaats in van haat, en het hart ontvangt de goddelijke gelijkenis. Dat is de betekenis van "leven van alle woord dat uit de mond Gods uitgaat." (Matth.4:4) Dat is het eten van het Brood Dat uit de hemel nederdaalt. (De Wens der Eeuwen, hst. 41)

Donderdag, 28 september: Slotopmerkingen

Hij [Paulus] moest eeuwig de markering van Christus' zijn glorie in zijn lichaam met hem dragen, in zijn ogen die verblind waren door het hemels licht.—Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1058.

Uit voorzorg raadde Paulus Timotheüs wijselijk aan om zich te laten besnijden, niet omdat God het verlangde, maar omdat hij uit het hart van de Joden het vooroordeel wilde wegnemen dat een hinderpaal voor Timotheüs' dienstwerk zou kunnen zijn. Tijdens zijn werk moest Paulus in vele landen van stad tot stad reizen, en hij zou dikwijls de gelegenheid hebben om in de synagogen der Joden, zowel als in andere plaatsen van samenkomst, Christus te prediken.

Indien het bekend zou worden dat één zijner medewerkers onbesneden was, zou zijn arbeid door het vooroordeel en het fanatisme der Joden belangrijk gehinderd kunnen worden. Overal ontmoette de apostel vastberaden tegenstand en hevige vervolging. Hij verlangde zowel zijn Joodse broeders alsook de heidenen tot kennis van het evangelie te brengen. En daarom zocht hij, in zover dit met het geloof verenigbaar was, ieder voorwendsel tot verzet uit de weg te ruimen. Maar terwijl hij aan het Joodse vooroordeel tegemoet kwam, predikte hij dat „besnijdenis of voorhuid" niets was, het evangelie van Christus daarentegen alles. (Van Jeruzalem tot Rome, hst. 20)

De glorieuze resultaten die de bediening van Christus' gekozen discipelen volgde was het gevolg van het dragen van de doodgaande Here Jezus in hun lichaam. Sommige die van Christus getuigde waren ongeleerd en onwetende mensen; maar genade en waarheid regeerde in hun harten, het inspireerde en zuiverde hun leven, en regeerde hun daden. Zij waren levende vertegenwoordigers van de geest en verstand van Christus. Zij waren levende brieven, gekend en gelezen door alle mensen. Zij werden gehaat en vervolgd door iedereen die de waarheid die werd gepreekt niet wouden ontvangen, en die het kruis van Christus verachtten.

Slechte mensen zullen een vorm van goddelijkheid niet tegenwerken of een populaire evangeliebediening, die hun geen kruis bied om te dragen. Het natuurlijke hart zal geen serieuze tegenstand bieden tegen een religie waarin er niks is die de overtreders van de wet laat beven ... Het is de demonstratie van de Geest en de

kracht van God die tegenstand teweegbrengt en het natuurlijke hart tot rebellie leidt. De waarheid die de ziel redt moet niet alleen van God komen, maar de Geest van God moet de communicatie met anderen volgen, anders schiet het te kort in kracht wanneer het tegenwerkende invloeden tegemoetkomt. O, dat de waarheid van de lippen van Godsdienaren mogen vallen met zo een kracht, dat het de harten van mensen zal binnen branden!—*Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 343, 344.

Vrijdag, 29 september: Voor verdere bestudering

Our High Calling, "The Cross Before the Crown," p. 361.